

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-7001

C 66

39. årgang

4. marts 1996

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
96/C 66/01	E-2885/94 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Handel med grøntsager og sund konkurrence i Attika (Supplerende svar)	1
96/C 66/02	E-517/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Brand på olieraffinaderi i Perama — overtrædelse af Seveso-direktivet (Supplerende svar)	1
96/C 66/03	E-1631/95 af Markus Ferber til Kommissionen Om: EU-støtte til forskning (Supplerende svar)	2
96/C 66/04	E-1899/95 af Nel van Dijk, Maartje van Putten og Doeke Eisma til Kommissionen Om: Betuwestrækningens linjeføring og dens manglende overensstemmelse med fugledirektivet	3
96/C 66/05	E-1929/95 af Peter Crampton til Rådet Om: Indvandring og asyl i EU: information	4
96/C 66/06	E-1984/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejende statsstøtte fra Haags kommune (Supplerende svar)	4
96/C 66/07	E-2157/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Hidrovia-projektet	5
96/C 66/08	E-2169/95 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Luftfartstakster	6
96/C 66/09	E-2186/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Ensartede lister over stoffer/Gennemskuelighed	6

DA

Pris: 19,50 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/10	E-2187/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Risikovurdering	7
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2186/95 og E-2187/95	7
96/C 66/11	E-2194/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Nøglebegrebet »den bedste tilgængelige teknik« (BAT)	8
96/C 66/12	E-2195/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Definition på begrebet »den bedste tilgængelige teknik« (BAT)	8
96/C 66/13	E-2207/95 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/overførsel af opgaver til medlemsstaterne/manglende materielle retningslinjer	9
96/C 66/14	E-2305/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Ozon	9
96/C 66/15	E-2318/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Skolenederlag	10
96/C 66/16	P-2407/95 af Raimondo Fassa til Kommissionen Om: Støtte til det kristne mindretal i Mellemøsten	11
96/C 66/17	E-2438/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Euratom-traktatens territoriale anvendelsesområde	11
96/C 66/18	E-2453/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Afdækningsbaner til køle- og frysediske, der anvendes i små og mellemstore virksomheder	12
96/C 66/19	P-2470/95 af Luciana Castellina til Kommissionen Om: EU-projekt i Chaco-regionen i Paraguay	13
96/C 66/20	E-2482/95 af James Moorhouse til Rådet Om: Referater af Det Europæiske Råds møder	14
96/C 66/21	E-2484/95 af Winfried Menrad til Rådet Om: Forskrifter om kontrol af tekniske anlæg og installationer i henhold til tyske byggebestemmelser (her: lynafledere)	14
96/C 66/22	E-2491/95 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af EU-borgere i Sydtyrol i forbindelse med køb af fast ejendom	14
96/C 66/23	E-2526/95 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Harmonisering af registrering af (hurtige) motordrevne fartøjer inden for EU	15
96/C 66/24	E-2546/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Fødevarebistand til Rwanda og Burundi	15
96/C 66/25	E-2558/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Alkohol og trafikulykker med døden til følge i Den Europæiske Union	16
96/C 66/26	E-2600/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Indtagelse af alkohol og trafikulykker	16
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2558/95 og E-2600/95	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/27	E-2599/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Den fælles landbrugspolitik og ørkendannelse	17
96/C 66/28	E-2616/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Sikkerhed for passagerfærger	17
96/C 66/29	P-2648/95 af Herbert Bösch til Kommissionen Om: Landbrugsstøtte	18
96/C 66/30	E-2673/95 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Liberalisering af energimarkedet	19
96/C 66/31	E-2675/95 af Nicole Fontaine til Kommissionen Om: Reglerne for transport under lokale udflugter som led i et venskabsbesøg	20
96/C 66/32	E-2680/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Toldunionen mellem Tyrkiet og EU og virkningerne på sårbare industrier såsom tekstil-industrien	20
96/C 66/33	E-2689/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer i Spanien	21
96/C 66/34	E-2695/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler i Spanien	21
96/C 66/35	E-2696/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed i Spanien	22
96/C 66/36	E-2698/95 af José Valverde López til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om den fortegnelse over fællesskabsregler, der er omhandlet i artikel 13 i Rådets direktiv 67/548/EØF	22
96/C 66/37	E-2705/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Stop for fiskeri i mauretansk farvand	22
96/C 66/38	E-2710/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Omfartsvej ved Gateshead, England	23
96/C 66/39	E-2711/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: EFRU-støtte — Det Forenede Kongerige	23
96/C 66/40	E-2715/95 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Bistand fra Den Europæiske Union til bekæmpelse af algen <i>Caulerpa taxifolia</i>	24
96/C 66/41	E-2718/95 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Europa-Kommissionens program til fordel for sporten	25
96/C 66/42	E-2723/95 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Voldsomme regn- og haglbyger i Valencia-regionen	25
96/C 66/43	E-2729/95 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: EKSF-traktatens udløb	26
96/C 66/44	E-2738/95 af Robert Sturdy, Giles Chichester og Bryan Cassidy til Kommissionen Om: EU-forbud mod dimeridazol (DMD) — en kæp i hjulet i arbejdet med udvikling af landområderne	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/45	E-2753/95 af Luigi Moretti til Kommissionen Om: Offentlighed omkring fællesskabsprogrammer og støtteforanstaltninger	27
96/C 66/46	P-2765/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Anvendelse af forskningsbevillingerne	28
96/C 66/47	E-2775/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Europæisk fond for forskning i kul- og stålsektoren	29
96/C 66/48	E-2796/95 af Bernie Maloné til Kommissionen Om: Finansiering af integrerede uddannelsesprogrammer for børn med psykiske og fysiske handicap	29
96/C 66/49	E-2797/95 af Imelda Read til Kommissionen Om: Aldersgrænser	30
96/C 66/50	E-2801/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Det indre energimarked	30
96/C 66/51	E-2804/95 af Ursula Schleicher (PPE) til Kommissionen Om: Direktiv 92/73/EØF og 92/74/EØF om homøopatiske lægemidler og homøopatiske veterinærlægemidler	31
96/C 66/52	E-2814/95 af Edouard des Places til Kommissionen Om: Fremme af uldproduktionen i Den Europæiske Union	32
96/C 66/53	E-2831/95 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: Udbetaling af endnu ikke betalt EU-støtte til Østrig	32
96/C 66/54	E-2857/95 af Michl Ebner til Kommissionen Om: Offentliggørelse af EU-finansiering af byggeprojekter ved hjælp af informationsskilte i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder	33
96/C 66/55	E-2869/95 af Otto von Habsburg til Kommissionen Om: Honorar til PHARE-programmets konsulenter	34
96/C 66/56	E-2889/95 af Jorge Hernandez Mollar til Kommissionen Om: Fællesskabets initiativprogram REGIS II	34
96/C 66/57	E-2890/95 af Jorge Hernandez Mollar til Kommissionen Om: Særlig plan for regioner med meget perifer beliggenhed	35
96/C 66/58	E-2895/95 af Jacques Donnay til Kommissionen Om: Forsinkelser i forbindelse med iværksættelsen af initiativet LEADER	35
96/C 66/59	E-2899/95 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Program for omstrukturering af olivendyrkning i Grækenland	36
96/C 66/60	E-2903/95 af Giacomo Santini til Kommissionen Om: Støtte til ikke-statslige organisationer, der opererer i West Nile-regionen i Uganda	36
96/C 66/61	E-2908/95 af Richard Howitt og Maartje van Putten til Kommissionen Om: Anvendelse af snarer	37
96/C 66/62	E-2910/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Udvælgelsesprøver: lige muligheder	37
96/C 66/63	E-2911/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser: lige muligheder	38

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/64	E-2912/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Konsulenter: lige muligheder	38
96/C 66/65	E-2913/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Kontorchefer: lige muligheder	38
96/C 66/66	E-2914/95 af Manuela Frutos Gama til Kommissionen Om: Udnævnelse af tjenestemænd i lønklasserne A 1 og A 2: lige muligheder	39
96/C 66/67	E-2915/95 af Jan Sonneveld og Bartho Pronk til Kommissionen Om: Lokale kvægavlere udelukket fra at levere fersk oksekød til den største supermarkedskæde i Nederlandene	39
96/C 66/68	E-2920/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Fiskeri i Det Ægæiske Hav	40
96/C 66/69	E-2928/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Det transeuropæiske net	40
96/C 66/70	E-2929/95 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Salg af grønne forsikringskort i Det Forenede Kongerige til bilister, der rejser til udlandet	41
96/C 66/71	E-2943/95 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: EU's program for grænseområder (INTERREG II) og projektet Karnische Käsewandermeile (karnisk ostevandrerute)	41
96/C 66/72	E-2944/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: RBST-anvendelse i polske kvægbestande	42
96/C 66/73	E-2945/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Genmanipulerede organismer i polske bryggeriers salgsproduktion	42
96/C 66/74	E-2951/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Indgåelse af en aftale om levering af korn til Armenien	43
96/C 66/75	E-2955/95 af Jannis Sakellariou til Kommissionen Om: Menneskerettighedskrænkelser i Den Kinesiske Folkerepublik	43
96/C 66/76	E-2962/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Frihandelsaftale med Tyrkiet vedrørende stålprodukter	44
96/C 66/77	E-2966/95 af Mercedes De la Merced Monge til Kommissionen Om: Regionsudvalgets organisationsplan	45
96/C 66/78	E-2972/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Forhøjelse af kontingentet for marokkanske tomater	45
96/C 66/79	E-2973/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Fordelingen af strukturfondsmidler	45
96/C 66/80	E-2974/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Kernekraftværket Jaragúa i Cuba	46
96/C 66/81	P-2983/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: TACIS-programmet for Centralasien og Mongoliet	46

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/82	E-2988/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Manglende gennemførelse af politikken til fordel for landboturisme i fjerntliggende områder i Grækenland	47
96/C 66/83	E-2996/95 af Mark Killilea til Kommissionen Om: TACIS-demokratiprogrammet og de handicappede	47
96/C 66/84	E-2998/95 af Marie-Paule Kestelijn-Sierens og Jan Mulder til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til spanske drivhusgartnerier	48
96/C 66/85	E-2999/95 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Udvidelse af eksportsæsonen for marokkanske produkter inden for frugt- og grøntsagssektoren	48
96/C 66/86	E-3000/95 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Kommissionens bevilling på 2 mio. ECU til forsøgsprojekter inden for fysisk planlægning i Nederlandene	49
96/C 66/87	E-3010/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Menneskerettigheder	50
96/C 66/88	E-3019/95 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Definition af svig i forbindelse med Den Europæiske Unions finanser	50
96/C 66/89	P-3031/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Idriftsættelse af det bulgarske atomkraftværk Kozloduy	51
96/C 66/90	E-3035/95 af Wolfgang Nußbaumer til Kommissionen Om: Handelsforbindelserne mellem EU og USA	51
96/C 66/91	E-3042/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Nuklear sikkerhed	52
96/C 66/92	E-3043/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Den europæiske keramikindustri	52
96/C 66/93	E-3044/95 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Den europæiske læderindustri	53
96/C 66/94	E-3046/95 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions byggeprojekt i Genève	53
96/C 66/95	P-3052/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Revision af chokoladedirektivet	54
96/C 66/96	P-3053/95 af Mair Morgan til Kommissionen Om: Personale til »Ung for Europa-programmet«	55
96/C 66/97	E-3067/95 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: Struktur og opgaver for den militære gren af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ..	55
96/C 66/98	E-3075/95 af José Apolinário til Kommissionen Om: Økonomisk støtte til producentorganisationer for biavlere	56
96/C 66/99	E-3084/95 af Mathias Reichhold til Kommissionen Om: Godkendelse af statsstøtte til landbrugssektoren	56

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/100	E-3089/95 af Giles Chichester til Kommissionen Om: Overtrædelser af EU's landbrugspolitik	56
96/C 66/101	P-3110/95 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Forhandlingerne med Marokko og sardinkonservesindustrien	57
96/C 66/102	E-3114/95 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Skind fra vilde dyr, som fanges i rævesakse	58
96/C 66/103	E-3119/95 af Gastone Parigi og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: EF-Rådgivningskontorernes rolle	58
96/C 66/104	E-3120/95 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea	59
96/C 66/105	P-3124/95 af Per Stenmarck til Kommissionen Om: Bedragerier	60
96/C 66/106	E-3128/95 af Ian White til Kommissionen Om: Sundhedsråd for turister	60
96/C 66/107	E-3135/95 af Claude Desama til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 273/2 og 278/3. Problemer som følge af afskaffelsen af den forenklede fremgangsmåde	61
96/C 66/108	E-3136/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Konkurrencefordrejning	61
96/C 66/109	P-3141/95 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: CPMF-ad-hoc-arbejdsgruppens resultater vedrørende svangerskabsforebyggende piller, der indeholder destoder eller desogestrel	62
96/C 66/110	E-3150/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: »Integrated Watershed Management«-projektet i Doon Valley (ALA/90/144)	63
96/C 66/111	E-3160/95 af Giuseppe Rauti til Kommissionen Om: Import af fodtøj fra Kina og Østen	63
96/C 66/112	E-3168/95 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Offentlig sundhedspolitik — post-polio syndrom (PPS)	64
96/C 66/113	E-3170/95 af Susan Waddington til Kommissionen Om: Sikkerhedsstandarder — campingvognspladser	64
96/C 66/114	E-3173/95 af Arthur Newens til Kommissionen Om: Bistandsprojekter i Indonesien	65
96/C 66/115	P-3180/95 af Jorge Hernandez Mollar til Kommissionen Om: Arbejdet med den rapport, som Parlamentet anmodede om i beslutningen om en sammenhængende beskæftigelsesstrategi for Den Europæiske Union	65
96/C 66/116	E-3182/95 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Register over kommissionsmedlemmernes interesser	66
96/C 66/117	E-3184/95 af Arthur Newens til Kommissionen Om: Schengen-informationssystemets indvirkning på tredjelandsborgeres ret til fri bevægelighed i Den Europæiske Union	66

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/118	E-3185/95 af Arthur Newens til Kommissionen Om: Schengen-gennemførelsesaftalen og fri bevægelighed for tredjelandsborgere i henhold til traktaten 66	66
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3184/95 og E-3185/95 67	67
96/C 66/119	E-3234/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Indflydelse på konflikten i Vestsahara 67	67
96/C 66/120	E-3235/95 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Sanktioner mod Irak 67	67
96/C 66/121	P-3245/95 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af udenlandske lektorer ved universiteter i Verona og andre steder i Italien 68	68
96/C 66/122	E-3248/95 af Angela Billingham til Kommissionen Om: Menneskerettighederne i Kina 68	68
96/C 66/123	E-3256/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Trafikulykker 69	69
96/C 66/124	E-3258/95 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Forsvinden af penge i Kenyas centralbank 69	69
96/C 66/125	E-3262/95 af Christine Oddy til Kommissionen Om: MG Gas Products (del af Hoechst-koncernen) 70	70
96/C 66/126	E-3267/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Valg på Haiti 70	70
96/C 66/127	E-3277/95 af Johanna Maji-Weggen til Kommissionen Om: Forskel i titulering af mænd og kvinder 70	70
96/C 66/128	P-3292/95 af Danielle Darras til Kommissionen Om: Virksomheden Metaleurop: antidumping 71	71
96/C 66/129	P-3293/95 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Kommissionen Om: Atomkraftværket i Mochove 71	71
96/C 66/130	P-3295/95 af José Escudero til Kommissionen Om: Undervisning i klassiske sprog 72	72
96/C 66/131	P-3298/95 af José Apolinário til Kommissionen Om: Strukturfonde, Portugal (1995) 72	72
96/C 66/132	E-3300/95 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Standardisering af betalingsbetingelser 72	72
96/C 66/133	P-3333/95 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Lofter for subventionerede landbrugseksporter 73	73
96/C 66/134	E-3439/95 af José Escudero til Kommissionen Om: Andet fremmedsprog i gymnasiet 74	74
96/C 66/135	P-3446/95 af Helena Torres Marques til Kommissionen Om: Alzheimers sygdom 74	74

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
96/C 66/136	P-3447/95 af Riccardo Garosci til Kommissionen Om: Direktivet om angivelse af priser på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler	74
96/C 66/137	P-3448/95 af Joan Colom i Naval til Kommissionen Om: Etablering af nye observatorier for SMV'er	76
96/C 66/138	P-3479/95 af Peter Skinner til Kommissionen Om: Det påkrævede mandskab og arbejdstiden om bord på skibe både med hensyn til arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og sikkerheden til søs	76
96/C 66/139	P-3482/95 af Francisca Sauquillo Pérez del Arco til Kommissionen Om: Instituttet for Forbindelserne mellem Europa og Latinamerika (Instituto de Relaciones Europeo-Latinoamericanas — IRELA)	77
96/C 66/140	E-3609/95 af Jean-Yves Le Gallou til Kommissionen Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer	77
96/C 66/141	E-3639/95 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: 1994-programmet for fødevarehjælp til de socialt dårligst stillede	78

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2885/94

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(16. januar 1995)

(96/C 66/01)

Om: Handel med grøntsager og sund konkurrence i Attika

Ved Handelsministeriets markedsbestemmelse nr. 10/3. 11. 1994 er salg af kartofler, hvidløg og løg uden for Athens centrale grøntsagsmarked blevet forbudt i Attika. Ikke desto mindre har der uden for det centrale grøntsagsmarked udviklet sig lukkede handelskredsløb, og der er blandt andet ikke blevet udbudt tomme forretninger til salg gennem de seneste tre år. Disse omstændigheder forringer nye virksomheders, sammenslutningers og landbrugeres muligheder for at få adgang til engrosmarkedet, hvilket hindrer udviklingen af en sund konkurrence. Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvorledes agter den at skride ind med henblik på at få ophævet denne handelsbestemmelse, som forhindrer nye virksomheders adgang til grøntsagsmarkedet og derved skader den sunde konkurrence?
2. Agter Kommissionen at undersøge lovligheden og gennemførelsen af Handelsministeriets afgørelse A2-8730/6. 8. 1990 om Athens centrale grøntsagsmarked, som forsyner ca. 4 millioner forbrugere med grøntsager, således at samtlige lovgivningsmæssige hindringer for den sunde konkurrence inden for grøntsagshandelen fjernes?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(11. december 1995)

Som allerede meddelt det ærede medlem har Kommissionen anmodet de græske myndigheder om oplysninger om betingelserne for funktionen af engroshandelen med kartofler, løg og hvidløg i regionen Attika.

Oplysningerne fra disse myndigheder giver Kommissionen anledning til at konkludere, at de bestemmelser, der ligger til grund for organiseringen af engroshandelen med de pågældende produkter i regionen Attika, ikke er i modstrid med EF-rettens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-517/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(27. februar 1995)

(96/C 66/02)

Om: Brand på olieraffinaderi i Perama — overtrædelse af Seveso-direktivet

Den 7. februar 1995 udbrød der brand i olieraffinaderiet El-Petrol i Perama, en kommune på Attika, der er hjemsted for mange lignende virksomheder, som er opført midt i bebyggede områder. Geografisk ligger Perama presset inde mellem en bjergkæde og havet og er kun forbundet med det øvrige hovedstadsområde af en samfærdselsåre, som også er den eneste vej, ad hvilken man kan slippe bort i en katastrofesituation. Alle oplysninger peger på, at branden

opstod, fordi de forældede installationer og infrastrukturer ikke fungerede rigtigt, og at de øvrige kontrol- og alarmforanstaltninger var utilstrækkelige.

Kan Kommissionen i lyset af ovenstående give følgende oplysninger:

1. Opfylder de virksomheder, der ligger i Perama, bestemmelserne i Seveso-direktivet?
2. Er bestemmelserne i ovennævnte direktiv gennemført i Perama?
3. Kan Kommissionen give oplysninger om opfølgningen af det tilsagn, den gav i dens svar på mit tidligere spørgsmål om »ulykken« på virksomheden Petrola, om at anlægge sag mod Grækenland ved Domstolen for manglende overholdelse af Seveso-direktivet, og navnlig nu, hvor »ulykken« i Perama har gjort den hidtidige manglende overholdelse endnu mere graverende?
4. Har Kommissionen til hensigt at gribe mere aktivt ind med henblik på, at direktivet bliver gennemført i alle de områder, hvor der er opført virksomheder, og navnlig i Perama, under hensyntagen til, at Europa-Parlamentet er i færd med at behandle betænkning af Bowe, hvori der stilles forslag om bestemmelser, der er strengere end direktivets, herunder programmering af arealudnyttelse, hvilket ville kunne lede til obligatorisk flytning af de pågældende virksomheder, samt drøftelser med de lokale myndigheder om denne flytning?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(15. november 1995)

Fortsættelse til Kommissionens svar af 2. maj 1995 og efter drøftelser med de græske myndigheder, kan Kommissionen hermed oplyse det ærede medlem om følgende:

1. Branden opstod den 7. februar 1995 i El Petrol-lagerområdet i Perama og ikke i et olieraffinaderi. Dette lager falder ikke ind under artikel 5 i Seveso-direktivet (Rådets direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter) ⁽¹⁾ i betragtning af dets lagerkapacitet, og derfor er anmeldelse ikke nødvendig. De græske myndigheder har imidlertid besluttet at anmode fabrikanten om at opfylde kravene i ovennævnte direktivs artikel 3 og 4, navnlig i betragtning af de mange tætliggende farlige anlæg (BP-, Total- og Shell-lageranlæg). »Fabrikanten har pligt til ... at kunne godtgøre ... at han har klarlagt de bestående risici for større uheld, har truffet passende sikkerhedsforanstaltninger og har informeret, forberedt og udstyret alle, der er beskæftiget på arbejdsstedet, med henblik på at betrygge deres sikkerhed« (artikel 4 i Seveso-direktivet).
2. Ifølge oplysningerne fra de græske myndigheder falder ingen af BP's, Total's, Shell's og El Petrol's lageranlæg ind under Seveso-direktivets artikel 5 på grund af deres samlede lagerkapacitet. Direktivets særlige bestemmel-

ser om anmeldelse, intern nødplan (artikel 5), ekstern nødplan (artikel 7) finder derfor ikke anvendelse. Disse anlæg falder kun ind under de almene bestemmelser i artikel 3 og 4.

3. Kommissionen har haft kontakt med de græske myndigheder efter ulykken i 1992. De græske myndigheder har i denne periode truffet betydelige foranstaltninger for at overholde bestemmelserne i Seveso-direktivet. Disse vedrører navnlig de eksterne nødplaner og bestemmelserne om oplysning af offentligheden.
4. Efter Parlamentets vedtagelse af udtalelsen efter førstebehandlingen af forslaget til Rådets direktiv om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽²⁾ (Bowe-betænkningen) og den politiske enighed om en fælles holdning opnået i Rådet den 23. juni 1995 har Kommissionen i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder allerede indledt arbejdet med gennemførelse af udkastet til direktiv. Et vigtigt aspekt af dette arbejde er fysisk planlægning, der for første gang indgår i teksten. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at sikre en konsekvent gennemførelse overalt i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1631/95
af Markus Ferber (PPE)
til Kommissionen
(12. juni 1995)
(96/C 66/03)

Om: EU-støtte til forskning

Kan Kommissionen give følgende oplysninger om EU-støtte til forskning og udvikling (F&U) i tidsrummet 1992-1994:

1. Hvor mange F&U-midler har Fællesskabets enkelte medlemsstater modtaget i årene 1992, 1993 og 1994?
2. Hvor mange F&U-midler og til hvilke foranstaltninger er i disse år udbetalt til Tyskland?
3. Hvor mange F&U-midler er i disse år, opdelt efter arten af kontraherende part (universiteter, forskningsinstitutter, små og mellemstore virksomheder, storindustri osv.) gået til de enkelte tyske delstater?
4. Hvor mange ansøgninger om F&U-støtte er der indgået i 1995 opdelt efter programmernes art og EU-medlemsstater?

5. Hvor stor en andel af ansøgerne om F&U-midler i 1995 i Fællesskabet og i Tyskland udgør små og mellemstore virksomheder?

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(30. oktober 1995)

Da svaret er meget omfattende og indeholder adskillige tabeller, sendes det direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Oplysningerne er hentet fra forskellige databaser. Der findes endnu intet centraliseret edb-system, der kan give en oversigt over samtlige forskningsprogrammer.

Desuden kan en fordeling af forskningsbevillingerne på de enkelte medlemsstater være vildledende, da EF-midlerne til forskning og teknologisk udvikling (FTU) ikke tildeles de enkelte medlemsstater eller regionale og lokale myndigheder, men virksomheder, universiteter og højere læreanstalter samt forskningscentre, som er etableret i Fællesskabet, og som gennemfører FTU-programmer, der er udvalgt til at få finansielt bidrag fra Fællesskabet. Desuden viser en sådan opsplitning slet ikke de reelle fordele, virksomhederne, universiteterne, de højere læreanstalter eller andre organisationer i medlemsstaterne har af Fællesskabets F&U-programmer. Den vigtigste fordel ved at deltage i programmerne er, at hver deltager får adgang til alle resultater af det projekt, vedkommende deltager i, uanset hvilket finansielt bidrag den pågældende har ydet eller hvilken støtte vedkommende har modtaget fra Fællesskabet. En anden vigtig følgevirkning er oprettelsen og videreudviklingen af forskningsmæssige infrastrukturer på europæisk plan (f.eks. netværk). Følgelig kan en fordeling af tallene på medlemsstater i bedste fald kun tilnærmelsesvis angive, i hvilken grad statsborgerne fra de forskellige medlemsstater er interesseret og deltager i de enkelte særprogrammer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1899/95

af Nel van Dijk (V), Maartje van Putten (PSE) og
Doeke Eisma (ELDR)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(96/C 66/04)

Om: Betuwestrækningens linjeføring og dens manglende overensstemmelse med fugledirektivet

Med hensyn til Betuwestrækningen har den nederlandske regering besluttet at anlægge en jernbanebro over Panner-

densch kanalen og en jernbanelinje (i form af en »M-bane«) gennem det tilgrænsende Rijnstrangen område (regerings-erklæring af 21. april 1995, Andetkammeret, samlingen 1994-1995, 22589, nr. 71). Muligvis vil motortrafikvej A 15 blive forlænget mod øst parallelt med jernbanelinjen.

Som vådområde og støjfri zone hører Rijnstrangen til naturudviklingsområdet De Gelderse Poort, som er del af den såkaldte Økologiske Hovedstruktur. Der lever ca. 120 fuglearter i Rijnstrangen området, hvoraf 26 er opført på den røde liste over truede og udsatte fuglearter i Nederlandene. Bestanden af rørdrum og sorterne i området udgør hhv. 9,1 % og 3,7 % af den nederlandske population. Dette er mere end 1 % af den nordvesteuropæiske population af de to fuglearter. Også dværghejre, plettet rørvagtel, engsnarre, fjordterne, isfugl, rørhøg og blåhals yngler i Rijnstrangen området. 5 % af bestanden af pibesvaner i Nordvesteuropa overvintrer her ⁽¹⁾. Alle nævnte fuglearter er opført i bilag I til direktiv om beskyttelse af vilde fugle 79/409/EØF ⁽²⁾ og nyder på grundlag heraf særlig beskyttelse.

Den projekterede bro over Pannerdensch kanalen, jernbanelinjen gennem Rijnstrangen området og den planlagte forlængelse af A 15 vil medføre betydelige støjgener og en fysisk barriere mellem yngle- og fourageringsområder for fuglelivet. Hermed påvirkes ovennævnte udsatte arters levesteder.

Er anlægget af denne del af Betuwestrækningen og A 15 over jorden derfor i strid med fugledirektivet?

I bekræftende fald, hvilke skridt vil Kommissionen tage over for den nederlandske regering for at bevare den ornitologiske værdi af Rijnstrangen området for Europa?

⁽¹⁾ Oplysninger for perioden 1989-1994, indsamlet af Den Ornitologiske Forening i Arnhem.

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. oktober 1995)

Kommissionen er klar over vigtigheden af Rijnstrangen for rørdrummen, *Botaurus stellaris*, en art, som er opført i bilag I til Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle, i henhold til hvilket medlemsstaterne skal træffe særlige beskyttelsesmæssige forholdsregler vedrørende deres levesteder, herunder bl.a. udpege særligt beskyttede områder (Special Protection Areas — SPA). Lokaliteten er ligeledes vigtig for strandtuds, *Bufo calamita*, som er opført i bilag IV til Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter og derfor genstand for strenge fredningsmæssige foranstaltninger.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, er området Oude Rijnstrangen i sig selv ikke kvalificeret til at opnå status som »SPA« for de øvrige fuglearter, som de ærede medlemmer bringer på bane. Disse arter forekommer i Gelderse Poort, som Oude Rijnstrangen er en del af.

Kommissionen har anmodet de nederlandske myndigheder om nærmere oplysninger om den planlagte anlæggelse af Betuwe-linjen gennem dette område og om de planlagte forholdsregler med henblik på at efterkomme forpligtelserne i de ovennævnte direktiver og i Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

De nederlandske myndigheder har svaret, at den nederlandske regering meget snart vil træffe en afgørelse, som vil blive behandlet i det nederlandske parlament. Ifølge de nederlandske myndigheder vil jernbanens nøjagtige linjeføring og de stedlige tilpasninger med henblik på at løse de miljømæssige problemer ikke være helt afklaret, før denne debat er afsluttet. Det er i øjeblikket heller ikke muligt at komme ind på de særlige foranstaltninger, der i givet fald skal træffes med henblik på at efterkomme ovennævnte direktiver. Der vil snarest muligt tilgå Kommissionen nærmere oplysninger om disse foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1929/95

af Peter Crampton (PSE)

til Rådet

(10. juli 1995)

(96/C 66/05)

Om: Indvandring og asyl i EU: information

Der er ikke fastslået noget i EF-traktaten om, at spørgsmål vedrørende indvandring og asyl, der henhører under den tredje søjle i form af beslutninger, henstillinger, afgørelser, fælles aktioner eller fælles holdninger, skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* enten før vedtagelse i Ministerrådet eller efter.

Eftersom medlemsstaterne har vedtaget disse love siden 1990 både på regeringsplan og nu i henhold til den tredje søjle, og ingen er blevet officielt offentliggjort, vil Rådet da overveje at udarbejde en fuldstændig fortegnelse over, hvad der er vedtaget, og hvilke skridt der er blevet taget, enten med henblik på at offentliggøre eller gøre tilgængeligt for offentligheden kopier af disse dokumenter, som formodes at udgøre principperne vedrørende den europæiske indvandrings- og asylpolitik?

Svar

(15. januar 1996)

1. Artikel 18, stk. 4, i Rådets forretningsorden fastsætter, at konventioner udarbejdet af Rådet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. I medfør af artikel 18, stk. 3, i forretningsordenen træffes beslutningen om offentliggørelse af andre retsakter henhørende under afsnit VI i traktaten i hvert enkelt tilfælde i forbindelse med vedtagelsen af de pågældende retsakter. Den fælles aktion vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat er således blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾.

3. Desuden er teksterne til en række resolutioner, henstillinger og konklusioner vedrørende indvandring efter deres vedtagelse blevet gengivet i bilaget til pressemeddelelserne fra Rådets Generalsekretariat (se bilag XI A til Rådets rapport om den praktiske gennemførelse af traktaten om Den Europæiske Union).

4. Endelig gav Rådet (retlige og indre anliggender) på samlingen den 23. november 1995 sin tilslutning til, at en lang række tidligere vedtagne retsakter og andre tekster om asyl og indvandring offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 327 af 19. 12. 1994, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1984/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(8. juli 1995)

(96/C 66/06)

Om: Konkurrencefordrejende statsstøtte fra Haags kommune

Har Kommissionen kendskab til den kontante støtte, hvormed Haags kommunalbestyrelse har fået den amerikanske virksomhed Software Support Inc. til at oprette sin første europæiske filial i denne by, hvorved kommunen Leiden tabte kampen herom ⁽¹⁾?

Beløber denne støtte sig til 500 000 hfl., hvoraf 250 000 hfl. hidrører fra kommunale midler i Haag?

Er Kommissionen blevet underrettet om denne statsstøtte i henhold til artikel 93, stk. 3, i EF-traktaten?

Er der tale om konkurrencefordrejende statsstøtte i henhold til artikel 92, stk. 1, i EF-traktaten?

Agter Kommissionen i overensstemmelse med artikel 93, stk. 2, i EF-traktaten at træffe foranstaltninger til henholdsvis at ophæve, forbyde eller tilbagekræve Haags støtte til Software Support Inc.?

(¹) NRC Handelsblad af 15. 6. 1995.

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(23. november 1995)

Som følge af det ærede medlems spørgsmål om den støtte som Haags kommunalbestyrelse formodes at yde til virksomheden Software Support Inc., har Kommissionen henvendt sig til de nederlandske myndigheder for at få oplysninger.

Det fremgår af de oplysninger, som de nederlandske myndigheder har sendt, at støtten, et beløb på 250 000 hfl. og ikke 500 000 hfl., endnu ikke er blevet bevilliget, men kun befinder sig på projektstadiet. De nederlandske myndigheder har forpligtet sig til at underrette Kommissionen om støtteforanstaltningen så betids, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 93, stk. 3, før støtten udbetales.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2157/95

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
til Kommissionen
(28. juli 1995)
(96/C 66/07)

Om: Hidrovia-projektet

Hvor langt er man nået med de undersøgelser vedrørende Hidrovia-projektets indvirkning på miljøet i Mercosur-landene, som er omtalt i forskellige kommissionsdokumenter? I hvilke lande foretages de?

Hvilke aftaler med CIH (Comité Intergovernmental da Hidrovia) ligger til grund for iværksættelsen heraf? Hvilken indflydelse har resultaterne på

- gennemførelsen af projektet
- EU's fortsatte deltagelse i Hidrovia-projektet?

Hvilke kriterier og videnskabelige undersøgelser med hen syn til indvirkning på miljøet og bæredygtig udvikling er disse undersøgelser baseret på?

Hvilke resultater eller mellemresultater foreligger der vedrørende den øgede vandgennemstrømningshastighed som

følge af udretninger og indvirkningen på området langs flodbredderne og det tilgrænsende økosystem?

Er der gennemført eller planlagt undersøgelser vedrørende alternativer til Hidrovia-projektet?

Eksisterer der uformelle eller institutionelle kontakter til Mercosur-arbejdsgruppen REMA (Reunión especializada de Medio Ambiente) vedrørende Hidrovia og miljøet generelt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(12. oktober 1995)

Fællesskabet (og navnlig enkelte medlemsstater) er den region i verden, hvor der er flest »hidrovias« (eller sejlbare vandveje), mange af dem kunstige, som har dannet grundlaget for den første industrielle revolution og for EF's økonomiske og sociale udvikling.

På grund af denne ekspertise henvendte landene ved La Plata-bækkenet sig til Kommissionen med en anmodning om støtte til deres projekt om en regulering af den naturlige vandvej Paraná—Paraguay, som allerede findes, og som altid har været i brug.

Den henvendte sig også til andre institutioner, bl.a. Verdensbanken, FN's udviklingsprogram og Den Interamerikanske Udviklingsbank (BID). Sidstnævnte har påtaget sig en undersøgelse af miljøpåvirkningerne.

- undersøgelsen begyndte i april 1995 og ventes at vare 18 måneder
- de implicerede lande er de fire Mercosur-lande samt Bolivia
- Kommissionen deltager hver måned som observatør i Hidrovia-udvalgets møder, gennem sin delegation i Montevideo; den har foreslået, at den muligvis kunne deltage i undersøgelserne, f.eks. af levedygtigheden, af den institutionelle organisation og senere af formgivningen
- på nuværende stadi har der endnu ikke været kontakt med REMA, men sådanne kontakter er fastsat i den kommende samarbejdsaftale mellem EF og Mercosur-landene
- vedrørende de øvrige tekniske spørgsmål henvises det ærede medlem til Kommissariatet eller eventuelt til BID, som er ansvarlig for undersøgelsen af følgevirkningerne.

Kommissariatet i forbindelse med den undersøgelse af miljøvirkningerne, som BID er ved at udføre, er fremsendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2169/95**af Florus Wijsenbeek (ELDR)****til Kommissionen***(28. juli 1995)**(96/C 66/08)*

Om: Luftfartstakster

Er Europa-Kommissionen klar over, at organisationen European Air Shippers Association har beklaget sig over luftfartsselskabernes priser, overholdelse af flyplanerne og øvrige service?

Er Kommissionen klar over, at priserne fastsættes ved indbyrdes aftaler mellem selskaberne og IATA?

Er Kommissionen ligeledes klar over, at amerikanske selskabers fragtpreiser ligger betydeligt lavere, men at de europæiske selskabers fejl- og forsinkelsesmarginer er langt højere?

Hvordan ser Kommissionen på ovennævnte organisations forslag om at bringe takstspørgsmålet på bane inden for GATT?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at få løst disse problemer og gøre den europæiske luftfart mere konkurrencedygtig?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(23. oktober 1995)

Kommissionen har regelmæssige kontakter med European Air Shippers Association og er blevet underrettet om denne forenings bekymring over service og priser i forbindelse med luftfragt.

Kommissionen er også fuldstændig klar over den internationale luftfartssammenslutnings (IATA's) rolle i forbindelse med luftfartsselskabernes samråd om fragtpreiser. Kommissionen har foretaget en grundig undersøgelse af situationen og konkluderet, at disse samråd under visse omstændigheder har meget positive følger for forbrugerne og derfor bør fritages fra EF-traktatens artikel 85, stk. 1. Den har derfor givet gruppefritagelse i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1617/93 ⁽¹⁾.

Konkurrencevilkårene for luftfragt er yderst komplicerede. Man kan efter Kommissionens opfattelse ikke kategorisk påstå, at de europæiske luftfartsselskaber i almindelighed tilbyder en ringere luftfragtservice end de amerikanske. Det kan endda med rimelighed hævdes, at de europæiske luftfartsselskaber på nogle områder er foran på luftfragt-markedet.

På nuværende tidspunkt omfattes luftfragtpriserne hverken af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) eller af GATS aftalen (almindelig overenskomst om handel med tjenesteydelser). Det er imidlertid ikke umuligt, at spørgsmålet kan rejses i forbindelse med den revision af den sidstnævnte aftale, som skal ske fem år efter dens ikrafttrædelse.

Kommissionen er for nylig blevet gjort opmærksom på, at luftfartsselskaberne fastsætter prisniveauet efter samråd, og at den del af den europæiske fragt, som giver anledning til interlining aftaler — hvad der i princippet var formålet med disse samråd — er meget lille. Kommissionen har derfor besluttet at indlede forhandlinger med henblik på en eventuel ophævelse af fritagelsen for samråd om luftfragtpriserne.

Samtidig har Fællesskabet anmodet Rådet om direktiver til at forhandle en luftfartsaftale mellem Fællesskabet og USA, som også skal omfatte luftfragt. Aftalen skal skabe lige vilkår for rimelig konkurrence og således føre til lavere priser for luftfragt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 26. 6. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2186/95**af Ursula Schleicher (PPE)****til Kommissionen***(28. juli 1995)**(96/C 66/09)*

Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Ensartede lister over stoffer/Gennemskuelighed

De forskellige EF-direktiver indeholder lister over stoffer og lister over industrianlæg eller processer, som anses for at være særdeles miljøforurenende. Disse lister er forskellige alt efter direktivet (76/464/EØF ⁽¹⁾, IPPC, Seveso, drikkevands-/grundvandsdirektivet). Det kan i enkelte tilfælde være teknisk begrundet, men i reglen tyder det på et problem i form af manglende teknisk og organisatorisk samordning. Især i IPPC-direktivet kan man flere gange konstatere, at der er tale om tilføjelser eller rettelser til eksisterende bestemmelser, f.eks. oplysninger om BAT-normer sammenlignet med pligten til at aflægge rapport og de tilsvarende foreslåede spørgeskemaer med angivelser af emissionsnormer og BAT-normer, bestemmelser om adgang til oplysninger sammenlignet med direktiv 90/313/EØF ⁽²⁾ om fri adgang til miljøoplysninger.

1. Mener Kommissionen ikke også, at det er nødvendigt med en bedre samordning af de relevante lister over stoffer og oprindelse, dvs. industrilister i de forskellige EU-direktiver?

2. Bør der ikke foretages en bedre samordning af kravene til miljøbeskyttelse via bestemmelser om visse stoffer og aktiviteter?
3. Kunne det ikke i givet fald ved hjælp af en feasibility-undersøgelse i henhold til det femte miljøhandlingsprogram fastslås, hvilke krav der bør stilles hertil i de forskellige direktiver, og hvilke bedre muligheder der findes for at samordne og forenkle den europæiske miljølovgivning?

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

(²) EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

5. Hvilke muligheder mener Kommissionen der er for at forbedre den strategi, der følges ved beskyttelsen af vandmiljøet i forbindelse med den tidrørende procedure til fastsættelse af grænseværdier for hvert enkelt stof?

(¹) EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
på skriftlig forespørgsel E-2186/95 og E-2187/95
(8. november 1995)**

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2187/95

af Ursula Schleicher (PPE)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(96/C 66/10)

Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Risikovurdering

IPPC-direktivet er i sidste instans en videreudvikling af luftdirektivet 84/360/EØF, hvori der for at bruge en eufemisme blev medtaget dele af vanddirektivet 76/464/EØF (¹). Der er delte meninger om, hvorvidt begge direktiver i større udstrækning tager sigte på erhvervsgrene eller stoffer. Desværre blev der hidtil rent faktisk kun udviklet emissionsnormer for nogle få erhvervsgrene, som blev vedtaget af Rådet. Medens 1976-direktivet indeholder kriterier for klassificering af farlige stoffer, dvs. deres toksicitet, persistens og evne til bioakkumulation, indeholder IPPC-direktivet ingen kriterier overhovedet for udvælgelsen af de der nævnte stoffer, hvis emissioner bør undgås eller mindskes. Imidlertid er der ved EU's lovgivning om kemikalier blevet indført risikovurdering og risikomanagement, som også er blevet medtaget i det hidtil kendte udkast til en nyudformning af 1976-direktivet. Kommissionen har endvidere givet tilsagn om at ville forelægge en tilsvarende vurderingsprocedure for konferencen om beskyttelse af Nordsøen i 1995, som skulle danne grundlag for en opfølgning af de tilsvarende lister over stoffer i EU's lovgivning om vandmiljøet.

1. Bør der ikke netop i IPPC-direktivet fastsættes betingelser/kriterier for udvælgelsen og udvidelsen af listerne over stoffer?
2. Hvilke kriterier skal der gælde for optagelsen af stoffer på disse lister?
3. Bør disse kriterier ikke udvikles logisk på grundlag af en risikoanalyse og risikomanagement sideløbende med lovgivningen om kemikalier?
4. Er permanente lister over stoffer i de forskellige direktiver ikke en absolut forudsætning for omsættelsen heraf i medlemsstaternes lovgivning samt for en effektiv kontrol hermed?

Det foreslåede direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet) (¹) indeholder en omfattende vejledende liste over forskellige grupper af stoffer. Denne liste er. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet som det er gjort i IPPC-direktivudkastet kræver en apriorisk kontrol med alle til rådighed stående midler. For at opnå en mere effektiv tilladelsesprocedure kan grænseværdierne for emissionerne eventuelt i givet fald suppleres med eller erstattes af tilsvarende parametre for tekniske foranstaltninger.

Betingelsen for, at der kan være samstemmighed mellem fortegnelserne over stoffer i forskellige direktiver, forudsætter, at stofferne opfører sig på samme måde i alle miljømedier, såvel fysisk som kemisk og biokemisk. I og med, at dette er undtagelsen snarere end reglen, er det med henblik på at sikre en virkningsfuld målretning af prioriteterne inden for hvert enkelt direktivs målsætninger helt uundgåeligt, at der forekommer forskelle mellem de enkelte lister. Dermed fjernes dog ikke kravet om — eller antydes der nogen mangel på — både teknisk og organisatorisk koordinering mellem direktiverne ved opstillingen af prioriteter.

Den praktiske fremgangsmåde, der er vedtaget som led i det foreslåede IPPC-direktiv, og som er eksemplificeret i dets artikel 8, indebærer et middel til at udbrede og dermed forbedre fremgangsmåden for det enkelte stofs vedkommende i og med, at forureningen herigennem gribes an ud fra industriens eller processens synsvinkel. Grænseværdier for emissioner kan fastsættes for grupper, familier eller kategorier af stoffer, eller de kan suppleres eller erstattes med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger.

Kommissionen gjorde det helt klart på Det Europæiske Råds topmøde i Edinburgh i 1992, at den nøje ville gennemgå al miljølovgivning med henblik på at fastslå effektiviteten af koordinering og midlerne til forenkling heraf. Dette er en løbende proces.

(¹) Dok. KOM(93) 423 endelig udg. (EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6), som ændret ved KOM(95) 88 endelig udg. (EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 9).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2194/95**af Ursula Schleicher (PPE)****til Kommissionen***(28. juli 1995)**(96/C 66/11)*

Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Nøglebegrebet
»den bedste tilgængelige teknik« (BAT)

I forslaget til IPPC-direktivet bestræber man sig på at konkretisere henholdsvis de vage retsbegreber og general-klausuler som »de bedste tilgængelige midler« i direktiv 84/360/EØF ⁽¹⁾ og 76/464/EØF ⁽²⁾ og dermed fastlægge en minimumsramme for medlemsstaterne med hensyn til udvikling af egne emissionsnormer eller grænseværdier i forbindelse med selve godkendelsesprocedurerne for anlæg. De løbende drøftelser i Rådets arbejdsgrupper og i interesserede kredse viser, at nogle medlemsstater ser deres forskellige opfattelser bekræftet i definitionen på BAT i IPPC-forslaget. Følgelig er definitionen på BAT utilstrækkelig. Den anfører især ikke, hvem der skal og kan definere de bedste tilgængelige teknikker.

1. Hvem skal definere den tilgængelige teknik — ingeniørorganer, lovgivningsmyndigheder eller godkendelsesmyndigheder?
2. Sker der ikke en sammenblanding af to forskellige faktorer i den nuværende definition i IPPC-direktivet: på den ene side beskrivelsen af en avanceret teknik og på den anden side en sammenlignende vurdering med andre interesser, f.eks. hvorvidt det også for ansøgeren er rimeligt og økonomisk forsvarligt?

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(26. oktober 1995)

I henhold til forslaget til Rådets såkaldte IPPC-direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽¹⁾ fastsættes den bedste tilgængelige teknik (BAT) for en bestemt sektors eller proces' vedkommende efter dennes forenelighed med direktivets BAT-definition — den defineres ikke i sig selv. Udvekslingen af oplysninger vedrørende BAT i henhold til direktivets artikel 15, stk. 2, vil efterhånden udfylde definitionen for hver enkelt sektors vedkommende, og myndighederne vil tage behørigt hensyn til såvel dette som til alle de øvrige relevante faktorer, der er anført i direktivets bilag IV, hvori der fastsættes emissionsgrænseværdier for en række bestemte anlæg.

Ved definitionen af BAT tages der højde for den økonomiske levedygtighed, men ikke for noget i retning af »det økonomisk acceptable for ansøgerens vedkommende«. Medtagelsen af den økonomiske forsvarlighed samt anden hensyntagen som for eksempel lønsomhed (costbenefit), er en følge af, at man i forbindelse med enhver form for

foranstaltninger til forureningsbekæmpelse som krævet i henhold til EF-traktaten skal tage et betydeligt hensyn til både omkostninger og fordele i forbindelse med foranstaltningen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 88 (EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 9), om ændring af KOM(93) 423 (EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2195/95**af Ursula Schleicher (PPE)****til Kommissionen***(28. juli 1995)**(96/C 66/12)*

Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/Definition på begrebet »den bedste tilgængelige teknik« (BAT)

1. Kan den BAT-definition, der blev valgt i IPPC-direktivet, og som stammer fra internationale konventioner om beskyttelse af vandmiljøet, overtages, således som den er udformet, i EU-retsforskrifter? Bør den ikke undersøges med hensyn til dens indhold og retsgyldighed for at fastslå, hvorledes man definerer en teknisk norm, og hvad der bestemmer hvor langt og på hvilke betingelser, der skal tages hensyn hertil, dvs. muligheder for en sammenlignende bedømmelse, der er?

2. Hvis man skal gå ud fra, at der er tale om en forskel mellem »de nye teknologier« og »de bedste tilgængelige teknikker« med henblik på mindske af emissioner fra industrianlæg i Europa, mener Kommissionen da ikke, at der også er fare for, at en europæisk miljøbeskyttelseslov vil tilskynde til miljødumping, og hvilken rolle skal konkurrencespørgsmålene og spørgsmålene om lige muligheder efter dens opfattelse spille på miljøområdet, især i henhold til artikel 130 S i traktaten, for så vidt angår den europæiske industri?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(30. oktober 1995)

1. Forslaget til Rådets direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet) ⁽¹⁾ indeholder en række forskellige bestemmelser om udveksling af oplysninger om den bedste tilgængelige teknik (BAT), hvilket vil komme til at udgøre det nødvendige forum for drøftelser vedrørende den praktiske håndhævelse af det almene begreb BAT i forbindelse med bestemte sektorer og delsektorer.

2. Formålet med al EF-miljøpolitik er at sikre fuld beskyttelse af hele miljøet overalt i Fællesskabet. Der er dermed ingen risiko for, at nogen som helst erhvervsgren i en enkelt medlemsstat eller region opnår nogen konkurrencemæssig fordel på miljøets bekostning. Den rolle, de kon-

kurrencemæssige spørgsmål og chanceligheden spiller, er og forbliver fortsat — på såvel miljøområdet som andre områder — et anliggende, som reguleres efter de pågældende bestemmelser i EF-traktaten.

(¹) Dok. KOM(95) 88 (EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 9), om ændring af KOM(93) 423 (EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2207/95

af Ursula Schleicher (PPE)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(96/C 66/13)

Om: Beskyttelse af vandmiljøet i Europa/overførsel af opgaver til medlemsstaterne/manglende materielle retningslinjer

Revisionen af drikkevandsdirektivet, det nye direktiv om vandområders økologiske kvalitet og IPPC-direktivet er udtryk for en ny linje i Kommissionen, nemlig fastlæggelse af kvalitative krav som »økologisk vandkvalitet« og »anvendelse af den bedste tilgængelige teknik«. Kommissionen angiver imidlertid ingen materielle standarder, dvs. ingen konkrete grænseværdier eller målelige kvalitetsstandarder. Fastlæggelse af sådanne overlades til medlemsstaterne eller, hvis disse ikke gør det, til de lokale, kompetente godkendelsesmyndigheder.

1. Er Kommissionen ikke enig i, at denne nye linje — i vid udstrækning at overlade fastsættelsen af standarder til medlemsstaterne — fører til nye, ikke-harmoniserede krav for godkendelse af industrianlæg og andre anlæg?
2. Hvilken viden har Kommissionen om accepten af sådanne udelukkende verbale EU-retningslinjer, f.eks. fra kommuner, landbruget, de berørte industrier og miljøbeskyttelsesorganisationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. november 1995)

1. Kommissionen gik ind for fremgangsmåde i forslaget til Rådets direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC-direktivet) (¹), hvorefter der kræves en nærmere vurdering af den bedst mulige løsning for miljøet som helhed med hensyn til forureningsbekæmpelse i hvert enkelt anlæg, fordi den anså dette for at være en mere hensigtsmæssig og smidigere ordning for industriens forureningsbekæmpelse i de pågældende anlæg end at fastsætte grænseværdier for alle emissioner på europæisk

plan. Direktivudkastet rummer ikke blot retningslinjer for valget af den bedste tilgængelige teknik (BAT), men indeholder også bestemmelser vedrørende udveksling af oplysninger om dette emne. Denne omfattende udveksling af synspunkter medlemsstaterne imellem vedrørende den vidtspændende indsats, som kontrollen med emissionerne skal baseres på, vil gøre det muligt fremover fuldt ud at forske i begrebet BAT i forbindelse med en bestemt sektor. Kommissionen forventer, at en sådan ordning vil udgøre den mest fleksible og hensigtsmæssige beskyttelse mod industriforurening i større målestok.

2. Med hensyn til den rent verbale beskrivelse af »god økologisk kvalitet« i direktivforslaget om vandområders økologiske kvalitet (²), gives der i henhold til artikel 3 i forslaget Kommissionen bemyndigelse til at fastsætte tekniske specifikationer for bestemmelse af den økologiske vandkvalitet, dvs. et klassificeringssystem. Med disse specifikationer sikres der bl.a. indbyrdes sammenlignelighed mellem de enkelte data fra overvågningen og de forskellige normer for fastsættelsen af økologisk vandkvalitet. Desuden kræves det i henhold til artikel 5, at medlemsstaterne fastsætter særlige »operationelle mål« for god økologisk vandkvalitet. Spørgsmålet om godkendelse af »udelukkende verbale krav« er her uvedkommende i og med, at der bliver et formelt klassificeringssystem med henblik på nærmere bestemmelse af den økologiske vandkvalitet samt en hel række forskellige specifikke operationelle mål.

(¹) Dok. KOM(93) 423 endelig udg. (EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6), ændret ved KOM(95) 88 endelig udg. (EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 9).

(²) Dok. KOM(93) 680 endelig udg. (EFT nr. C 222 af 10. 8. 1994, s. 6).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2305/95

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(96/C 66/14)

Om: Ozon

1. Af UNEP-rapporten om ozonnedbrydende stoffer fremgår det, at en øvre grænse for stigningen på 1 % i stedet for EU's nuværende 2,6 % vil være tilstrækkelig. Hvorfor går EU under disse omstændigheder ikke ind for en nedsættelse af denne grænse?

2. Hvorfor vedtager EU ikke langt strengere bestemmelser for afvikling af brugen af HCFC-gasser og dermed at udsende et stærkt politisk signal?

3. USA har forpligtet sig til at afvikle Iroduktion og forbrug af metylbromid inden år 2001. EU vil nedsætte sit forbrug med 25 % inden 1998. Hvorfor indtager EU en så svag holdning i stedet for at følge USA's eksempel?

4. I henhold til UNEP er udviklingslande (»artikel 5«-lande) i stand til at producere deres egne CFC'er. Hvorfor tillader EU da fortsat europæisk produktion af disse ozonnedbrydende stoffer, som ikke længere må anvendes i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(1. december 1995)

1. & 2. Med vedtagelsen af et loft på 2 % og en afvikling af hydrochlorfluorcarboner (HCFC) i 2015 som EU's forhandlingsgrundlag i Wien i forbindelse med det syvende møde for parterne i Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget (28. november til 7. december 1995), gik Rådet den 6. oktober 1995 ikke blot længere end den nuværende Montreal-protokol (loft 3,1 % og afvikling af HCFC i 2030), men også længere end Rådets nugældende forordning (EF) nr. 3093/94 af 15. december 1994 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽¹⁾ (loft 2,6 % og afvikling i 2015).

3. Hvad angår metylbromid vedtog Rådet den 6. oktober 1995 en fælles holdning til forhandlingerne i Wien. Produktionen og forbruget af metylbromid skal således være nedsat med 25 % i 1998 og med 50 % i 2005 i forhold til produktionen og forbruget i 1991. Rådet har dog ikke taget stilling til en afviklingsdato for dette pesticid.

Alligevel anerkender også EU, at afviklingen af metylbromid-emissioner er det endelige mål under hensyntagen til de økonomiske og tekniske betingelser. På denne måde afskærer EU sig ikke fra at forhandle en sådan afviklingsdato med de andre parter i Montreal-protokollen.

4. Et forbud mod EU-produktion af chlorfluorcarboner, der eksporteres til udviklingslande, vil ikke få nogen særlig positiv indvirkning på ozonlaget. Hvis et sådant forbud kun gælder i EU, vil de andre producenter inden og uden for OECD nemlig kunne fristes til at øge deres markedsandel ved at eksportere mere til udviklingslandene.

Værnet om ozonlaget må derfor først og fremmest gå gennem et hurtigt totalforbud mod enhver form for produktion og forbrug af CFC i udviklingslandene. Dette forbud er foreløbig sat til år 2010.

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 22. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2318/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen
(1. september 1995)
(96/C 66/15)

Om: Skolenederlag

Agter Kommissionen at tage noget initiativ med henblik på at evaluere forholdene omkring skolenederlag i de forskellige medlemsstater, herunder analysere årsagerne og afbøde eller afværge eventuelle følgevirkninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(3. oktober 1995)

Kommissionen har inden for samarbejdet på fællesskabsplan truffet en lang række foranstaltninger vedrørende skolenederlag, herunder især forskningsaktioner, pilotprojekter og -undersøgelser. Resultaterne blev offentliggjort i 1994 i dokumentet med den engelske titel: »Measures to combat failure at school: a challenge for the construction of Europe« (Eurydice). Dokumentet indeholder en oversigt over den eksisterende viden om skolenederlag samt en redegørelse for årsagerne hertil.

Kommissæren med ansvar for uddannelse har til hensigt inden for rammerne af SOCRATES-programmet at iværksætte en prioriteret aktion om skoler, hvor de berørte unge kan få en ny chance. En sådan aktion indebærer brug af pædagogikker, der er baseret på ny teknologi, der i forhold til den boglige undervisning er bedre tilpasset til de unge, der vokser op i en verden præget af visuelle medier.

Ideen om iværksættelse af en sådan aktion på europæisk plan bunder i, at det at komme væk fra de vante omgivelser og de miljøer, hvortil de unge føler sig forvist, i sig selv er vigtige faktorer i den sociale reintegration. Denne idé indgik i et indlæg på den årlige konference i The European Society for Engineering Education.

Kommissionen sender det omtalte dokument direkte til det ærede parlamentsmedlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2407/95**af Raimondo Fassa (ELDR)****til Kommissionen***(1. september 1995)**(96/C 66/16)***Om:** Støtte til det kristne mindretal i Mellemøsten

En række tværkirkelige ikke-statslige organisationer arbejder på at sikre sociale infrastrukturer og uddannelsesprogrammer i Libanon for den lokale kristne befolkning, men desværre synes Kommissionen ikke at være interesseret i eller i stand til at støtte disse initiativer.

Under hensyntagen til, at de kristne i 1914 udgjorde 25 % af befolkningen i Mellemøsten, og at de dernæst i 1945 kun udgjorde 19 % og i dag knap 8 % af disse staters samlede befolkning, hvilket svarer til over 8 000 000 personer, kan Kommissionen da redegøre for, om og hvorledes den agter at fremme støtten til de kristne mindretal i Mellemøsten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(25. september 1995)

Kommissionen er underrettet om det bemærkelsesværdige arbejde, der udføres af en række tværkirkelige ikke-statslige organisationer (NGO) i Libanon. Den støtter i høj grad dette arbejde. Til orientering finansierede Kommissionen 232 sociale foranstaltninger i en samfinansieringsordning med europæiske og libanesiske NGO: Fællesskabets bidrag beløb sig til 16,6 mio. ECU.

Hertil skal føjes de projekter, som Kommissionen finansierede helt og holdent, som har social og tværkirkelig karakter, såsom (for blot at nævne nogle eksempler i 1994 og 1995) 19 mio. ECU til genopførelse af primær- og sekundærskoler, 11 mio. ECU som bistand til fordrevne befolkningsgrupper og 2 mio. ECU til narkotikabekæmpelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2438/95**af Hiltrud Breyer (V)****til Kommissionen***(1. september 1995)**(96/C 66/17)***Om:** Euratom-traktatens territoriale anvendelsesområde

1. Er Kommissionen klar over, at det territoriale anvendelsesområde for Det Europæiske Atomfællesskab i hen-

hold til artikel 198 principielt afviger fra anvendelsesområdet for traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. EF-traktatens artikel 227?

2. Er Kommissionen klar over, at Euratom-traktatens artikel 198, stk. 1, udvider Euratom-traktatens territoriale anvendelsesområde og principielt inddrager ikke-europæiske områder, der er undergivet en medlemsstats myndighed?

3. Er Kommissionen klar over, at bestemmelserne i Euratom-traktaten, jf. EF-traktatens artikel 232, stk. 2, og dermed også Euratom-traktatens artikel 198, stk. 1, ikke berøres af afvigende bestemmelser i EF-traktaten og dermed heller ikke af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 227?

4. Er Kommissionen klar over, at der i en afstand af kun 800-1 000 km fra Frankrigs prøvesprægningsområde på Mururoa-atollen er et beboet område, Pitcairn Island, tilhørende en anden medlemsstat, som er omfattet af Euratom-traktatens bestemmelser i henhold til artikel 198, stk. 3, litra c), samt bilag IV til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab?

5. Er Kommissionen endvidere klar over, at der i forbindelse med et tidligere »særlig farligt eksperiment« i sommeren 1979 skete en ulykke, som havde virkninger i en omkreds af 1 500 km?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(30. november 1995)

Kommissionen er fuldt ud klar over, at der er forskelle mellem Euratom-traktatens og EF-traktatens territoriale anvendelsesområde. I modsætning til EF-traktaten (artikel 227) gælder Euratom-traktaten for oversøiske lande og territorier og følgelig også for Fransk Polynesien og for den britiske ø Pitcairn, som ligger 800 km fra Mururoa-atollen (Euratom-traktatens artikel 198 samt bilag IV til EF-traktaten).

Kommissionen er klar over, at der i 1979 fandt en undersøisk atomprøvesprængning sted, som forårsagede en delvis oversvømmelse af Mururoa-atollen, og som kunne påvises i en betydelig afstand derfra. Det menes, at denne sprængning var skyld i et jordskred i atollens udkant. Andre lignende hændelser af noget mindre omfang fandt sted i perioden fra 1977 til 1980. At hændelsen i 1979 skyldtes atomprøvesprængninger bekræftes i en rapport, som den franske atomenergikommission (CEA) har udgivet. Kort før hændelsen blev et våben på grund af tekniske vanskeligheder bragt til sprængning i 987 meters dybde i stedet for 1 100 m, som det var planlagt. Ifølge uofficielle oplysninger er der ikke siden opstået lignende vanskeligheder, da den teknik, der anvendes, er blevet kontrolleret og forbedret forud for hvert eneste forsøg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2453/95**af Maartje van Putten (PSE)****til Kommissionen***(1. september 1995)**(96/C 66/18)*

Om: Afdækningsbaner til køle- og frysediske, der anvendes i små og mellemstore virksomheder

1. Er Kommissionen klar over, at det ved hjælp af afdækningsbaner er muligt at nedsætte energiforbruget med 20-40 % i forbindelse med køle- og frysediske i små og mellemstore virksomheder, såsom supermarkeder?
2. Er Kommissionen klar over, at det fremgår af undersøgelser, at sådanne afdækningsbaner ikke blot medfører en betydelig energibesparelse, men også en bedre overvågning af temperaturen i diskene, hvilket har en gunstig indflydelse på produktionen og folkesundheden?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvilke erfaringer (energibesparelse, hygiejne, forbrugerindtryk) der er gjort i Det Forenede Kongerige, hvor anvendelsen af afdækningsbaner er meget udbredt på grund af den strenge kontrol med opretholdelse af den korrekte temperatur i sådanne køle- og frysediske?
4. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det i medlemsstaterne kontrolleres, at de europæiske standarder for opretholdelse af den korrekte temperatur i sådanne køle- og frysediske overholdes, og hvilke resultater denne kontrol har givet?
5. Finder Kommissionen anledning til ud fra overvejelser om energibesparelse og folkesundhed at gøre anvendelse af afdækningsbaner til køle- og frysediske i små og mellemstore virksomheder obligatorisk eller på anden vis at fremme en sådan anvendelse?

Hvilke muligheder ser Kommissionen i bekræftende fald herfor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(19. oktober 1995)

1. Kommissionen ved godt, at der er muligheder for energibesparelser i forbindelse med kølesystemer til erhvervsbrug, ikke mindst dem, der benyttes i supermarkeder og fødevarerbutikker. Med hensyn til udstillingsskabe bruger de fleste supermarkeder og fødevarerbutikker vertikale udstillingsskabe til kølede levnedsmidler og kumfryser til dybfrosne levnedsmidler. Der er imidlertid også en tendens til at benytte vertikale udstillingsskabe, som er mindre effektive, til dybfrosne levnedsmidler. Forskningen tyder på, at man kan nedsætte energiforbruget i vertikale udstillingsskabe ved at benytte afdækningsbaner. Den bedste form for afdækning ville være afdækningsgardiner,

mens glasdøre, der benyttes i mange supermarkeder, som regel er mindre effektive, da de skal opvarmes for at forhindre kondensering. Det er normalt den forretningsdrivende selv, der bestemmer, hvorledes produktet skal udstilles, og han tænker som regel ikke eller kun i ringe grad på energiforbruget. Hvis den forretningsdrivendes krav hindrer, at der benyttes afdækning, kan brug af natafdækning stærkt anbefales.

2. Kommissionen er også klar over, at et afdækket kølesystem giver en bedre temperaturkontrol, som er meget vigtig for levnedsmiddelhygiejnen.
3. De temperaturkontrolbestemmelser, der for nylig blev vedtaget i Det Forenede Kongerige, er lige trådt i kraft, og det er for tidligt at sige noget om resultaterne.
4. Ifølge direktiv 89/397/EØF ⁽¹⁾ om offentlig kontrol med levnedsmidler skal de enkelte medlemsstaters kontrolører foretage kontrol på stedet, udtage levnedsmiddelprøver og analysere dem og udføre anden kontrolvirksomhed for at sikre, at både Fællesskabets og den nationale levnedsmiddelovgivning overholdes.

På nuværende tidspunkt er temperaturen i udstillingsskabe i detailforretninger underkastet nationale bestemmelser, når det gælder kølede levnedsmidler, og for dybfrosne levnedsmidlers vedkommende bestemmelserne i direktiv 89/108/EØF ⁽²⁾ om dybfrosne levnedsmidler.

Ifølge artikel 14 i direktiv 89/397/EØF kan Kommissionen fremsætte henstilling om et program for levnedsmiddelkontrol. I 1995 blev en sådan henstilling ⁽³⁾ om temperaturen i frosne levnedsmidler i detailsektoren fremsat. I programmet for 1996 vil temperaturen i kølede levnedsmidler i den samme sektor blive vurderet.

Temperaturkontrol med levnedsmidler er et af de midler, hvormed man forhindrer en række mikroorganismers vækst. Opbevaring ved lave temperaturer kan bidrage til den generelle levnedsmiddelsikkerhed, hvis levnedsmidlet også fremstilles og opbevares under hygiejniske forhold i overensstemmelse med de forskellige hygiejnedirektiver.

Direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne, der omfatter detailsektoren, angiver ikke opbevaringstemperaturer, men giver grundlag for, at de for bestemte levnedsmidlers vedkommende kan overvejes på europæisk plan. Kommissionen er netop i færd med at behandle dette spørgsmål, både i forbindelse med sit videnskabelige arbejde og i arbejdsgruppen for hygiejne under Den Stående Levnedsmiddelkomite.

5. Kommissionen har ingen planer om at gøre brugen af afdækningsbaner obligatorisk i fødevarerbutikker, da sådanne foranstaltninger af hensyn til nærhedsprincippet og på grund af de forskellige nationale forhold bør overlades til de enkelte medlemsstater. Kommissionen vil undersøge nærmere, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at tilskynde til brug af afdækningsbaner i forbindelse med kølesystemer i fødevarerbutikker og til brug af mere effektive

kølesystemer i almindelighed. Disse foranstaltninger kan omfatte oplysningskampagner, energisyn og aftale- og forpligtelsesprogrammer og skal gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne og de nationale og lokale energiagenter og energiforsyningsselskaber. De kan også udføres med bistand fra SAVE- og PACE-programmerne for rationel energi- og elektricitetsudnyttelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. L 65 af 23. 3. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2470/95

af Luciana Castellina (GUE/NGL)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(96/C 66/19)

Om: EU-projekt i Chaco-regionen i Paraguay

I september 1994 godkendte Asien- og Latinamerikakomiteen et projektforslag fra Kommissionen om bæredygtig udvikling og beskyttelse af den indianske befolkning i Chaco. Godkendelsen var betinget af, at første fase i projektet skulle bestå i en høring af den indianske befolkning og en afklaring af spørgsmålet om deres landrettigheder.

Vil Kommissionen i betragtning af, at indianernes landrettigheder er nedfældet i Paraguays forfatning, og at landet har ratificeret ILO-konvention nr. 169 om indfødte befolkningers rettigheder, lægge pres på Paraguays regering for at sikre, at den respekterer den gældende lovgivning og forfatningen? Overvejer den f.eks. først at give endelig godkendelse af projektet, når de nødvendige bevillinger til genetablering af indianernes landrettigheder i Chaco-regionen rent faktisk er opført i finansloven for 1996?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(11. oktober 1995)

Paraguay er et selvstændigt land, der er aktivt medlem af Mercosur, og som Den Europæiske Union — efter at landet er gået over til demokratisk styre — har et meget frugtbart samarbejde med inden for rammerne af en tredjegerationsaftale, der rummer bestemmelser om overholdelse af menneskerettighederne. Dette samarbejde omfatter både en politisk dialog og landets økonomiske og sociale udvikling.

1. Den institutionaliserede politiske dialog mellem Den Europæiske Union og de latinamerikanske lande tager bl.a. fat omkring problemerne vedrørende marginalisering og social udstødning (både i Latinamerika og i Den Europæiske Union), idet man især er opmærksom på visse særlig ugunstigt stillede befolkningsgrupper.

I sluterklæringen fra Paris (17. marts 1995) siger udenrigsministrene fra Rio-gruppen og Den Europæiske Union, direkte citeret:

»Ministre gav udtryk for deres vilje til at beskytte indfødte samfunds rettigheder og kulturarv i forbindelse med de respektive landes nationale udvikling.«

2. Det er i forbindelse med denne nationale udvikling, at Paraguay har anmodet Det Europæiske Fællesskab om støtte til et projekt vedrørende en »varig udvikling af Chaco«, hvis hovedmål er følgende:

- støtte til en bæredygtig udvikling, kombineret med en omfordeling af jorden og udstedelse af skøder, forestået af den paraguayanske regering
- støtte til sikring af et økosystem af stor biodiversitet, takket være indretningen af tre store naturparker på tilsammen ca. 1 100 000 hektar
- en særlig støtte til de dårligst stillede grupper såsom »bønder uden jord« og de indfødte paraguayanske samfund.

Kommissionen gav sin definitive godkendelse af projektet den 12. oktober 1994, efter at Udvalget for ALA-Udviklingslandene havde godkendt det i september måned 1994, indbefattet et forslag fra italiensk side om at opdele projektet i to faser, så snart den faglige bistand var blevet nærmere fastlagt:

En første fase på 18 måneder til udarbejdelse af et detaljeret program for aktiviteterne, i samarbejde og samråd med de NGO, der arbejder i regionen, samt med de forskellige kompetente instanser (f.eks. det nationale institut for den indfødte befolknings udvikling).

Der vil også blive taget hensyn til de erfaringer med udviklingssamarbejde, der er indhøstet af visse medlemsstater, bl.a. Tyskland (GTZ), Spanien og Italien. Det detaljerede aktivitetsprogram vil blive forelagt Udvalget for ALA-Udviklingslandene.

3. Det bør bemærkes, at den omfordeling af jorden og udstedelse af skøder, der gennemføres af Paraguays regering, er nærmere beskrevet i finansieringsaftalen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2482/95**af James Moorhouse (PPE)****til Rådet***(13. september 1995)**(96/C 66/20)*

Om: Referater af Det Europæiske Råds møder

1. Kan Rådet bekræfte, at dets generalsekretariat ligger inde med summariske referater af alle indlæg fra møderne i Det Europæiske Råd (stats- og regeringscheferne), som udarbejdes af de såkaldte mødereferenter, der er til stede under møderne?
2. Kan Rådet oplyse, hvor i Rådets sekretariat disse referater opbevares, hvem der har adgang til dem, og hvilke kriterier sekretariatet anvender, når det giver adgang til disse?
3. Kan Rådet oplyse, om det har til hensigt at gøre sådanne referater tilgængelige for offentligheden efter et passende tidsrum enten ved at deponere dem i EU's arkiv ved Det Europæiske Universitetsinstitut eller på anden måde?
4. Kan Rådet oplyse, om det mener, at en tredjeparts uautoriserede offentliggørelse af et sådant referat ville være i modstrid med europæiske eller nationale retsakter, og i givet fald hvilke?

Svar*(15. januar 1996)*

1. til 4. Der udarbejdes ikke referat af indlæggene på møderne i Det Europæiske Råd. Der tages udelukkende håndskrevne noter af de tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet, der er til stede under mødet. Disse noter anvendes til at bistå formandskabet for Det Europæiske Råd, når det skal udarbejde konklusioner; noterne renskriver ikke, og de opbevares heller ikke.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2484/95**af Winfried Menrad (PPE)****til Rådet***(13. september 1995)**(96/C 66/21)*

Om: Forskrifter om kontrol af tekniske anlæg og installationer i henhold til tyske byggebestemmelser (her: lynafledere)

Med en retsakt (Bausachverständigenverordnung fra 1986, BauSVO) forbyder den tyske delstat Baden-Württemberg,

at producenter af lynafledere selv foretager regelmæssig kontrol af disse som »godkendte sagkyndige«. Denne service må de overlade til andre virksomheder, således at producenterne her hindres i at udøve deres erhvervsvirksomhed. Producenter af lynafledere i Baden-Württemberg har hævdet, at ikke-tyske virksomheder ikke er omfattet af denne begrænsning.

Kan Rådet oplyse følgende:

1. Må virksomheder med hovedsæde i en anden EU-medlemsstat end Tyskland i modsætning til det, der gælder for lokale virksomheder, under henvisning til den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser foretage kontrol i f.eks. Baden-Württemberg af anlæg, de selv har fremstillet?
2. Er der planer om en supplerende af EU-retten gående ud på, at også virksomheder med hjemsted i Tyskland inden for byggesektoren generelt atter må kontrollere anlæg, de selv har produceret?

Svar*(15. januar 1996)*

Rådet har ingen oplysninger om de bestemmelser om kontrol med installation af lynafledere i Baden-Württemberg, som det ærede parlamentsmedlem nævner. I denne forbindelse erindrer Rådet om, at de frie varebevægelser inden for byggesektoren er omfattet af direktiv 89/106/EØF om byggematerialer, og hvis der skulle vise sig at være gennemførelsesproblemer, er det Kommissionen, der som ansvarlig for traktaternes overholdelse skal foretage sig det fornødne.

Rådet har ikke hidtil fået forelagt noget forslag om ændring af ovennævnte direktiv; det har i øvrigt heller ikke fået forelagt noget forslag om fri udveksling af tjenesteydelser i byggesektoren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2491/95**af Jannis Sakellariou (PSE)****til Kommissionen***(11. september 1995)**(96/C 66/22)*

Om: Forskelsbehandling af EU-borgere i Sydtyrol i forbindelse med køb af fast ejendom

Er Kommissionen klar over, at EU-udlændinge i forbindelse med køb af fast ejendom i Italien, navnlig i Sydtyrol, bliver pålagt særlige skatter såsom opholdsskatter, der ikke afkræves landets egne borgere?

Er Kommissionen endvidere bekendt med, at EU-udlændinge dér skal betale et højere gebyr eller stille en højere kaution i forbindelse med andre infrastrukturelle tilslutninger som f.eks. tilslutning til telefonnettet?

Finder Kommissionen, at dette er juridisk i sin orden? I bekræftende fald, hvad er da retsgrundlaget herfor? I benægtende fald, hvad agter Kommissionen da at foretage sig i så henseende?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(16. november 1995)

Kommissionen er bekendt med, at der i den pågældende region bliver opkrævet en opholdsskat (*imposta di soggiorno nelle ville, appartamenti ed alloggi in genere*).

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har, opkræves denne skat hos personer, der rejser midlertidigt som turister i en kommune uden at være bosiddende der. Den opkræves ligeledes hos italienske borgere, hvorfor Kommissionen vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af EF-traktatens bestemmelser om ikke at udøve forskelsbehandling.

Endvidere træffes bestemmelserne om opkrævning af sådanne skatter selvstændigt af medlemsstaterne, og der er ikke truffet nogen foranstaltninger til at harmonisere dette område.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt borgere fra andre medlemsstater skal betale en højere kaution i denne region for at blive tilsluttet infrastrukturnettene, kan Kommissionen meddele, at den ikke har nogen oplysninger herom.

Hvis det ærede medlem har nærmere oplysninger om dette emne, vil Kommissionen undersøge, om forholdene er i overensstemmelse med EF-retten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2526/95

af Elly Plooi-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(15. september 1995)

(96/C 66/23)

Om: Harmonisering af registrering af (hurtige) motordrevne fartøjer inden for EU

1. Har Kommissionen kendskab til forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning vedrørende registrering af (hurtige) motordrevne fartøjer?

2. Har Kommissionen kendskab til, at udenlandske registreringsbeviser for hurtige motordrevne fartøjer (herunder også vandscootere) f.eks. i Nederlandene ikke er gyldige, og at en EU-borger, som sejler til Nederlandene fra en anden medlemsstat, på stedet må købe en registreringsattest hos den kompetente instans?

3. Mener Kommissionen, at det ville være enklere for EU-borgeren, hvis et fartøjs registreringsattest var gældende i Den Europæiske Unions samlede område?

4. Deler Kommissionen den opfattelse, at turismen i almindelighed og de økonomiske interesser i vandrige turistområder vil være tjent med en harmonisering af reglerne vedrørende registrering af fartøjer?

5. Anser Kommissionen det for ønskeligt at udarbejde et EU-direktiv om harmonisering af registrering af motordrevne fartøjer for at fjerne forhindringerne for den frie bevægelighed for personer inden for EU?

6. Agter Kommissionen at udarbejde et direktiv og i bekræftende fald hvornår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(22. november 1995)

Kommissionen er klar over, at de vandrige turistområder har interesse i den udvikling, der er sket med hensyn til de fritidsaktiviteter, der er forbundet med brug af hurtige motordrevne fartøjer (og især vandscootere).

Kommissionen har ikke nogen oplysninger om de forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger vedrørende indregistrering af motordrevne fartøjer, som det ærede medlem nævner. Kommissionen har ikke til hensigt at fremlægge et direktivforslag, der harmoniserer indregistreringen af sådanne fartøjer. Kommissionen gør dog opmærksom på, at medlemsstaterne, da der ikke eksisterer en harmonisering af lovgivningerne om indregistrering af sådanne fartøjer på fællesskabsplan, frit kan vedtage deres egen lovgivning, idet de overholder EF-traktatens bestemmelser, som de er fortolket af EF-Domstolen og især traktatens artikel 30 til 36 vedrørende den frie bevægelighed for varer inden for Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2546/95

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

til Kommissionen

(20. september 1995)

(96/C 66/24)

Om: Fødevarebistand til Rwanda og Burundi

Ifølge en meddelelse fra Agence Europe af 3. august 1995 yder Europa-Kommissionen Rwanda og Burundi fødevare-

bistand til en værdi af 25 mio. ECU. Ved hjælp af dette beløb skal flygtningene have mulighed for at vende tilbage til Rwanda henholdsvis genoptage deres normale liv i Burundi. Hvilke fødevarer stilles der til rådighed?

Hvor (i hvilket land eller i hvilken region) og til hvilke priser blev/bliver disse fødevarer indkøbt?

Stilles der derudover såsæd og/eller landbrugsredskaber til rådighed?

I bekræftende fald, hvorfra og til hvilke priser er disse blevet/bliver disse fremskaffet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(8. november 1995)

I henhold til den afgørelse af 25. juli 1995, som det ærede medlem henviser til, skal der ydes 25 mio. ECU i humanitær bistand til Rwandas og Burundis befolkning, dvs. til flygtninge og hjemvendte i området omkring Afrikas store søer.

Med denne afgørelse, der ikke omfatter fødevarerbistand, finansierer man livsfornødenheder til Rwandas og Burundis befolkning (vandforsyning, sundhedspleje, hygiejneprodukter). Arbejdet varetages af partnere såsom FN's Højkommissariat for Flygtninge, Den Internationale Røde Kors Komité, Den Internationale Røde Kors Sammenslutning og forskellige NGO'er. Herved får Rwanda mulighed for at hjælpe med reintegration af flygtninge i deres hjemegn, og Burundi får mulighed for at gennemføre foranstaltninger til hjælp for befolkningsgrupper, der er flygtet (tutsier) eller spredt (hutuer), i forbindelse med bosættelse, samt lægebistand, sundhedsbistand og levering af byggematerialer i mindre omfang.

Behovet for fødevarerbistand i Rwandas og Burundis indre imødekommes med den beslutning, der blev truffet den 1. marts 1995, om tildeling af 16,5 mio. ECU til indkøb af fødevarer og ydelse af andre former for hjælp, herunder såsæd, redskaber, gødning og faglig bistand. En tredjedel af bistanden er afsat til Burundi og resten til Rwanda. Formålet med beslutningen er at sørge for en passende forsyningsgrad i området indtil udgangen af februar 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2558/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(22. september 1995)

(96/C 66/25)

Om: Alkohol og trafikulykker med døden til følge i Den Europæiske Union

Af en undersøgelse foretaget af det europæiske råd for større færdselssikkerhed fremgår det, at alkohol er årsag til 22 % af de dødsulykker, som registreres i EU, og til 19 % af ulykkerne med kvæstelser til følge til trods for, at kun 5 % af bilisterne er under indflydelse af alkohol. Ovennævnte råd understreger behovet for, at der i Unionen og medlemsstaterne træffes foranstaltninger til afhjælpning af dette forhold, og foreslår bl.a. indførelse af en ensartet promillegrænse på 0,5 i samtlige EU-medlemsstater og et retsgrundlag for ensartet anvendelse af anordninger for kontrol med alkoholindholdet i blodet samt udvikling af mekanismer, som forhindrer bilkørsel med for meget alkohol i blodet, og installering heraf i bilerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den mener om disse forslag, og om den har undersøgt muligheden for at gennemføre disse eller agter at gøre det?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2600/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(27. september 1995)

(96/C 66/26)

Om: Indtagelse af alkohol og trafikulykker

Har Kommissionen under hensyntagen til forbindelsen mellem indtagelse af alkohol og trafikulykker til hensigt at tage et initiativ med henblik på at fastsætte en fælles maksimumsgrænse for alkoholindholdet i blodet i alle Unionens medlemsstater (for eksempel 0,5 mg/ml), hvor eventuelt lavere grænser respekteres, og samtidig fastsætte en lavere promillegrænse for unge?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock
på skriftlig forespørgsel E-2558/95 og E-2600/95
(19. oktober 1995)

Kommissionen har fremsat et forslag om indførelse af en lovbestemt maksimumsgrænse for alkoholkoncentrationen

i blodet hos førere af motorkøretøjer på 0,5 gram pr. liter, gældende for hele Fællesskabet ⁽¹⁾. Rådet har dog ikke behandlet forslag herom siden 1989.

Kommissionen har med støtte fra gruppen af højtstående repræsentanter for medlemsstaternes regeringer nedsat en arbejdsgruppe, som har til opgave at fremsætte henstillinger vedrørende de forskellige aspekter af bekæmpelsen af spritkørsel samt de skadelige virkninger af narkotika og visse lægemidler for kørslen med motorkøretøjer (bedre oplysning, bevidstgørelse af offentligheden, lovgivning, kontrolforanstaltninger, herunder kontrolinstrumenter, straffebestemmelser samt rehabilitering).

Der forventes offentliggjort en rapport herom mod udgangen af 1995, og Kommissionen vil på grundlag heraf nøje overveje, hvilke skridt der kan tages, under behørig hensyntagen til nærhedsprincippet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(88) 707 endelig udg. (EFT nr. C 25 af 31. 1. 1989, s. 9), ændret ved KOM(89) 640 endelig udg. (EFT nr. C 11 af 17. 1. 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2599/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)
til Kommissionen
(27. september 1995)
(96/C 66/27)

Om: Den fælles landbrugspolitik og ørkendannelse

Den fælles landbrugspolitik tilskynder til at opgive produktionen af visse overskudsafgrøder.

Er Kommissionen i besiddelse af en eller anden form for undersøgelse, der gør det muligt at fastslå, om denne politik forværrer ørkendannelsesprocessen i nogle områder i Spanien eller ej, når der nedlægges landbrugsarealer på jorder i bjergområder, der ikke kan overrisles, eller på ret uproduktive jorder, hvor det giver anledning til problemer med forfald og erosion, at jorden ikke dyrkes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(26. oktober 1995)

Kommissionen råder på indeværende tidspunkt ikke over en specifik undersøgelse af virkningerne — med hensyn til ørkendannelse i visse områder i Spanien — af, at produktionen af visse overskudsafgrøder opgives.

Dette spørgsmål indgår imidlertid i flere igangværende EU-finansierede forskningsprojekter, herunder projekter,

der indgår i AIR-programmet, som vedrører forholdet mellem landbrugspolitikken og landbrugsområderne i Fællesskabet. Derudover beskæftiger man sig i et forskningsprojekt under CAMAR-programmet med »spillet mellem landbruget, den lokale økonomi og landskabet i middelhavsområderne med henblik på at foreslå varige løsninger — både fra et økonomisk og et økologisk synspunkt«.

Et af de udvalgte områder under forskningsprogrammet for perioden 1994-1998 vedrører endelig »tilpasning af produktionsmetoder og -systemer inden for landbruget til de nye betingelser, der er skabt med reformen af den fælles landbrugspolitik, en seriøs indsats for at udvikle et landbrug, der er økonomisk rentabelt, og som i højere grad respekterer miljøet, samt udvikling af analyse- og kontrolredskaber, der er uundværlige for driftsansvarlige og beslutningstagere inden for landbruget«. Kommissionen har naturligvis til hensigt at anvende resultaterne fra al denne forskning ved fastlæggelsen af landbrugspolitikken, så snart disse foreligger.

I forbindelse med politikken vedrørende indstilling af produktionen af overskudsafgrøder tages der imidlertid allerede hensyn til indvirkningen på den fysiske planlægning og på miljøet, selv om de prioriterede mål er at opnå balance på markerne og at opretholde producenterens indtægter. Ligeledes geografisk fordeling af reduktionen af udbuddet er således et af de karakteristiske træk ved den nuværende fælles landbrugspolitik, og med hensyn til miljøet forpligter fællesskabsbestemmelserne de producenter, der opgiver at dyrke afgrøder, til at vedligeholde jorden således, at erosion og miljøforringelse undgås.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2616/95

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(2. oktober 1995)
(96/C 66/28)

Om: Sikkerhed for passagerfærger

Kommissionens forslag om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger har til formål at gøre overholdelsen af den internationale ledelseskodex for sikker drift af skibe og for forebyggelse af forurening obligatorisk og at fremskynde håndhævelsen af denne kodeks fra juli 1996 til den 1. juli 1998.

På baggrund af de alvorlige færgekatastrofer, der har fundet sted i de senere år, er der grund til at glæde sig over dette forslag. Ikke desto mindre skal Kommissionen anmodes om at fastholde muligheden for at fravige fristen den 1. juli 1996 i de ganske få tilfælde, hvor helt specielle forhold spiller ind. Samtidig skal det henstilles til medlemsstaternes forvaltninger, at de, før de modtager overensstemmelsesdokumenter og sikkerhedsledelsescertifikater udstedt af myndigheder uden for Den Europæiske Union, sikrer sig, at den pågæl-

dende udstedelsesmyndighed følger de samme overensstemmelsesstandarder som medlemsstaterne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(26. oktober 1995)

De forpligtigelser, der vil blive pålagt medlemsstaterne i medfør af Rådets fremtidige forordning og sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger ⁽¹⁾, herunder især forordningens artikel 5, stk. 6, indebærer en garanti for, at tredjelande overholder de internationale normer på dette område (ISM-kodeksen).

Såfremt et tredjeland skulle anmode et klassifikationsselskab om at udstede ISM-attester, kan dette selskab kun ty til en godkendt kontrolorganismes service i overensstemmelse med Rådets direktiv 94/57/EF ⁽²⁾. Det påhviler medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab at tilse, at de selskaber, der er godkendt på europæisk plan, frembyder de nødvendige garantier for en kvalitativ tilfredsstillende attestering i overensstemmelse med de internationale normer.

For så vidt angår fravigelserne med hensyn til datoen for forordningens gennemførelse, fastsættes disse udtrykkeligt og udtømmende i forordningen.

⁽¹⁾ Rådets fælles indstilling til det ændrede forslag til Rådets forordning (EF) (KOM(95) 286 endelig udg.) blev afgivet den 28. september 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 12. 12. 1994, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2648/95

af Herbert Bösch (PSE)

til Kommissionen

(21. september 1995)

(96/C 66/29)

Om: Landbrugsstøtte

I henhold til artikel 143 D i traktaten om Østrigs tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber kan Østrig først yde landbrugsstøtte, når støtten er godkendt af Kommissionen. De østrigske landbrugere har allerede i nogen tid måttet vente på denne støtte, hvilket har givet anledning til stor utilfredshed. Den brede offentlighed er af den opfattelse, at Bruxelles arbejder for langsomt. Det giver anledning til følgende spørgsmål:

1. Hvilke anmodninger om landbrugsstøtte har Østrig allerede forelagt til godkendelse?
2. Hvilken støtte er blevet godkendt, og hvornår blev den bevilget af Kommissionen?
3. Af hvilke årsager har Kommissionen endnu ikke godkendt støtteyder, som Østrig har anmodet om?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(30. oktober 1995)

1. Østrig har allerede forelagt følgende anmodninger om landbrugsstøtte til godkendelse:

- det østrigske program for fremme af miljøvenligt, ekstensivt landbrug, som beskytter naturen (ÖPUL)
- Niederösterreichs regionale program for økopunkter
- direktivet om ydelse af udligningsgodtgørelsen i de ugunstigt stillede områder og nationale foranstaltninger
- det særlige direktiv om støtte til investeringer i landbruget (medfinansiering og nationale foranstaltninger)
- det særlige direktiv om støtte til personale- og materialeudgifter (tjenesteydelsesdirektivet) (medfinansiering og nationale foranstaltninger)
- planen for strukturforbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (forordning (EØF) nr. 866/90) ⁽¹⁾
- syv samlede programmeringsdokumenter for mål nr. 5b
- et samlet programmeringsdokument for mål nr. 1
- otte programmer for EF-initiativet LEADER II
- et skovrejsningsprogram under forordning (EØF) nr. 2080/92.

2. Kommissionen har truffet følgende beslutninger om godkendelse:

- Kommissionens beslutning af 17. februar 1995 om afgrænsning af mål nr. 5b-områder
- den 29. marts 1995 om Rådets direktiv om EF-listen over ugunstigt stillede områder, jf. direktiv 75/268/EØF, i Østrig
- den 7. juni 1995 om ÖPUL-miljøprogrammet
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1755/95 af 19. juli 1995 om producentorganisationer
- den 20. juli 1995 om skovrejsningsprogrammet under forordning (EØF) nr. 2082/92
- i begyndelsen af oktober 1995 om mål nr. 1-programmet
- de forelagte mål nr. 5b-programmer forventes at blive vedtaget i november 1995
- de fleste foranstaltninger i tjenesteydelsesdirektivet blev godkendt den 4. oktober 1995.

3. Kommissionen tillægger det stor vægt at behandle de østrigske programmer. Med programmerne indføres struk-

turforordningerne og landbrugspolitikens ledsageforanstaltninger i Østrig for første gang. De er derfor omfattende og detaljerede og kræver omhyggelig undersøgelse. Kommissionen anmoder følgelig om supplerende oplysninger og er i snæver kontakt med de østrigske myndigheder. Dette påvirker i væsentlig grad tidsplanen for godkendelse af de resterende programmer. Kommissionen forventer imidlertid, at det store flertal af de endnu ikke godkendte programmer kan vedtages inden årets udgang.

(¹) EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2673/95

af Josu Imaz San Miguel (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1995)
(96/C 66/30)

Om: Liberalisering af energimarkedet

Rådet (energi) vedtog i juni en række konklusioner om liberaliseringen af markedet for elektricitet, hvori det pålagde De Faste Repræsentanters Komité at fortsætte arbejdet på grundlag af Rådets konklusioner.

Kommissionens repræsentanter har vist sig tilfreds med denne aftale, omend de i en vis udstrækning savner konkrete tiltag. Under alle omstændigheder vil det først i december være muligt at vurdere, om den endeligt vedtagne aftale opfylder behovet for en liberalisering inden for den pågældende sektor.

Kommissionen har til stadighed været meget bestemt med hensyn til nødvendigheden af at liberalisere energimarkedet frem for at anvende begreber såsom »leveringsgaranti« og »bedre brugerservice«, der af en række medlemsstater bruges som skalkeskjul til at forhindre liberaliseringen af deres markeder, fordi de i realiteten skjuler ineffektiviteten i et system og en række offentlige virksomheder, som er »socialiseret« i form af ikke-konkurrencedygtige omkostninger for industrien og også for forbrugerne.

Vil Kommissionen, hvis Rådet (energi) ikke når frem til en tilfredsstillende aftale inden december om liberaliseringen af markedet for elektricitet, skride ind over for monopoler og enerettigheder på markedet for elektricitet og gas og anvende de beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til traktaten om Den Europæiske Union?

Vil Kommissionen på baggrund af betydningen af liberaliseringen af markedet for elektricitet for den europæiske

industri konkurrenceevne og jobskabelsen i så fald anvende traktatens artikel 90 med henblik på at realisere det indre marked for energi, og vil den skride ind med henblik på at ændre lovgivningen i de medlemsstater, der modsætter sig en sådan liberalisering?

Regner Kommissionen den spanske LOSEN (Ley Eléctrica de Ordenación del Sistema Eléctrico Nacional), som anerkender et ensrettet driftssystem, hvis ineffektivitet og de dermed forbundne omkostninger »tørres af« på industrien og forbrugerne og forhindrer private virksomheder inden for sektoren i frit at konkurrere på markedet, blandt de love, der går imod målsætningen om iværksættelse af et indre marked for energi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(15. november 1995)

Kommissionen står fast på, at energien skal være en del af det indre marked som beskrevet i EF-traktatens artikel 7 A, og at specielt elektricitets- og naturgasmarkedene skal liberaliseres. Inden for en sådan liberaliseringsproces skal forsyningssikkerheden og overholdelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste sikres. Kommissionens ændrede forslag om fælles regler for det indre marked for elektricitet og naturgas (¹) afspejler dette principielle synspunkt. Kommissionen vil dog ikke kunne acceptere argumenter, der er baseret på forsyningssikkerhed eller overholdelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, som en undskyldning for ikke at hindre øget konkurrence.

Sideløbende med forhandlingerne i Rådet om ovennævnte forslag har Kommissionen allerede indbragt fortsatte import- og eksportmonopoler for elektricitet og naturgas for Domstolen.

Med hensyn til forhandlingerne om et direktiv om fælles regler for det indre elektricitetsmarked gør Kommissionen alt, hvad den kan, for at bistå Rådet (energi) med at vedtage en fælles holdning på mødet den 14. december 1995 på linje med EF-traktatens bestemmelser. Gøres der ingen fremskridt i Rådets forhandlinger, må Kommissionen træffe de nødvendige forholdsregler på basis af de beføjelser, der er tillagt den i EF-traktaten.

Med hensyn til Spaniens el-lovgivningsramme (lov nr. 44/1994 af 30. december 1994) henviser Kommissionen det ærede medlem til sin besvarelse af hans skriftlige forespørgsel E-533/95 (²).

(¹) Dok. KOM(93) 643 endelig udg.

(²) EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2675/95**af Nicole Fontaine (PPE)****til Kommissionen***(4. oktober 1995)**(96/C 66/31)*

Om: Reglerne for transport under lokale udflugter som led i et venskabsbesøg

I forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus ⁽¹⁾ hedder det i artikel 12 om lokale udflugter, at international lejlighedsvis kørsel

»med passagerer, som ikke har bopæl i den pågældende stat, og som forudgående er blevet befordret af samme transportvirksomhed«, kan »foretages med samme køretøj eller et køretøj fra samme transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder«.

Heraf fremgår det, at en besøgergruppe kan foretage udflugter, der arrangeres som led i et venskabsbesøg med den bus, som den har benyttet til sin rejse.

Imidlertid ledsages besøgergruppen i reglen af flere medlemmer af værtskomitéen i venskabsbyen, og der lejes endnu en bus på stedet. Det ligger i sagens natur, at både besøgende og værter ønsker at blive fordelt på de to køretøjer uden hensyn til nationalitet. Men ifølge den ovenfor anførte artikel i forordningen skal gæster og værter blive i hver deres bil.

Hvorledes begrundes en sådan bestemmelse, og hvorledes er det muligt at anvende den uden at skade hele ideen med venskabsbyer, som EU-institutionerne i øvrigt går ind for og støtter? Agter Kommissionen at ændre denne uheldige bestemmelse i forordningen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 20. 3. 1992, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(27. oktober 1995)

Det er korrekt, at artikel 12 i forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus under visse betingelser tillader transportvirksomheders adgang til intern befordring i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende. Disse tjenesteydelser skal være henvendt til passagerer, der ikke har bopæl i den pågældende stat, og som forudgående er blevet befordret af samme transportvirksomhed ved lejlighedsvis

international kørsel eller pendulkørsel med indlogering, og skal foretages med det samme køretøj eller et køretøj fra samme transportvirksomhed eller gruppe af transportvirksomheder.

Dog fastsætter artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2454/92 af 23. juli 1992 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre personbefordring ad landevej i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende ⁽¹⁾, at adgangen til cabotagekørsel, bortset fra rutekørsel, indtil den 31. december 1995 kun gælder rundture. Efter denne dato er cabotagekørsel tilladt for al kørsel, bortset fra rutekørsel.

Eftersom den interne befordring, der foretages som led i venskabsbesøg, opfylder betingelserne for »rundture«, dvs. kørsel, der udføres med ét og samme køretøj, som på hele strækningen befordrer den samme gruppe passagerer, er det ikke nødvendigt at inddele passagererne efter bopæl, eller om de forudgående er blevet befordret fra en anden medlemsstat. Denne tjenesteydelse er fritaget for enhver godkendelse og kan foretages, blot man indleverer tilladelsen og kørselsbladet, foreskrevet i bilag I og II i forordning (EØF) nr. 2454/92.

⁽¹⁾ EFT nr. L 251 af 29. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2680/95**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****til Kommissionen***(4. oktober 1995)**(96/C 66/32)*

Om: Toldunionen mellem Tyrkiet og EU og virkningerne på sårbare industrier såsom tekstilindustrien

Rådet har allerede indgået aftale med de tyrkiske myndigheder om udkastet til en toldunionen, som skal godkendes af Parlamentet. Toldunionen med Tyrkiet vil som bekendt få betydelig indvirkning på visse sårbare industrier i Den Europæiske Union, navnlig på tekstilindustrien.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at Tyrkiet, samtidig med at det nyder godt af alle fordele ved at deltage i Den Europæiske Union, også påtager sig tilsvarende forpligtelser på de sociale, miljømæssige og andre områder? Har Kommissionen undersøgt og vurderet situationen? Hvilke initiativer har den taget? Er producentorganisationer i EU's tekstilindustri enige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(5. december 1995)

Som led i forhandlingerne med Tyrkiet om en toldunion har Rådet og Kommissionen i deres fælleserklæring forpligtet sig til at undersøge de problemer, som de nye vilkår for den internationale handel har givet anledning til i Grækenland, og i givet fald at fremsætte de forslag, der anses for nødvendige for at afhjælpe situationen.

Kommissionen har i øvrigt fastslået, at der i forslagene skal tages hensyn til de problemer og interesser, der har tilknytning til Fællesskabets tekstil- og beklædningsindustri.

For på den anden side at undgå enhver fordrejning på fællesskabsmarkedet efter udløbet af gyldighedsperioden for tekstilarrangementerne for Fællesskabet i en erklæring til artikel 6 i udkastet til afgørelse om en toldunion præciseret, at

»gyldighedsperioden for arrangementerne vedrørende handel med tekstilvarer og beklædningsgenstande udløber, så snart det er konstateret, at Tyrkiet har iværksat de foranstaltninger vedrørende intellektuel, industriel og kommerciel ejendomsret samt konkurrence og navnlig de foranstaltninger vedrørende offentlig støtte, som skal vedtages i henhold til denne afgørelse, og at Tyrkiet i overensstemmelse med de i øjeblikket gældende multilaterale regler har truffet de nødvendige foranstaltninger for tilpasning af sin handelspolitik til Fællesskabets politik«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2689/95
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1995)
(96/C 66/33)

Om: Gennemførelse af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer i Spanien

Vil Kommissionen oplyse, om den spanske regering undlader at gennemføre bestemmelserne i direktiv 90/232/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 19. 5. 1990, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(28. november 1995)

Spanien har endnu ikke meddelt, om der er truffet nationale foranstaltninger til gennemførelse af det pågældende direktiv. I denne forbindelse indledte Kommissionen en overtrædelsesprocedure mod Spanien i 1993 i medfør af EF-traktatens artikel 169 for manglende meddelelse om de nationale gennemførelsesforanstaltninger og indbragte sagen for EF-Domstolen i marts 1995 ⁽¹⁾. Domstolen har endnu ikke udtalt sig i denne sag.

⁽¹⁾ Sag C-95/55.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2695/95
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1995)
(96/C 66/34)

Om: Gennemførelse af direktivet om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler i Spanien

Vil Kommissionen oplyse, om den spanske regering undlader at gennemføre bestemmelserne i direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler i Spanien?

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(23. november 1995)

Spanien har i juni 1995 meddelt Kommissionen de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet (lov 13/1995 af 18. maj 1995 om kontrakter indgået af den offentlige administration).

Kommissionen afsluttede derefter en overtrædelsesprocedure, der var blevet indledt over for Spanien for manglende indberetning af de nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen er for øjeblikket ved at undersøge, om loven er i overensstemmelse med direktivet.

I øvrigt skal det bemærkes — uden at det berører ovenstående — at Kommissionen ved forskellige lejligheder har konstateret punktuelle overtrædelser, der rejser tvivl om den praktiske anvendelse af EF-reglerne om offentlige indkøb.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2696/95

af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1995)
(96/C 66/35)

Om: Gennemførelse af direktivet om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed i Spanien

Vil Kommissionen oplyse, om den spanske regering undlader at gennemføre bestemmelserne i direktiv 92/96/EØF ⁽¹⁾ om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed i Spanien?

⁽¹⁾ EFT nr. L 360 af 9. 12. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(24. oktober 1995)

Spanien har endnu ikke meddelt, hvilke foranstaltninger der er truffet for at gennemføre det pågældende direktiv i spansk lovgivning. I den forbindelse indledte Kommissionen i 1994 en overtrædelsesprocedure mod Spanien for manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet. Hvis denne overtrædelse ikke bringes til ophør, vil Kommissionen snarest indbringe sagen for EF-Domstolen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2698/95

af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen
(4. oktober 1995)
(96/C 66/36)

Om: Gennemførelse af direktivet om den fortegnelse over fællesskabsregler, der er omhandlet i artikel 13 i Rådets direktiv 67/548/EØF

Vil Kommissionen oplyse, om den spanske regering undlader at gennemføre bestemmelserne i direktiv 93/90/EØF ⁽¹⁾ om den fortegnelse over fællesskabsregler, der er omhandlet i artikel 13 i Rådets direktiv 67/548/EØF?

⁽¹⁾ EFT nr. L 277 af 10. 11. 1993, s. 33.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(29. november 1995)

Den spanske regering har i juni 1995 givet Kommissionen meddelelse om landets gennemførelsesbestemmelser til

direktiv 93/90/EØF («Real Decreto 363/1995» af 10. marts 1995, som er offentliggjort i den spanske »Statstidende«, BOE no 133 af 5. juni 1995). Kommissionen er i gang med at kontrollere, hvorvidt disse bestemmelser stemmer overens med direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2705/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)
til Kommissionen
(6. oktober 1995)
(96/C 66/37)

Om: Stop for fiskeri i mauretansk farvand

Kommissionen har stillet sig velvillig med hensyn til at overveje et eventuelt stop for den europæiske fiskerflådes aktiviteter i mauretansk farvand.

Har Kommissionen overvejet, hvilke konsekvenser en sådan beslutning vil få for den spanske fiskerflåde, som vil blive ramt hårdest på grund af den situation, denne flåde allerede er i som følge af den manglende fiskeriaftale med Marokko?

Agter Kommissionen at yde støtte til de spanske fiskere, hvis beslutningen om et stop alligevel vedtages?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(11. december 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2552/95 af Carmen Fraga Estevez ⁽¹⁾.

Bestemmelserne i artikel 14 i forordning (EF) nr. 3699/93 ⁽²⁾ vedrørende godtgørelser for midlertidigt ophør med fiskeri vedrører kun uforudseelige begivenheder, der ikke gentager sig. Hvad angår ydelse af støtte til spanske fiskere må det anføres, at det midlertidige stop for fiskeri i mauretanske farvande imødekommer et behov for biologisk betinget fiskeristop for at give bestandene mulighed for at gendanne sig. Da disse perioder med biologisk betinget fiskeristop enten er programmerede eller forudseelige, forekommer det normalt, at rederne tager hensyn til dem, når de programmerer deres fiskeri. Da aftalen endvidere er blevet forlænget med en måned som følge af det omtalte fiskeristop, vil den periode, hvor rederne kan udøve deres fiskeri, ikke blive forkortet, og der vil derfor ikke blive tale om indkomstab. På denne baggrund er der ingen grund til, at disse omkostninger skal dækkes af EF-midler.

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 21. 2. 1996, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 346 af 31. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2710/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(6. oktober 1995)

(96/C 66/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2711/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(6. oktober 1995)

(96/C 66/39)

Om: Omfartsvej ved Gateshead, England

Kan Kommissionen med hensyn til den foreslåede omfartsvej ved Gateshead (A1M) i det nordøstlige England venligst bekræfte:

1. At der vil blive brugt EU-midler til bygningen af denne vej?
2. At der både er forelagt en behørig miljøindvirkningsvurdering og foretaget en undersøgelse af denne?
3. At den er overbevist om behovet for en udbygning af denne vej, og om, at de britiske myndigheder har taget de foreslåede alternativer op til behørig overvejelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(1. december 1995)

Der kan ikke ydes støtte til finansiering af hovedlandeveisinfrastruktur under de nugældende EU-strukturfondsprogrammer for Nordøstengland. Der er derfor ikke foreslået nogen støtte fra disse fonde til bygningen af omfartsvejen ved Gateshead (A1M); der er heller ikke planlagt nogen støtte over budgetkontoen for de transeuropæiske net.

Ifølge artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet er det den enkelte medlemsstat, der under hensyntagen til det pågældende projekts art, dimensioner og placering beslutter, om der skal foretages en vurdering af sådanne projekters indvirkning på miljøet i direktivets forstand (bilag II til direktivet). Det er ligeledes medlemsstaten, der skal træffe beslutning om, hvorledes enhver undersøgelse af passende alternativer til projektet eller dets enkelte elementer skal foretages.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

Om: EFRU-støtte — Det Forenede Kongerige

Kan Kommissionen forelægge detaljerede oplysninger vedrørende den støtte, som Det Forenede Kongerige fik tildelt fra EFRU mellem 1989 og 1994, og som ikke var omfattet af fællesskabsstøtterammen eller af fællesskabsinitiativer, og som muligt specificere, hvilke organer der modtog støtte, og hvor store beløb der var tale om, samt give en kort beskrivelse af de pågældende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(1. december 1995)

I nedenstående skema vises den støtte, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling har ydet Det Forenede Kongerige i perioden 1989-1994 uden for EU-støtterammerne og fællesskabsinitiativerne.

For så vidt angår undersøgelser, evalueringer og konferencer, der er medfinansieret under artikel 7 i forordning (EØF) nr. 4254/88 ⁽¹⁾, er det ikke muligt at identificere Det Forenede Kongeriges udgiftsandel, idet de pågældende foranstaltninger omfatter flere medlemsstater.

Kommissionen kan ikke angive, hvilke specifikke organer der har nydt godt af disse foranstaltninger, idet det er medlemsstaterne selv, der udpeger de endelige modtagere i hvert enkelt tilfælde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

År	Foranstaltning	Beskrivelse	mio. ECU
1989	Skibsbygning uden for kvoten	Særlig EF-regionaludviklingsforanstaltning med henblik på at fjerne forhindringerne for nye økonomiske aktiviteter i visse områder, der er ramt af strukturomlægningen i skibsbygningsindustrien	4,71
1989	Textiler uden for kvoten	Særlig EF-regionaludviklingsforanstaltning med henblik på at fjerne forhindringerne for udviklingen af nye økonomiske aktiviteter i visse områder, der er ramt af strukturomlægningen i tekstil- og beklædningsindustrien	21,821
1990	Fiskeri uden for kvoten	Særlig EF-regionaludviklingsforanstaltning med henblik på at fjerne forhindringerne for udviklingen af nye økonomiske aktiviteter i visse områder, der er ramt gennemførelsen af Fællesskabets fiskeripolitik	8,672
1990	Pilotprojekt i London	Projektet vedrører Brixton, Tower Hamlets, Deptford, Finsbury Park, Central Hackney, Kings Cross og Southwark. Foranstaltningerne tager sigte på at fremme den økonomiske udvikling i boligområder ved omdannelse af garager til værksteder og ved uddannelsesforanstaltninger	5,1
1990	Pilotprojekt i Gibraltar	Gibraltar er en lille by med 30 000 indbyggere, som tidligere var meget afhængig af beskæftigelsen på skibsværfterne og derfor har haft vanskeligheder med opbygningen af industrien og med tjenesteydelser, bl.a. med løsningen af affaldsproblemerne. Projektet er et integreret forsøg på at omstille en gammel værftsbygning til et multifunktionelt anlæg	2,8
1991	Pilotprojekt i Belfast	Projektet tager sigte på at forlige havneområdets økonomiske udvikling med miljøbeskyttelsen af et område, der anses for at være et af de vigtigste fuglereservater i Europa, med mulighed for at gentage forsøget i 38 andre flodmundinger i Europa	3,357
1991	Pilotprojekt i Stoke	Projektet i Gladstone/St. James-området havde til formål at rehabilitere et industriområde, der udelukkende har været afhængig af én industri (keramik), ved at integrere uddannelse og kulturarv i den industrielle rehabiliteringsproces. Formålet er at skabe et videncentret baseret på design og iværksættelse med forbindelse til områdets industrielle arv	2
1992	Pilotprojekt i Paisley	Oprettelse af et multifunktionelt EF-center af høj kvalitet med henblik på reintegrering af et marginaliseret boligområde i regionens økonomiske hovedaktiviteter	1,95
1993	Tekstiler uden for kvoten	Særlig EF-regionaludviklingsforanstaltning med henblik på at fjerne forhindringerne for nye økonomiske aktiviteter i visse områder, der er ramt af strukturomlægningen i tekstil- og beklædningsindustrien	7,75
I alt			58,16

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2715/95

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen

(6. oktober 1995)

(96/C 66/40)

Om: Bistand fra Den Europæiske Union til bekæmpelse af algen *Caulerpa taxifolia*

Af en nylig rapport om FN's miljøhandlingsplan fremgår det, at forekomsten i Middelhavet af en tropisk dræbervalge med navnet *Caulerpa taxifolia* er blevet 500-doblet i løbet af de seneste fem år. I rapporten advares der om, at såfremt der

ikke træffes foranstaltninger inden år 2000, vil situationen med hensyn til denne algeart i havet være ude af kontrol.

På grund af sin hurtige vækst og mangel på naturlige fjender fortrænger algen, som er ufarlig for mennesker, de øvrige arter, og det vil medføre en formindskelse af havets ressourcer med indtil 75 %. Ifølge eksperterne er den eneste mulighed for at hindre denne tropiske alges udbredelse så hurtigt som muligt at finde ud af, hvor den vokser, og derefter manuelt at udrydde den.

Kan Kommissionen på baggrund af den enorme betydning, der ligger i at bevare havets ressourcer og den økologiske balance, som er af uvurderlig interesse for fiskerierhvervet i Middelhavet, oplyse, hvordan Fællesskabet vil bidrage til udryddelsen af denne dræbervalge, og hvilke initiativer den

har taget til at afhjælpe algens alvorlige virkninger for Middelhavets ressourcerigdom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(1. december 1995)**

Kommissionen har i 1992 over LIFE-finansieringsinstrumentet været med til at finansiere et internationalt projekt med henblik på forskning i problemet vedrørende udbredelsen af *Caulerpa taxifolia* i Middelhavet. Projektet gennemførtes af franske, spanske og italienske forskerhold.

Projektet udmundede i afholdelsen af den første internationale workshop, den 17. og 18. januar 1994 i Nice; herunder fremlagdes analyser udført af de førende videnskabelige autoriteter på området. Der blev udarbejdet en rapport, som offentliggjordes af GIS Poseidonie Marseille fra videnskabs- og teknologiparken i Luminy.

I 1995 besluttede Kommissionen som følge af de opmun-
trende resultater af det foregående projekt for anden gang at bevilge finansielle midler fra LIFE til gennemførelse af en aktion med henblik på forbedring af kontrollen med udbredelsen af algearten *Caulerpa taxifolia* i Middelhavet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2718/95

**af Luigi Moretti (ELDR)
til Kommissionen
(6. oktober 1995)
(96/C 66/41)**

Om: Europa-Kommissionens program til fordel for sporten

På baggrund af retningslinjerne og forslagene i hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse udarbejdede Kommissionen i oktober sidste år programmet Eurathlon med det formål at støtte sportsprojekter og -programmer med en europæisk dimension.

Med udgangspunkt i principperne om åbenhed forpligtede Kommissionen sig til at udvælge projekterne efter objektive og præcise kriterier og sørge for en passende omtale af de udvalgte projekter.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor listen med de udvalgte projekter endnu ikke er offentliggjort?

Finder Kommissionen det formålstjenligt at orientere de bortsorterede deltagere og offentligheden om de kriterier, der er blevet fulgt under udvælgelsen af projekterne, inden det nye program for 1996 offentliggøres?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(23. november 1995)**

Det ærede medlem henviser til Eurathlon-programmet, hvor den endelige udvælgelse blev godkendt i maj 1995.

Fortegnelsen over de udvalgte projekter forelå den 27. juni 1995, og Kommissionen sendte mere end 300 lister ud til de idrætsorganisationer, der havde ansøgt. Alle ansøgere, hvad enten de blev udvalgt eller ej, blev informeret om resultaterne.

I mellemtiden har Kommissionen offentliggjort det nye Eurathlon-program for 1996 og har informeret potentielle ansøgere, idet de har fået tilsendt den tekst, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾. I det nye program er udvælgelseskriterierne blevet gjort klarere på baggrund af de erfaringer og bemærkninger, som idrætsorganisationerne og offentligheden i almindelighed har fremsat.

Kommissionen fremsender pressemeddelelsen om den endelige udvælgelse samt en kopi af Eurathlon-programmet til det ærede medlem og direkte til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 262 af 7. 10. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2723/95

**af José García-Margallo y Marfil (PPE)
til Kommissionen
(6. oktober 1995)
(96/C 66/42)**

Om: Voldsomme regn- og haglbyger i Valencia-regionen

I den sidste halvdel af august og begyndelsen af september 1995 blev Valencia-regionen flere gange hjemsøgt af voldsomme uvejr med haglbyger, der forrettede skader i Valencia-området i et omfang, som er opgjort til 15 000 mio. pta.

Har Kommissionen planer om nogen form for hjælp for at mildne disse skader?

Hvor store beløb vil der i bekræftende fald blive afsat, og hvornår vil de blive udbetalt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(11. december 1995)**

Nødhjælp til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet ydes af Kommissionen, når det drejer sig om begivenheder,

hvis omfang og følger for befolkningens liv er af usædvanlig karakter. Denne hjælp bevilges som et tegn på menneskelig solidaritet og som er konkret udtryk for, at EU er tæt på borgerne.

Det af det ærede medlem nævnte tilfælde drejer sig derimod om en usædvanlig begivenheds følger for den ramte regions produktionsapparat. Kommissionen agter ikke at yde støtte til udligning af tabene som følge af de voldsomme regn- og haglbyger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2729/95

af Christoph Konrad (PPE)

til Kommissionen

(6. oktober 1995)

(96/C 66/43)

Om: EKSF-traktatens udløb

1. Hvorledes kommer den europæiske lovgivningsramme for stålindustrien til at se ud, når EKSF-traktaten udløber?
2. Hvad kan der gøres, for at Kommissionen i fremtiden kan sikre loyale konkurrencevilkår?
3. Er det muligt at anvende den resterende EKSF-formue på en sådan måde, et den er med til at forme fremtiden?
4. Hvorledes kan den central- og østeuropæiske stålindustri tilnærmes situationen i Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(11. december 1995)

1. Kommissionen tog i sin meddelelse til Rådet og Europa-Palamentet den 15. marts 1991 ⁽¹⁾ stilling til EKSF-traktatens fremtid (traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab). Kommissionen fandt, at traktatens udløb i 2002 skulle fastholdes, og visse af EKSF-traktatens bestemmelser skulle ind under EF-traktaten. Der er sidenhen truffet nye beslutninger om EKSF-traktatens aktiviteter på det budgetmæssige og finansielle område. Visse spørgsmål skal dog stadig afklares som for eksempel, hvordan lånegarantierne bliver dækket efter 2002, eller hvordan EKSF-reserverne skal anvendes. Desuden anbefalede Kommissionen i sin meddelelse, at man, hvis lejligheden bød sig, burde ophæve nogle af EKSF-traktatens bestemmelser, specielt artikel 71 til 75 vedrørende handelspolitik, samt artikel 60 ff. vedrørende priser, da disse områder så automatisk kunne komme ind under de tilsvarende regler i EF-traktaten. Endvidere foreslog Kommissionen, at visse bestemmelser specielt på det finansielle og sociale område

kunne blive omfattet af EF-traktaten, hvis det skulle blive nødvendigt.

Disse forskellige spørgsmål, som for øvrigt behandles i det memorandum, Det Rådgivende Udvalg vedtog den 28. juni 1995 om perspektiverne i forbindelse med EKSF-traktatens udløb ⁽²⁾, undersøges af Kommissionen med henblik på Regeringskonferencen i 1996, som vil kunne gøre det muligt enten at fremskynde ophævelsen af nogle af EKSF-bestemmelserne eller at medtage andre bestemmelser i den samlede traktat, hvilket ville være et skridt i retning af den konsolidering af traktaterne, som Kommissionen ønsker (rapport om traktaten om Den Europæiske Union) ⁽³⁾.

2. EKSF-traktatens regler om konkurrence (artikel 65 og 66 i EKSF-traktaten) gælder, indtil traktaten udløber. Når EKSF-traktaten udløber, skal stålindustrien underlægges de samme regler, som de andre industrisektorer, hvilket især vil betyde, at den særlige EKSF-ordning vedrørende priser vil bortfalde (artikel 60 til 64 i traktaten), og at EF-traktatens regler om ikke-forskelsbehandling p.g.a. nationalitet (artikel 7), om fri bevægelighed (artikel 30 til 36) om konkurrence (artikel 85 til 94) samt Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 automatisk vil træde i kraft ⁽⁴⁾.

EF-traktaten omfatter konkrete bestemmelser, der sigter på at forbyde aftaler mellem virksomheder, alle former for samordnet praksis eller misbrug af dominerende markedsstillinger, som har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen, og som kunne tænkes at berøre samhandelen mellem medlemsstaterne. Disse bestemmelser skulle gøre det muligt at indføre eller bibeholde loyale konkurrencevilkår mellem virksomhederne på den måde, som det ærede medlem påpeger.

Når EKSF-traktaten udløber i 2002, vil statsstøtte til stålindustrien henhøre under artikel 92 og 93 i EF-traktaten. Der vil imidlertid blive bibeholdt særlige strenge regler enten under en ramme, som defineres af Kommissionen, eller i form af en rådsforordning i betragtning af denne sektors særlige forhold og historiske fortid samt for at undgå en brat ændring af de gældende kontrolmekanismer.

3. Kommissionen undersøger omhyggeligt spørgsmålet om, hvordan den eventuelt resterende EKSF-formue skal anvendes, når traktaten udløber. Den vil tage stilling dertil, når de nødvendige udtalelser er indsamlet.

4. Kommissionen undersøger i øjeblikket, hvordan den central- og østeuropæiske stålindustri kan tilnærmes situationen i Den Europæiske Union, da det er et spørgsmål, som Kommissionen anser for at være yderst vigtigt. Kommissionen understreger desuden, at de gældende Europaaftaler i en protokol foreskriver, at de berørte lande har lov til (i en periode på fem år efter aftalens ikrafttræden) »at yde offentlig støtte til omstruktureringsformål, som kan befordre de begunstigede virksomheders levedygtighed, og som sigter på en samlet nedskæring af kapaciteten, forudsat at støttebeløbet og støtteintensiteten er strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt til at virkeliggøre disse mål,

og at de gradvis nedsættes« (Protokol nr. 2 om produkter henhørende under EKSF-traktaten, artikel 8, Europaaf-talen med Ungarn) ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Dok. SEK(91) 407 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 206 af 11. 8. 1995.

⁽³⁾ Dok. SEK(95) 731 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 347 af 31. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2738/95

af Robert Sturdy, Giles Chichester
og Bryan Cassidy (PPE)

til Kommissionen

(12. oktober 1995)

(96/C 66/44)

Om: EU-forbud mod dimeridazol (DMD) — en kæp i hjulet i arbejdet med udvikling af landområderne

Kommissionens forordning (EF) nr. 1798/95 ⁽¹⁾ tilføjer dimeridazol (DMD) til bilag IV i Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 ⁽²⁾ om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler.

Opførelse af DMD i dette bilag, der hedder »Liste over farmakologisk virksomme stoffer, for hvilke der ikke kan fastsættes maksimalgrænseværdier«, er i realiteten ensbetydende med et totalt forbud mod anvendelse heraf på dyr, der er bestemt til levnedsmiddelproduktion.

DMD er uundværligt i forbindelse med opdræt af fuglevildt (fasaner, agerhøns) i Det Forenede Kongerige, da der endnu ikke findes noget andet tilladt medikament på markedet, som effektivt kan bekæmpe de meget smitsomme protozoiske sygdomme histomoniasis og hexamatiasis, som fuglevildt, herunder fasaner og agerhøns, er modtagelige for.

Sektoren for opdræt af fuglevildt udgør en vigtig del af økonomien i landdistrikterne i EU og skaber et stort antal deltidsjob i opdræts- og jagtsæsonen samt heltidsjob hele året rundt!

Tilstedeværelsen af opdrættet vildt er et vigtigt incitament for jordbesiddere og jagtarrangører til at forvalte og bevare levesteder, der er egnede for bestande af opdrættede og vildtlevende fuglevildt med åbenlyse fordele for alt dyreliv.

Fuglevildt, der opdrættes med henblik på jagt, produceres ikke til øjeblikkelig konsum, da der går adskillige uger/måneder mellem anvendelsen af medikamentet og eventuel skydning. Derfor er risikoen for den offentlige sundhed på grund af restkoncentrationer af DMD i nedlagt fuglevildt praktisk talt lig nul!

Er Kommissionen villig til at foreslå, at fuglevildt medtages i direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer, som stadig tillader anvendelse af DMD som et forebyggende middel i forbindelse med opfodringen af kalkuner og perlehøns?

⁽¹⁾ EFT nr. L 174 af 26. 7. 1995, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(11. december 1995)

Kommissionen råder ikke over nogen officiel anmodning og heller ikke over det dossier, der skal udarbejdes i henhold til direktiv 70/524/EØF ⁽¹⁾ om tilsætningsstoffer til foderstoffer med henblik på eventuel udvidelse af tilladelsen til at anvende dimeridazol til også at omfatte foder bestemt til fuglevildt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2753/95

af Luigi Moretti (ELDR)

til Kommissionen

(12. oktober 1995)

(96/C 66/45)

Om: Offentlighed omkring fællesskabsprogrammer og støtteforanstaltninger

Det er blevet almindeligt, at Kommissionen ikke længere offentliggør udbudsprocedurer, programmer og støtteforanstaltninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, men over Internet. Også tidsfristerne for indgivelse af ansøgninger har undergået forandringer, idet man har skåret fristen ned fra 30 til 15 dage, hvilket gør det umuligt for eventuelle ansøgere at udarbejde et minimumsprojekt. Til eksemple kan anføres støtteforanstaltningen til søsterprogrammerne for museer i EU og for rejser gennem kulturernes Europa.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ikke er blevet anvendt til offentliggørelse af de nævnte programmer?

Finder Kommissionen, at en frist på 15 dage (fra offentliggørelsen af udbuddet) er tilstrækkelig til indgivelse af ansøgninger?

Er denne fremgangsmåde efter Kommissionens mening i overensstemmelse med dens afgørelse 94/90/EF ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 46 af 18. 2. 1994, s. 58.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(19. december 1995)**

Kommissionen gør det ærede medlem opmærksom på, at støtteforanstaltningen til søsterprogrammerne for museer i EU var en samordnet aktion. Denne aktion blev iværksat af Kommissionen, dels på baggrund af en anmærkning til budgettet fra Parlamentet, dels på baggrund af et møde, der fandt sted mellem europæiske museumsdirektører og højtstående repræsentanter for medlemsstaternes kulturministerier. Rådets kulturudvalg blev ligeledes informeret om denne aktion, der var arrangeret i samråd med de berørte tjenestegrene.

Indkaldelsen af interessetilkendegivelse blev offentliggjort den 20. juli 1995, og tidsfristen for indgivelsen af ansøgninger blev fastsat til den 30. september 1995, d.v.s. næsten 2½ måned efter offentliggørelsen, da der blev taget hensyn til ferieperioden.

Indkaldelsen af interessetilkendegivelse blev udsendt på følgende vis:

- til deltagerne i mødet mellem museumsdirektører og højtstående repræsentanter for medlemsstaternes kulturministerier
- til medlemsstaternes faste repræsentationer ved EU
- til NEMO (Network of European museums organisation)
- til personerne på Kommissionens distributionsliste
- på skriftlig eller telefonisk anmodning
- over Internet.

Med hensyn til støtteforanstaltningen »Rejsen gennem kulturernes Europa« blev der i juli 1995 udsendt breve til 45 universiteter for at se den eventuelle interesse for dette projekt, der endnu ikke er iværksat. Oplysningerne over Internet drejede sig ikke om et konkret tilbud om tjenesteydelse, men havde til hensigt at måle interessen for projektet.

Endelig gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på, at dens afgørelse 94/90/EF af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter efter dens opfattelse ikke kan anvendes på dette sagsområde. Denne afgørelse, som er en af flere foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at skabe mere åbenhed om sit arbejde og samtidig komme tættere på borgerne, har faktisk til hensigt at gøre det lettere for offentligheden at få adgang til Kommissionens interne dokumenter, dvs. de dokumenter, der ikke skal offentliggøres. Denne politik supplerer dermed de initiativer, som Kommissionen har taget som led i sin kommunikations- og oplysningspolitik. De dokumenter,

som det ærede medlem henviser til, skulle imidlertid offentliggøres.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2765/95
af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(3. oktober 1995)
(96/C 66/46)**

Om: Anvendelse af forskningsbevillingerne

1. Kan Kommissionen garantere, at den 7 % forhøjelse af forskningsbudgettet, der er sket som følge af de nye medlemsstaters tiltrædelse, bruges inden for rammerne af de vedtagne forskningsprogrammer?
2. Kan Kommissionen give en detaljeret oversigt over fordelingen af de ekstra forskningsbevillinger?
3. Vil Kommissionen leve op til kravet om transparens og offentliggøre nærmere oplysninger om tildelingen af disse ekstra bevillinger?
4. Kan Kommissionen garantere, at disse ekstra forskningsbevillinger ikke kommer til at gå til de forskellige task forces?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(3. november 1995)**

Kommissionens to forslag (forslag til Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse om tilpasning af Rådets afgørelse nr. 1110/94/EF om fjerde rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktioner (1994-1998) som følge af Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af den Europæiske Union og forslag til Rådets afgørelse om tilpasning af Rådets afgørelse 94/268/Euratom om et rammeprogram for Det Europæiske Atomenergifællesskabs indsats inden for forskning og uddannelse (1994-1998) som følge af Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union) ⁽¹⁾ med henblik på tilpasningen af det fjerde rammeprogram er for øjeblikket til behandling i henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet. Disse forslag bør kunne vedtages endeligt ved fælles beslutning af Europa-Parlamentet og Rådet, respektive énstemmighed i Rådet efter den sædvanlige høring af Europa-Parlamentet. Dog fremgår Kommissionens holdning hertil helt klart af dens forslag, nemlig at afgørelserne i alt væsentligt udgør de nødvendige tekniske tilpasninger i anledning af de finansielle følgevirkninger af udvidelsen, idet man samtidig beholder målsætningerne og bevarer ligevægten mellem de videnskabelige og de tekniske prioriteter, der blev truffet

afgørelse om, da rammeprogrammet blev vedtaget. Midlerne bør derfor anvendes i overensstemmelse med den vejledende oversigt, der allerede er blevet udarbejdet i forbindelse med særprogrammerne, og med principperne for gennemsigtighed og ensartethed ved behandlingen af forskningsprojekter under udvælgelsesproceduren.

Hvad angår de forskellige »task forces«, har Kommissionen tilsvarende gjort det helt klart, at de opererer inden for de lovgivningsmæssige rammer, der udgøres af afgørelserne om gennemførelse af rammeprogrammet, samt at de som primær målsætning har i endnu højere grad at rette søgelyset mod enhver relevant forskningsindsats som led i de forskellige særprogrammer. Henstillingerne fra de forskellige task forces skulle kunne foreligge i løbet af en meget nær fremtid.

(¹) Dok. KOM(95) 145.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2775/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(12. oktober 1995)

(96/C 66/47)

Om: Europæisk fond for forskning i kul- og stålsektoren

Foreningen af Europæiske Stålproducenter har meddelt Kommissionen, at den i anledning af EKSF-traktatens udløb i år 2002 støtter oprettelsen af en europæisk fond for forskning i kul- og stålsektoren. Foreningen mener, at det er nødvendigt at fortsætte den særlige sektorforskningsordning, der bygger på et samarbejde mellem forskningsinstitutter og virksomheder i kul- og stålsektoren, samt en ligelig udnyttelse af de finansielle ressourcer under EKSF.

Kan Kommissionen oplyse, hvad den mener om oprettelsen af en sådan fond for forskning i kul- og stålsektoren, samt hvilke forslag den har i anledning af udløbet af EKSF-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(15. december 1995)

Initiativet Eurofer, som det ærede medlem henviser til, er kun det seneste af en række initiativer, der inden for de sidste par år er blevet taget i forbindelse med den pågældende sag. Parlamentet har selv flere gange taget stilling til sagen, sidst i forbindelse med rapporten om det foreløbige EKSF-budget for 1996. De Faste Repræsentanters Komite (COREPER) vedtog for nylig et forslag, der går i samme retning, og Det Rådgivende Udvalg for EKSF-traktaten foreslog i et memorandum om perspektiverne i forbindelse med EKSF-traktatens udløb bl.a., at der blev skabt en finansieringsordning, f.eks. en fond for forskning i kul- og stålsektoren.

Kommissionen undersøger omhyggeligt spørgsmålet om, hvordan den eventuelt resterende EKSF-formue skal anvendes, når traktaten udløber. Den vil tage stilling dertil, når de nødvendige oplysninger og udtalelser er indsamlet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2796/95

af Bernie Malone (PSE)

til Kommissionen

(16. oktober 1995)

(96/C 66/48)

Om: Finansiering af integrerede uddannelsesprogrammer for børn med psykiske og fysiske handicap

I de fleste EU-medlemsstater gøres der en indsats for at fremme integreret uddannelse for børn og unge med psykiske og fysiske handicap — kan Kommissionen oplyse, om der findes programmer, som har til formål at støtte integrerede uddannelses tilbud til disse elever?

Kan Kommissionen i benægtende fald redegøre for sin politik på dette område og oplyse, om den agter at tage dette spørgsmål op inden længe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(3. november 1995)

Ved Rådets afgørelse af 25. februar 1993 (¹) blev Fællesskabets handlingsprogram til fordel for handicappede (HELIOS II 1993-1996) fastlagt. Blandt programmets målsætninger kan nævnes udveksling af oplysninger og erfaringer vedrørende emner, som er fælles for medlemsstaternes undervisningssystemer.

Medlemsstaterne vedtog 180 udvekslings- og informationsaktiviteter på uddannelsesområdet, hvor der bl.a. blev taget hensyn til kvaliteten af medlemsstaternes programmer. Der tilrettelægges seminarer, studieophold og praktikophold på grundlag af årlige arbejdstemaer, der dækker alle undervisningsniveauer (fra børnehaveklasse til voksenundervisning) og pædagogiske aspekter af integreringen i uddannelsessystemet.

På grund af programmets begrænsede budget er det ikke muligt at inddrage flere i foranstaltningerne, men resultaterne af arbejdet vil blive formidlet til et bredt publikum ved hjælp af rapporter, hvori man sammenfatter det arbejde, der bliver udført i uddannelsessektoren, ligesom der vil blive udgivet en vejledning i god praksis.

Desuden skal der i henhold til de nye fællesskabsprogrammer inden for uddannelse (SOCRATES) (²), erhvervsuddannelse (LEONARDO) (³) og ungdomspolitik (Ungdom for Europa III) (²) først og fremmest sættes ind til fordel for

bestemte målgrupper, herunder kvinder, dårligt stillede grupper samt handicappede. Dette tilkendegives klart, ikke blot i afgørelsernes officielle ordlyd, men også i dokumenterne vedrørende deres gennemførelse, bl.a. vejledningen og vademecummet.

Der skal gøres meget nøjagtigt og eksplicit rede for disse målgrupper i årsberetningerne og i den årlige evaluering af samtlige de aktiviteter, som SOCRATES-programmet tager sigte på.

(¹) EFT nr. L 56 af 9. 3. 1993.

(²) EFT nr. L 87 af 20. 4. 1995.

(³) EFT nr. L 340 af 24. 12. 1994.

lønkategori A 7/6 til 35 år. Aldersgrænsen kan hæves for at tage hensyn til et fysisk handicap, børnepasningsperioder eller militærtjeneste, men højst med fem år i alt.

Det bør bemærkes, at Kommissionen i foråret 1995 afholdt udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af unge fra de nye medlemsstater. Over halvdelen af de finner og svenkere, der står på reservelisterne for stillingskategori A 8, er kvinder, og for kategori A 7/6 udgør kvinderne 40 %.

Kommissionen følger naturligvis med i debatten omkring aldersgrænser og tager de forskellige aspekter af denne problematik op til overvejelse. Aldersgrænserne vil være et af de emner, EU's institutioner tager op til drøftelse inden årets udgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2797/95

af Imelda Read (PSE)
til Kommissionen
(16. oktober 1995)
(96/C 66/49)

Om: Aldersgrænser

Har Kommissionen gjort sig yderligere overvejelser om anvendelsen af aldersgrænser ved stillingsbesættelser ved EU-institutionerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen
(30. november 1995)

Ifølge vedtægten skal Kommissionen, når den rekrutterer sit personale, behandle alle unionsborgere ens og så vidt muligt sikre en vis geografisk ligevægt landene imellem. Aldersgrænserne har medvirket til at opfylde denne målsætning.

Et andet vigtigt mål er at få kvinderne med til udvælgelsesprøverne. Erfaringen har vist, at aldersgrænser ikke forhindrer kvinder i at melde sig til prøverne. Tværtimod, for jo yngre kvinder er, jo mere villige er de til at flytte.

Eftersom ansættelsespolitikken nødvendigvis skal tage hensyn til ovennævnte særlige forhold, kan den ikke sammenlignes med den fremgangsmåde, der anvendes i nationale administrationer eller den private sektor.

Kommissionens tjenestemænd forfremmes på grundlag af erfaring og ansættelsens varighed. Derfor er aldersgrænsen for personer, der starter i lønkategori A 8, sat til 32 år og for

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2801/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)
til Kommissionen
(16. oktober 1995)
(96/C 66/50)

Om: Det indre energimarked

I henhold til Kommissionens hvidbog om »Vækst, Konkurrenceevne, Beskæftigelse« planlægger Kommissionen inden for rammerne af det transeuropæiske net gennemførelsen af et indre energimarked. Med dette formål for øje er det efter Kommissionens opfattelse nødvendigt med afskaffelse af import- og eksportmonopoler, transportmonopoler og lukkede transportledninger — i den forbindelse planlægger Kommissionen også nøje at undersøge forslaget om at give tredjeparter adgang til nettene, da de private virksomheders ejendomsret herved begrænses, og da formålet hermed vil udgøre en investeringshindring. Desuden er det efter Kommissionens opfattelse nødvendigt med investeringer til et beløb på 13 mio. ECU — fordelt på otte store projekter — med henblik på at gennemføre det indre energimarked, og i den forbindelse planlægges der inden for rammerne af disse store projekter også en udbygning af elektricitetssammen slutningen mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Østrig. For den vestlige del af Østrig er nu »Voralberger Illwerke« (vandkraftværker), som tegner sig for en stor andel af strømeksporten til Forbundsrepublikken Tyskland, samt »Voralberger Kraftwerke« (vandkraftværker), som sikrer energiforsyningen i Voralberg, af afgørende betydning.

1. Hvilke konkrete foranstaltninger planlægger Kommissionen for — som det fremgår af hvidbogen — at hindre tredjeparters adgang til energinettene?
2. Har Kommissionen allerede fastsat en tidsramme for afskaffelse af import- og eksportmonopoler?

3. I bekræftende fald, hvilke virkninger vil afskaffelse af import- og eksportmonopoler få for nationale energiforsyningsvirksomheder?
4. Hvilke virkninger vil den planlagte elektricitetssamenslutning mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Østrig få for Vorarlberger Illwerke, der tegner sig for en stor eksportandel til Forbundsrepublikken Tyskland?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(16. november 1995)

1. Kommissionen har ikke til hensigt at hindre tredjeparts adgang til energinettene. I hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse af 1993 foretog Kommissionen en fornyet undersøgelse af sit forslag af 1992 om tredjeparts adgang til det interne elektricitetsmarked. Dette forslag indførte begrebet om retsbestemt eller obligatorisk adgang for tredjepart til energinettene. Kommissionen ændrede dog sin fremgangsmåde fra retsbestemt adgang til forhandlet adgang til nettene, idet den byggede på en række ændringsforslag, som Parlamentet havde foreslået under sin førstebehandling i november 1993, hvori der blev gjort indsigelser mod det obligatoriske aspekt. Det ændrede forslag om det interne elektricitetsmarked blev vedtaget af Kommissionen i november 1993 og er blevet drøftet af Rådet siden begyndelsen af 1994. Under Rådets møder under det tyske og franske formandskab (29. november 1994 og 1. juni 1995) nåede man til politisk enighed om en række vigtige punkter. Spørgsmålet om adgang til nettet er dog endnu ikke blevet løst. Der er blevet indført nye begreber for adgang til nettet, f.eks. det såkaldte enkeltkøber system, men Kommissionen foreslår fortsat, at man anvender forhandlet adgang for tredjepart.

2. Kommissionen har allerede gjort en indsats hvad angår afskaffelse af de resterende import- og eksportmonopoler for elektricitet og naturgas. Sagen blev bragt for Domstolen i juni 1994 i medfør af artikel 169 i EF-traktaten, da Kommissionen er overbevist om, at fem medlemsstater ved at bibeholde deres lovgivning om begrænsning af import og eksport af elektricitet ikke har opfyldt deres forpligtelser i henhold til artikel 30, 34 og 37 i EF-traktaten.

3. Et marked, der omfatter hele Fællesskabet uden interne grænser, giver mulighed for en mere fleksible energiforsyning, som også kommer fra flere kilder. Bedre konkurrenceevne vil gøre det muligt for alle markedsdeltagere i energisektoren at nyde godt af et mere konkurrencepræget energimarked, herunder valgfrihed og mindre prisforskelle mellem medlemsstaterne.

4. I mange år har der været en intensiv elektricitetsudveksling mellem Vorarlberger Illwerke og mange tyske virksomheder (EVS, RWE). Dette forhold påvirkes ikke af oprettelsen af det indre elektricitetsmarked, hvis handelen bygger på langsigtede kontrakter. Da man endnu ikke er nået til enighed om direktivet om det indre elektricitetsmar-

ked (ændret forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet) ⁽¹⁾, er det endnu ikke klart, hvilken af de to modeller Østrig vælger. Det er dog klart, at Vorarlberger Illwerke skal give tredjeparter adgang til berettigede kunder, som er forbundet med dets elektricitetsnet under visse, objektive betingelser, men at det også på den anden side kan levere og sælge elektricitet til enhver berettiget kunde i det indre marked. Når det indre elektricitetsmarked er blevet oprettet, har Vorarlberger Illwerke mulighed for at nyde godt af de muligheder, et konkurrencepræget marked yder.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 643.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2804/95

af Ursula Schleicher (PPE)

til Kommissionen

(16. oktober 1995)

(96/C 66/51)

Om: Direktiv 92/73/EØF og 92/74/EØF om homøopatiske lægemidler og homøopatiske veterinærlægemidler

Ved udgangen af 1995 skal Kommissionen forelægge en rapport om gennemførelse og anvendelse af direktiv 92/73/EØF ⁽¹⁾ og 92/74/EØF ⁽²⁾ om homøopatiske lægemidler og homøopatiske veterinærlægemidler.

1. Er direktiverne gennemført rettidigt i alle EU's medlemsstater?
2. Har Kommissionen fået meddelelser fra medlemsstaterne om anvendelse af og eventuelle praktiske problemer, især med hensyn til direktiv 92/74/EØF's artikel 6, stk. 1?
3. Agter Kommissionen at forelægge sin rapport rettidigt?

⁽¹⁾ EFT nr. L 297 af 13. 10. 1992, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. L 297 af 13. 10. 1992, s. 12.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(30. november 1995)

1. Den 31. oktober 1995 havde otte medlemsstater endnu ikke meddelt Kommissionen de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 92/73/EØF, og syv medlemsstater har ikke givet meddelelse vedrørende direktiv 92/74/EØF, selvom tidsfristen for gennemførelse af disse

to direktiver udløb den 31. december 1993. Kommissionen har derfor påbegyndt overtrædelsesproceduren for manglende meddelelse i henhold til EF-traktatens artikel 169.

Det må dog bemærkes, at manglende gennemførelse af de to direktiver ikke er til skade for de pågældende parter, da de to direktiver ikke påvirker produkter, som var på markedet før ikrafttrædelse af direktivet. Endvidere fastsætter de to direktiver udtrykkeligt, at en medlemsstat, som ikke indfører en forenklet registreringsprocedure senest den 31. december 1995, under alle omstændigheder skal tillade, at lægemidler, der er registreret af andre medlemsstater, anvendes på dets territorium.

2. Kommissionen har modtaget mange anmodninger om klargørelse fra medlemsstaterne om betydningen af artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/73/EØF. Kommissionen har svaret, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at den forenkledede registreringsprocedure kun kan anvendes for lægemidler, hvis fortyndingsgrad er således, at det indeholder 1/10 000 eller mindre af grundtinkturen. Det drejer sig således om en generel betingelse, som gælder for alle homøopatiske produkter. Hvis produktet indeholder en aktiv agens, hvis tilstedeværelse i et allopatisk lægemiddel medfører receptpligt, kan dette produkt kun registreres ved hjælp af den forenkledede registreringsprocedure, hvis det indeholder over 1/100 af dette stof: her er der således tale om en kraftigere opløsning. Denne fortolkning er blevet bekræftet af lægemiddeludvalget på dets 32. møde den 29. november 1993.

3. I betragtning af, at medlemsstaterne er forsinkede med gennemførelse af direktiv 92/73/EØF og 92/74/EØF, kan Kommissionen ikke forelægge sin rapport om gennemførelsen af de to direktiver til den fastsatte frist. Den forventer at kunne forelægge Rådet og Parlamentet rapporten i løbet af det andet halvår af 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2814/95

af Edouard des Places (EDN)

til Kommissionen

(16. oktober 1995)

(96/C 66/52)

Om: Fremme af uldproduktionen i Den Europæiske Union

I Den Europæiske Union er der en fårebestand på 98 mio. dyr. Dette husdyrbrug bidrager til landskabsplejen i land-distrikterne i Unionens mest ugunstigt stillede områder.

Ulden, som er et nonfood naturprodukt og potentielt råstof for håndværk og industri, er ikke genstand for nogen valorisering. I dag dækker uldens salgpris ikke engang fåravlernes klipningsudgifter.

Uld vil som nonfood produkt ikke kunne omfattes af den fælles markedsordning for fårekød og gedekød.

Agter Kommissionen at iværksætte strukturforanstaltninger for at fremme udvikling og organisering af denne produktion (animalske produktion, jf. Rom-traktatens bilag II, kapitel V, position 05.15) for således at begunstige en fornuftig anvendelse af uld fra europæiske fårehold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(5. december 1995)

Kommissionen har ingen planer om at indføre strukturforanstaltninger i stil med dem, der omtales af det ærede medlem.

I denne sammenhæng skal Kommissionen gøre opmærksom på, at uld ikke tariferes i kapitel 5 i den kobinerede nomenklatur, men i kapitel 51. Traktatens bestemmelser vedrørende landbrugsprodukter gælder ikke for produkter i kapitel 51 og dermed heller ikke for uld.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2831/95

af Mathias Reichhold (NI)

til Kommissionen

(18. oktober 1995)

(96/C 66/53)

Om: Udbetaling af endnu ikke betalt EU-støtte til Østrig

Østrigs landbrugere afventer med stor utålmodighed udbetaling af den EU-støtte, der er så vigtig for dem.

Derfor er det meget betydningsfuldt for dem at få besvaret følgende spørgsmål: Hvornår vil EU foretage disse udbetalinger til Østrig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(30. november 1995)

Den vigtigste EF-støtte, der vedrører østrigske producenter, omfatter støtte for arealer, der er tilsået med visse markafgrøder, herunder jordudtagning, husdyrpræmier og beløb, der skal udbetales i forbindelse med ledsageforanstaltningerne. Disse foranstaltninger finansieres af bevillingerne i afsnittet vedrørende Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, i budgettet.

Inden for de frister, der er fastsat i EF-forordningerne, og under forudsætning af, at de forskellige kontrolforordninger overholdes, påhviler udbetalingen af de forskellige former for støtte og præmier til producenterne de nationale myndigheder. Medlemsstaternes udgifter i denne forbindelse anmeldes hver måned til Kommissionen med henblik på senere refusion fra EUGFL.

Ifølge de gældende EF-forordninger skal støtte for produktionsåret 1995/96, som producenterne har ansøgt om for støtteberettigede arealer, der er tilsået med korn, proteinafgrøder og hørfrø, og for udtagne arealer, udbetales til producenterne af de nationale myndigheder i perioden mellem den 16. oktober 1995 og den 31. december 1995. For støtteberettigede arealer, der er tilsået med oliefrø i 1995/96, kunne der på anmodning af producenterne udbetales et forskud på 50 % af støtten inden den 30. september 1995. Den resterende del af det endelige støttebeløb skal normalt udbetales inden den 31. marts 1996.

I oksekødssektoren fastsættes det i EF-forordningerne, at der for støtteberettigede ansøgninger, som blev indgivet i løbet af kalenderåret 1995, kan udbetales et forskud på 60 % af ammekopræmien fra den 1. november 1995, og at den resterende del af præmien udbetales efter afslutningen af kontrollen, dog senest den 30. juni 1996. Tilsvarende kan der for støtteberettigede ansøgninger indgivet i 1995 om den særlige handyrspæmie udbetales et forskud på 80 % af præmien fra den 16. oktober 1995, idet den resterende del udbetales inden den 30. juni 1996.

For får har medlemsstaterne under forudsætning af, at den nødvendige kontrol er blevet gennemført, siden juli 1995 haft tilladelse til at udbetale to forskud på hver 30 % af den skønnede 1995-præmie for støtteberettigede moderfår og geder og et forskud på 90 % af den særlige præmie for støtteberettigede får og geder i ugunstigt stillede områder. Den resterende del af de endelige præmier for 1995 i fåre- og gedesektoren skal udbetales senest den 15. oktober 1996.

Vedrørende ledsageforanstaltningerne, som finansieres i fællesskab af Fællesskabet og medlemsstaterne, og for hvilke EUGFL i henhold til tiltrædelsesakten skulle finansiere 175 mio. ECU, som skulle udbetales i 1995, indgav de østrigske myndigheder programmer, som omfattede foranstaltninger vedrørende miljøvenligt landbrug og skovbrug, i begyndelsen af 1995, og disse programmer blev senere godkendt af Kommissionen. Som det har været tilfældet for alle medlemsstater, har administrative og tekniske vanskeligheder imidlertid medført, at udbetalingen af beløbene til producenterne er foregået langsommere end oprindelig planlagt.

For Østrig forventes det for øjeblikket, at de første større udbetalinger vedrørende ledsageforanstaltningerne vil begynde i slutningen af kalenderåret 1995. Da Østrigs udgifter til ledsageforanstaltninger, som oprindelig skulle have været afholdt i finansåret 1995, nu vil blive afholdt efter den 15. oktober 1995 og dermed i finansåret 1996, vil Kommissionen skabe sikkerhed for, at de nødvendige budgetbevillinger til dækning af Fællesskabets finansielle bidrag er til stede.

Hvad angår anvendelsen af strukturfondenes budgetbevillinger til østrigsk landbrug, herunder mål nr. 5a-foranstalt-

ninger, navnlig godtgørelser for ugunstigt stillede områder, samt mål nr. 1- og mål nr. 5b-foranstaltninger, henviser Kommissionen det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel P-2985/95 af Irene Crepaz ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 26. 2. 1996, s. 56.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2857/95

af Michl Ebner (PPE)

til Kommissionen

(18. oktober 1995)

(96/C 66/54)

Om: Offentliggørelse af EU-finansiering af byggeprojekter ved hjælp af informationsskilte i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder

I alle EU's medlemsstater finansieres store projekter, især inden for det offentlige, delvis ved hjælp af bidrag fra EU's midler. For alle disse projekters vedkommende er der fastsat regler om såkaldte informationsskilte i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, hvoraf det fremgår, hvem der er byggherre og entreprenør. Det ville muligvis være hensigtsmæssigt, hvis befolkningen også blev informeret om den finansiering, som EU tegner sig for, og dette ville sikkert ske på bedste måde på selve stedet, altså ved den pågældende byggeplads ved hjælp af anbringelse af et skilt.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvorvidt der i forbindelse med finansiering fra Den Europæiske Unions side allerede eksisterer bestemmelser om finansieringens størrelse og karakter, som fremgår tydeligt for enhver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(28. november 1995)

Bestemmelserne om offentliggørelse af strukturfondsinterventionerne er fastsat i artikel 32 i forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ som ændret. I henhold til denne artikel skal Kommissionen vedtage detaljerede bestemmelser om information og offentlighed vedrørende de interventioner, der finansieres via strukturfondene og det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF).

De omhandlede bestemmelser er fastsat i Kommissionens beslutning 94/342/EF af 31. maj 1994 om informationsforanstaltninger ⁽²⁾, der skal iværksættes af medlemsstaterne i forbindelse med interventioner fra strukturfondene og det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF).

Ifølge denne beslutning er medlemsstaterne forpligtet til at opsætte skilte på byggepladsen, såfremt infrastrukturinvesteringen overstiger henholdsvis 1 mio. ECU (strukturfondene) og 500 000 ECU (FIUF), samt at nævne, at EF bidrager til finansieringen af det pågældende projekt. Beslutningen indeholder ligeledes detaljerede bestemmelser

om, hvordan skiltene skal se ud. Medlemsstaterne kan give supplerende oplysninger, men der findes ikke nogen bindende bestemmelser om angivelse af størrelsen af EF's bidrag.

(¹) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

(²) EFT nr. L 152 af 18. 6. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2869/95

af Otto von Habsburg (PPE)

til Kommissionen

(21. oktober 1995)

(96/C 66/55)

Om: Honorar til PHARE-programmets konsulenter

Da svaret på min forespørgsel E-2125/95 (¹) er meget ufyldstgørende, og da der fremsættes stadig flere klager på dette område, bedes Kommissionen oplyse, om den er villig til at nævne de konkrete tal i stedet for blot at fremkomme med almindeligheder?

Hvad er i benægtende fald årsagerne til det åbenlyse forsøg på at forholde Parlamentet de nødvendige oplysninger?

Hvor mange fuldtids- og deltidsbeskæftigede medarbejdere er tilknyttet PHARE-programmet i Republikken Ungarn, og hvordan er den konkrete aflønning af dette arbejde?

Hvor mange personer med konsulentkontrakter er tilknyttet PHARE-programmet i Ungarn, og hvor stort er det samlede honorarbeløb?

(¹) EFT nr. C 300 af 13. 11. 1995, s. 47.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(24. november 1995)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på hans skriftlige forespørgsel E-2125/95, hvori det oplyses, at størrelsen af det honorar, der betales til PHARE-konsulenterne, i almindelighed er et resultat af udbud.

Det er Kommissionens praksis ikke at afsløre den faktiske størrelse af de honorarer, der betales, for at opretholde den størst mulige konkurrence i forbindelse med indkøb af tjenesteydelser.

Som en vejledning kan det dog oplyses, at gennemsnitshonoraret til vestlige konsulenter inden for PHARE for alle interventionssektorer taget under ét varierer fra 300 ECU om dagen for en underordnet konsulent til 1 000 ECU pr.

dag for en partner. Denne gaffel er på 50 ECU til 200 ECU om dagen i forbindelse med lokale konsulenter med oprindelse i PHARE-landene, som ikke har internationale erfaringer og derfor ikke kan sidestilles med vestlige konsulenter.

Hvad angår medarbejderne i Ungarn, der er inddraget i udviklingen af forbindelserne med Fællesskabet, herunder gennemførelsen af PHARE-programmet, består Kommissionens delegation i Budapest af ni fastansatte tjenestemænd og 19 lokalt ansatte, der alle aflønnes over Fællesskabets administrationsbudget. Derforuden varetages den decentrale gennemførelse af PHARE af 15 programforvaltningsenheder (PMU'er), som dækker alle interventionssektorer, og som politisk henhører under de tilsvarende ministerier og officielle institutioner i Ungarn. I disse PMU'er er der ca. 100 ansatte, hvoraf 40 % er tjenestemænd, der betales via de nationale budgetter, og 60 % er lokalt personale, der hentes fra den private sektor og betales via programmidlerne. De årlige omkostninger ved dette lokale personale udgør 120 000 ECU.

Desuden anslås det, at PHARE i gennemsnit hvert år mobiliserer næsten 230 mandår i ekstern konsulentvirksomhed, ikke blot til at levere støtte og rådgivning til PMU'erne og andre officielle institutioner i Ungarn, men hovedsagelig til at levere direkte input til næsten 30 programmer, som gennemføres hvert år i dette land. De årlige udgifter til honorarer til denne eksterne konsulentvirksomhed udgør 20 mio. ECU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2889/95

af Jorge Hernandez Mollar (PPE)

til Kommissionen

(21. oktober 1995)

(96/C 66/56)

Om: Fællesskabets initiativprogram REGIS II

Kommissionen bedes oplyse, hvorfor Fællesskabets initiativprogram REGIS II (der er oprettet med henblik på regioner med meget perifer beliggenhed) ikke anvendes i Melilla?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(7. december 1995)

EF-initiativet REGIS II er kun beregnet for de franske oversøiske departementer, De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira, der er karakteriseret ved deres meget perifere beliggenhed. Melilla modtager imidlertid en betydelig økonomisk støtte fra Fællesskabet, navnlig fra strukturfondene

i forbindelse med de operationelle programmer Melilla og Medio Ambiente og EF-initiativerne INTERREG Spanien—Marokko og ENVIREG, samt fra Samhørighedsfonden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2890/95

af Jorge Hernandez Mollar (PPE)

til Kommissionen

(21. oktober 1995)

(96/C 66/57)

Om: Særlig plan for regioner med meget perifer beliggenhed

Kommissionen råder i sin administration bl.a. over en tværtjenestelig gruppe vedrørende fjerntbeliggende og isolerede områder i Den Europæiske Union.

Denne gruppes sagsområde omfatter bl.a. de franske oversøiske departementer og territorier, De Kanariske Øer, Azorerne, Ceuta og Melilla. For disse områder undtagen Ceuta og Melilla er der vedtaget særlige planer, der skal afhjælpe deres strukturproblemer og sikre dem optimal økonomisk og social udvikling i Den Europæiske Union. Således har man vedtaget programmerne POSEIDOM, POSEICAN, POSEIMA mv.

Hvorfor har Kommissionens tjenester ikke allerede udarbejdet et særligt program for Melilla?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(8. december 1995)

Programmerne POSEIDOM, POSEICAN og POSEIMA skal ved gennemførelsen af Fællesskabets politik tage hensyn til de særlige forhold og handicap, der gør sig gældende for regionerne i Fællesskabets yderste periferi pga. deres afsides beliggenhed, økarakter, lille areal samt vanskelige topografiske og klimatiske forhold. Disse programmer er et symbol på Fællesskabets solidaritet med dets mest fjerntliggende regioner og danner udgangspunkt for gennemførelsen af Fællesskabets politik i disse regioner, som har truffet det svære valg at blive helt og fuldt integreret i Fællesskabet.

Selv om Ceuta og Melilla har visse karakteristiske træk til fælles med regionerne i Fællesskabets yderste periferi, dvs. de franske oversøiske departementer, De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira, adskiller de sig fra regionerne i Fællesskabets yderste periferi, som Posei-programmerne gælder for, ved deres juridiske status, som er kendetegnet ved, at de ikke er omfattet af de fælles politikker. Denne særlige status kan sammenlignes med den, som gjaldt for De

Kanariske Øer indtil 1991. Kommissionen gør i den forbindelse det ærede medlem opmærksom på, at Rådets forslag til afgørelse om indførelse af et særligt program for De Kanariske Øer som følge af deres afsides beliggenhed og økarakter (POSEICAN) blev udarbejdet af Kommissionen parallelt med forslaget til Rådets forordning om gennemførelse af EU-lovgivningens bestemmelser for De Kanariske Øer. Dette blev gjort på anmodning af Spanien og indføjet i artikel 25, stk. 4, i tiltrædelsesakten med henblik på at fremme integrationen af De Kanariske Øer i Fællesskabet. Kommissionen har indtil videre ikke modtaget en lignende anmodning vedrørende Ceuta og Melilla.

Kommissionen vil naturligvis besvare ethvert spørgsmål, som måtte blive rejst angående Ceutas og Melillas forhold til Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2895/95

af Jacques Donnay (UPE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/58)

Om: Forsinkelser i forbindelse med iværksættelsen af initiativet LEADER

Iværksættelsen af Fællesskabsinitiativet LEADER I og forberedelsen af LEADER II har gjort det muligt at etablere et reelt partnerskab mellem politikere, organisationer og erhvervslivet i områder, det ofte er ringe stillet.

Dette program illustrerer på bedste vis de konkrete fordele, som Europa kan bibringe befolkningerne, og det bidrager utvivlsomt til at gøre Den Europæiske Union mere nærværende for borgerne.

I Frankrig er mange programmer imidlertid endnu ikke blevet vedtaget, selvom der for mere end et år siden blev indgivet en række forslag til handlingsprogrammer til Kommissionens tjenestegrene. Denne uvished forårsager fuldstændig modløshed blandt de lokale folkevalgte repræsentanter og andre aktive i lokalsamfundet.

Kan Kommissionen redegøre for grunden til nævnte forsinkelser og oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at afhjælpe situationen og de negative følger af denne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(16. november 1995)

Kommissionen holder sig specielt for øje, at iværksættelsen af EU-initiativet LEADER II udvirker innoverende foranstaltninger, som direkte gennemføres af lokale offentlige og

private aktører inden for alle aktivitetssektorer i landdistrikterne. For at disse principper, som er specifikke for LEADER II, kan blive overholdt, må Kommissionen sikre sig, at de forslag, medlemsstaterne forelægger den, i deres indhold stemmer overens med den meddelelse til medlemsstaterne, der fastlægger retningslinjerne for LEADER II ⁽¹⁾. I øvrigt er det nødvendigt, at der gives sikkerhed for kvaliteten af det partnerskab, der har dannet forudsætning for programforslagets udarbejdelse. Ud fra disse kriterier har Kommissionen kunnet godkende ni operationelle programmer i Frankrig.

For øjeblikket er vedtagelsesproceduren i gang for yderligere fem programmer. For de øvrige programmer har kvaliteten af programmerne eller partnerskabet ikke skabt grundlag for, at Kommissionen har kunnet forpligte sig; det er nødvendigt, at de dokumenter, den har fået forelagt, forbedres betydeligt af de nationale og regionale myndigheder.

(¹) EFT nr. C 180 af 1. 7. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2899/95

af Konstantinos Hatzidakis (PPE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/59)

Om: Program for omstrukturering af olivendyrkning i Grækenland

I forbindelse med første fællesskabsstøtteramme havde Grækenland i 1993-1994, navnlig i kommunerne Rethimnos, Heraklion, Chania, Lesbos, Samos og Evia, gennemført et program vedrørende omstrukturering af olivendyrkningen og forbedring af olivenoliekvaliteten. Dette program, som omfattede væsentlig producentstøtte, havde til formål at erstatte dyrkningen af chondrolia-sorten med koroneiki-sorten.

I betragtning af, at det er nødvendigt at fortsætte dette program, kan Kommissionen bekræfte oplysningen om, at sidstnævnte ikke er medtaget i det andet fællesskabsstøtteprogram, da der ikke foreligger forslag herom fra de græske myndigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(29. november 1995)

Kommissionen bekræfter, at de græske myndigheder ikke har anmodet om optagelse i EF-støtterammen (EFSR)

1994-1999 af de i EFSR 1989-1993 fastsatte foranstaltninger, der tager sigte på omstrukturering af olivendyrkningen med henblik på forbedring af olivenoliekvaliteten. Den bekræfter desuden, at foranstaltningerne i det pågældende operationelle program er blevet ændret og programmets varighed forlænget, for at de i 1993 påbegyndte aktioner kan fuldføres og de tilsvarende betalinger afholdes i henhold til EFSR 1989-1993. Der er således skabt fuld sikkerhed for, at de modtagere, der har tilsluttet sig programmet, kan bevare deres rettigheder.

At der ikke foreligger et græsk forslag vedrørende EFSR 1994-1999, skyldes sandsynligvis, at resultaterne af dette program var middelmådige i den foregående periode. I sådanne tilfælde er myndighederne ofte tilbageholdende med at indgive nye ansøgninger om støtte fra strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2903/95

af Giacomo Santini (UPE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/60)

Om: Støtte til ikke-statslige organisationer, der opererer i West Nile-regionen i Uganda

West Nile-regionen i Uganda er ramt af en vedvarende kraftig strøm af i tusindvis af flygtninge fra nabolandet Rwanda (i øjeblikket er 200 000 flygtninge anbragt i lejre, og flygtningestrømmen varer ved).

Denne situation forværres af mangelen på vand og af problemerne med vand-, levnedsmiddel- og lægemiddelforsyningerne. Kan Kommissionen — på baggrund af troværdigheden af og den store hjælp fra de forskellige ikke-statslige organisationer — herunder ACAV i Trento — der opererer på stedet og med hjælp fra både teknikere og frivillige bidrager til at imødegå nødsituationen — oplyse, hvorfor der er forekommet store forsinkelser i frigivelsen af midler til støtte for deres aktioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino

(8. december 1995)

Kommissionen følger nøje den humanitære situation i det nordlige Uganda samt Afrikas Horn. Det er fortsættelsen af konflikterne i det sydelige Sudan og ikke situationen i Rwanda, som bevirker den fortsatte strøm og tilstedeværelse af ca. 350 000 flygtninge i denne del af Uganda.

For at imødekomme de store humanitære behov i den nordvestlige del af Uganda har Fællesskabet siden årets begyndelse finansieret otte programmer til et beløb på 4 mio. ECU. Disse projekter tager sigte på boring af brønde til vandforsyning, lægehjælp, støtte til ernæringsterapeutiske centre, levering af husholdningsudstyr, tæpper, plasticpresenninger, udbedring af veje for at lette adgangen til flygtningeområderne, anlæg af latriner og anvendelse af sanitære produkter.

Dette integrerede program er iværksat af FN's Højkommissariat for Flygtninge, det internationale Røde Kors forbund og de ikke-statslige organisationer.

Organisationen Acav, som det ærede medlem henviser til, er ikke blandt en af de partnere, som Kommissionen arbejder sammen med i forbindelse med iværksættelsen af det integrerede program i den nordvestlige del af Uganda, og Kommissionen har derfor ikke kendskab til årsagerne til de forsinkelser i frigivelsen af midler, som nævnes i spørgsmålet.

Det skønnes, at der i andre områder af Uganda befinder sig omkring 4 000 flygtninge fra Rwanda. Højkommissariatet sørger for, at deres behov dækkes med finansiering fra bl.a. Fællesskabet.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(1. december 1995)

Kommissionen har anmodet de canadiske myndigheder om nøjagtige tal over de økonomiske følger, som et forbud ville have for den indfødte befolkning, men har ikke modtaget en sådan evaluering.

Det forventedes, at Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) ville have fastlagt internationale standarder for human fældefangst, som krævet i den anden betragtning i forordningen (Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 af 4. november 1991 om forbud mod anvendelse af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst) ⁽¹⁾. ISO-proceduren er indtil nu ikke nået ret langt. Canada, USA og Kommissionen har derfor vedtaget at undersøge, hvordan man kan etablere standarder for human fældefangst og har oprettet en arbejdsgruppe med dette formål. Kommissionen vil fortsat deltage aktivt i arbejdsgruppens bestræbelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2908/95

af Richard Howitt og Maartje van Putten (PSE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/61)

Om: Anvendelse af snarer

Vil Kommissionen uden at tage stilling til det forbud mod import af skind fra Canada som følge af anvendelse af snarer, der træder i kraft pr. 1. januar 1996, gennemføre en uafhængig undersøgelse vedrørende de sociale og økonomiske følger for de oprindelige folkeslag i Canada?

Er Kommissionen enig i, at en sådan undersøgelse kan belyse debatten vedrørende dette problem, der er kendetegnet af utroligt forskelligartede krav fra interessegruppers side samt den omstændighed, at International Standards Organisation ikke har kunnet finde frem til en klar aftale?

Er Kommissionen enig i, at en sådan undersøgelse kan tjene til oplysning for EU's forhandlinger, såfremt forbuddet bliver anført af de canadiske myndigheder i henhold til WTO?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2910/95

af Manuela Frutos Gama (PSE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/62)

Om: Udvælgelsesprøver: lige muligheder

Hvor stor en del af jurymedlemmerne var kvinder i forbindelse med udvælgelsesprøverne i lønklasserne A 6, A 7 og A 8 i 1991, 1992, 1993 og 1994, ved henholdsvis de skriftlige og de mundtlige prøver?

Kommissionen bedes give et detaljeret svar.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(11. december 1995)

I perioden 1991-1994 afholdt Kommissionen otte udvælgelsesprøver i lønklasserne A 7/A 6 og A 8. Der blev udpeget 85 jurymedlemmer, hvoraf 16 var kvinder, dvs. 19%. Udvælgelseskomitéerne er sammensat ens for henholdsvis den skriftlige og mundtlige prøve.

Jurymedlemmerne udnævnes normalt fra højere lønklasser end lønklassen for udvælgelsesprøven. I 1994 udgjorde andelen af kvinder i Kommissionens lønklasser A 1 til A 5 10 %.

I perioden 1992-1994 blev der afholdt fire udvælgelsesprøver for det sproglige personale i lønklasserne LA 7 og LA 8. 35 % af jurymedlemmerne var kvinder. I 1995 blev der afholdt seks A 7/A 6 og A 8 udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af statsborgere fra Sverige, Finland og Østrig. 34 % af jurymedlemmerne til disse udvælgelsesprøver var kvinder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2911/95

af Manuela Frutos Gama (PSE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/63)

Om: Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser: lige muligheder

Hvor mange medlemmer har Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser, og hvor stor en del af disse er kvinder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(11. december 1995)

Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelser består af tre faste medlemmer (generalsekretæren, generaldirektøren for personale og administration samt kabinetschefen for kommissionsmedlemmet med ansvar for personale og administration), tre ordinære medlemmer og tre suppleanter. Af de tre ordinære medlemmer er én kvinde. Hun er Kommissionens hidtil eneste kvindelige generaldirektør. Forholdet mellem kvinder/mænd er derfor 1/6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2912/95

af Manuela Frutos Gama (PSE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/64)

Om: Konsulenter: lige muligheder

Hvor mange kvindelige ansatte i lønklasse A 3 er der i Kommissionen (fordelt på generaldirektorater eller andre tjenestegrene)?

Hvor stor en del af samtlige tjenestemandstillinger i lønklasse A 3 besættes dermed af kvinder (fordelt på generaldirektorater eller andre tjenestegrene)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(12. december 1995)

Der var den 27. september 1995 ansat 31 kvinder i lønklasse A 3 i Europa-Kommissionen sammenlignet med 440 mænd i samme lønklasse. Dette udgør 6,58 % af det samlede antal A 3 stillinger, der fremsendes direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets Generalsekretariat et skema, som viser situationen pr. 27. oktober 1995, og som dermed gør det muligt at beregne, hvor mange kvinder der er ansat i lønklasse A 3 inden for hver tjenestegren i Kommissionen i forhold til de mandlige kolleger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2913/95

af Manuela Frutos Gama (PSE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/65)

Om: Kontorchefer: lige muligheder

Hvor mange kvindelige kontorchefer er der i Kommissionen (fordelt på generaldirektorater eller andre tjenestegrene)?

Hvor stor en del af samtlige kontorchefstillinger besættes dermed af kvinder (fordelt på generaldirektorater eller andre tjenestegrene)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(12. december 1995)

Der var den 27. september 1995 ansat 79 kvindelige kontorchefer i Kommissionen mod 605 mandlige. Dette udgør 13,05 % af de i alt 684 kontorchefstillinger. Der fremsendes direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat et skema, som viser, hvor mange kvindelige og mandlige kontorchefer, der var ansat inden for hver tjenestegren i Kommissionen pr. 29. oktober 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2914/95**af Manuela Frutos Gama (PSE)****til Kommissionen***(26. oktober 1995)**(96/C 66/66)*

Om: Udnævnelse af tjenestemænd i lønklasserne A 1 og A 2: lige muligheder

Har Kommissionen på baggrund af manglen på kvinder i de mest betroede stillinger (A 1 og A 2) i Kommissionen til hensigt at foreslå medlemsstaterne, og navnlig de nye medlemmer af Den Europæiske Union, at disse indstiller kvindelige kandidater til disse stillinger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(14. december 1995)

Da medlemsstaterne ikke skal indstille kandidater til stillinger i lønklasse A 1 og A 2, kan Kommissionen ikke anmode dem om at indstille kvindelige kandidater til disse stillinger. Stillingerne i lønklasse A 1 og A 2 besættes ofte ved intern forfremmelse. Når ingen kandidater indefra anses for fuldt kvalificerede, kan Kommissionen søge eksterne kandidater, bl.a. gennem uformelle forbindelser med medlemsstaterne.

De nye medlemsstater er blevet informeret om de A 1 og A 2 stillinger, der er forbeholdt ansøgere fra de nye medlemsstater, for at sikre, at disse oplysninger videreformidles til deres statsborgere. Til orientering kan det konstateres, at den almindelige ansættelsesprocedure stadig er i gang, og at Kommissionen på nuværende tidspunkt har udnævnt en kvinde til en stilling i lønklasse A 1 samt to kvinder til stillinger i lønklasse A 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2915/95**af Jan Sonneveld og Bartho Pronk (PPE)****til Kommissionen***(26. oktober 1995)**(96/C 66/67)*

Om: Lokale kvægavlere udelukket fra at levere fersk oksekød til den største supermarkeds kæde i Nederlandene

Ifølge meddelelser i Agrarisch Dagblad af 7. oktober 1995 og 10. oktober 1995 har den nederlandske supermarkeds kæde Albert Heijn besluttet helt at standse salget af fersk nederlandsk oksekød. I stedet for det nederlandske oksekød vil der ifølge meddelelserne næsten udelukkende blive solgt det nordiske såkaldte Greenfields kød. Ifølge pressemeddelelsen holdes Greenfields kvæget i Nordirland på bedrifter, som er tilsluttet Farmers Quality Assurance Scheme.

1. Har Kommissionen kendskab til ovenstående meddelelser?
2. Er samarbejdsrelationerne blevet meddelt Kommissionen?
3. Er de britiske myndigheder inddraget i afsætningen af oksekød under Farmers Quality Assurance Scheme?
4. Er Kommissionen af den opfattelse, at supermarkeder med en meget stor markedsandel må indgå langfristede aftaler med nationale leverandørorganisationer, hvori det er fastsat, at produktet kun må stamme fra ét område i Den Europæiske Union, eller må dette anses for at være i strid med Den Europæiske Unions konkurrencebestemmelser eller bestemmelser om statsstøtte?
5. Er Kommissionen af den opfattelse, at Albert Heijns eneleverandøraftaler falder ind under definitionen i punkt 4?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(6. december 1995)

1. Nej.
2. Kommissionen har ikke modtaget meddelelse om nogen aftaler vedrørende supermarkeds kæden Albert Heijns indkøb af oksekød.
3. Kommissionen har ikke kendskab til omfanget af eventuel regeringsdeltagelse i Farmers Quality Assurance Scheme. Den vil derfor anmode de britiske myndigheder om de fornødne oplysninger.

4. & 5. Da Kommissionen ikke har kendskab til detaljerne i eventuelle aftaler om supermarkeds kæden Albert Heijns indkøb af oksekød, kan den ikke udtale sig om, hvorvidt en sådan aftale er i overensstemmelse med EF-traktatens konkurrencebestemmelser. Hvis en detailhandler ensidigt beslutter kun at købe oksekød fra bestemte landbrugere, vil en sådan beslutning i almindelighed ikke være i strid med konkurrencebestemmelserne. Eksklusivaf-taler om distribution og køb, der under visse omstændigheder kan omfattes af forbuddet i EF-traktatens artikel 85, stk. 1, er forenelige med det fælles marked, hvis de opfylder betingelserne for gruppeundtagelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83⁽¹⁾ eller (EØF) nr. 1984/83⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2920/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/68)

Om: Fiskeri i Det Ægæiske Hav

De græske trawlere i Det Ægæiske Hav må kun drive fiskeri otte måneder om året (der er forbud mod fiskeri fra juni til september). Trawlerne på den tyrkiske side af Det Ægæiske Hav driver derimod fiskeri alle årets tolv måneder, også i yngleperioden, med alvorlige konsekvenser for fiskebestandene i Det Ægæiske Hav. De tyrkiske fiskeriflåder, der hidtil drev fiskeri i Sortehavet, er endvidere blevet flyttet til Det Ægæiske Hav på grund af nedgangen i fiskebestanden i Sortehavet.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe i forbindelse med spørgsmålet om oprettelse af en toldunion med Tyrkiet, for at dette land tilpasser sig de bestemmelser, der gælder for fiskerne på de græske øer i Det Ægæiske Hav?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino

(29. november 1995)

Den græske lovgivning indeholder forskellige begrænsninger med hensyn til anvendelsen af fangstredskaber og vedrører kun de græske territoriale farvande, hvortil fartøjer af andre nationaliteter ikke har adgang.

Kommissionen har dog i nogle år forsøgt at indføre en fælles ordning for forvaltning og bevarelse af ressourcerne i Middelhavet, som indebærer, at de lande, som på den ene eller den anden måde drager nytte af Middelhavets biologiske rigdom, forpligter sig til at samarbejde om beskyttelsen og udviklingen af regionens fiskeressourcer.

Det første skridt var diplomatkonferencen om forvaltning af fiskeressourcerne i Middelhavet, som blev afholdt på Kreta i december 1994. I næste fase drejer det sig om at udmønte de principper, der blev vedtaget på Kreta. Kommissionen påtænker derfor at afholde endnu en diplomatkonference i løbet af 1996.

Det er således i forbindelse med et sådant arrangement, at reglerne om begrænsning af indsatsen skal fastlægges, og ikke inden for rammerne af toldunionen mellem Fællesskabet og Tyrkiet, som kun omfatter industriprodukter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2928/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(26. oktober 1995)

(96/C 66/69)

Om: Det transeuropæiske net

I sit svar på min skriftlige forespørgsel E-1964/95 ⁽¹⁾ svarer Kommissionen, at det kun er infrastrukturarbejder, der er omfattet heraf, og at der ikke ydes støtte til tjenesteydelser.

Mener Kommissionen ikke, at en så subtil sondring kan virke konkurrenceforvridende, da f.eks. tunnelprojektet kan benytte TEN-retningslinjerne. F.eks. blev tilslutningsforbindelsen London-kanaltunnelen medtaget heri. Derimod siges der intet om at forbedre forbindelsen mellem London og Ramsgate, som etablerer tilslutningsforbindelsen til færgen til Oostende og dernæst til et bestående netværk.

⁽¹⁾ EFT nr. C 270 af 16. 10. 1995, s. 67.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock

(1. december 1995)

Som allerede omtalt i svaret på skriftlig forespørgsel E-1964/95 kan Kommissionen bekræfte, at retningslinjerne for det transeuropæiske trafiknet vedrører infrastruktur og ikke trafikforbindelser.

Det kan meget vel tænkes, at fællesskabsstøtte til bestemte infrastrukturanlæg i visse tilfælde ville kunne påvirke konkurrencen mellem forskellige transportformer. I princippet kan TEN-budgetposten benyttes til at støtte en hvilken som helst transportform. Men inden for rammerne af de »multimodale« retningslinjer har Det Europæiske Råd prioriteret bestemte projekter, som det anså for særlig gavnlige for EU, højere end andre, og hovedparten af disse projekter vedrører jernbaner og kombineret transport.

For så vidt angår det konkrete tilfælde, som det ærede medlem bringer på bane, indgår det i prognoserne, at adskillige personer, der rejser mellem Det Forenede Kongerige og bestemmelsessteder i Belgien eller endnu længere væk, vil drage nytte af kanaltunneljernbaneforbindelsens fuldførelse. De britiske myndigheder har søgt om støtte til dette projekt fra TEN-T-budgettet, og dette projekt figurerer da også som et af de højt prioriterede, der godkendtes i Essen.

Eftersom jernbaneforbindelsen mellem London og Ramsgate også udgør en del af TEN-T-nettet, som dette defineres i dag, kunne de britiske myndigheder, om de måtte finde dette formålstjenligt, også ansøge om finansiel støtte fra Fællesskabet til denne strækning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2929/95**af Peter Skinner (PSE)****til Kommissionen***(27. oktober 1995)**(96/C 66/70)*

Om: Salg af grønne forsikringskort i Det Forenede Kongerige til bilister, der rejser til udlandet

Hvilken retsstilling har i henhold til fællesskabslovgivningen salget af grønne forsikringskort i Det Forenede Kongerige til bilister, der rejser til udlandet?

Er det ikke i betragtning af EU-lovgivningens forbud mod handels- og rejsehindringer ulovligt at pålægge britiske bilister en sådan ekstra byrde, når de rejser til udlandet?

Hvad har Europa-Kommissionen i bekræftende fald til hensigt at gøre for at rette op på sådanne uoverensstemmelser med fællesskabslovgivningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Mario Monti***(24. november 1995)*

Rådets direktiv 72/116/EØF ⁽¹⁾ (direktivet om det grønne kort) gjorde det muligt at ophøre med at kontrollere ansvarsforsikringen for køretøjer, der er registreret i én medlemsstat, når de kører ind i en anden. Det kræves således ikke længere, at EU-borgere skal fremlægge bevis for ansvarsforsikring (grønt kort), når de passerer Fællesskabets indre grænser.

Det fastsættes endvidere i direktivet, at hver medlemsstat skal sørge for, at køretøjer, der er hjemmehørende i disse lande, er ansvarsforsikret, og at forsikringspolisen også omfatter eventuelle skader forårsaget på andre medlemsstaters område.

Kommissionen er senere blevet klar over, at der i en række medlemsstater var mulighed for, at bilister, som ikke havde til hensigt at køre til udlandet i deres køretøj, og som derfor ikke ønskede at betale for at være forsikret i hele Fællesskabet, kunne tegne en ansvarsforsikring, der var begrænset til det nationale område.

Direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer ⁽²⁾ fjerner en usikkerhed omkring fortolkningen af direktiv 72/166/EØF ved at pålægge medlemsstaterne at sørge for, at alle lovpligtige ansvarsforsikringer for motorkøretøjer dækker hele Fællesskabet på grundlag af én enkelt præmie. Forsikringsselskaberne i Fællesskabet må derfor ikke kræve et ekstra beløb for grønne kort, og de må heller ikke kræve, at forsikringstagerne skal anmode om et grønt kort for at være omfattet af ansvarsforsikringen, når de ønsker at rejse til udlandet.

I 1994 forelagde Kommissionen dette spørgsmål for de britiske myndigheder, som erkendte, at den praksis, at der udstedes et grønt kort som bevis for, at der er tegnet en udvidet ansvarsforsikring, var i strid med reglerne, og bekræftede, at forsikringsbranchen allerede var blevet underrettet herom. Kommissionen er klar over, at forsikringsselskaberne i Det Forenede Kongerige stadig pålægger bilisterne et ekstra gebyr for grønne kort, og at dette problem altså endnu ikke er fuldstændig afklaret. Kommissionen vil derfor atter tage kontakt med de britiske myndigheder i den nærmeste fremtid.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 2. 5. 1972.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 19. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2943/95**af Mathias Reichhold (NI)****til Kommissionen***(9. november 1995)**(96/C 66/71)*

Om: EU's program for grænseområder (INTERREG II) og projektet Karnische Käsawandermeile (karnisk ostevandrerute)

I sommeren 1995 indsendtes projektet Via Augusta. Dette omfatter bl.a. en ostevandrerute mellem alpegræsgangene i Italien og Kärnten.

Kan Kommissionen i forbindelse med et rundspørge venligst oplyse, om dette projekt allerede er godkendt, og i hvilket omfang der vil blive stillet EU-støttebeløb til rådighed hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Monika Wulf-Mathies***(8. december 1995)*

Kommissionen forventer i nær fremtid at vedtage INTERREG II-programmet Italien—Østrig 1994-1999. Der planlægges et EF-bidrag fra strukturfondene på 4,43 mio ECU for Østrig og 7,1 mio. ECU for Italien.

Programmet omfatter en foreslået foranstaltning vedrørende udnyttelse af og reklame for de pågældende grænseområders fælles historiske og kulturelle arv, som skal omfatte projekter vedrørende historiske og kulturelle ruter. Der foreligger imidlertid endnu ingen detaljer om de enkeltprojekter, der eventuelt vil blive udvalgt til finansiering, når programmet bliver operationelt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2944/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(9. november 1995)
(96/C 66/72)

Om: RBST-anvendelse i polske kvægbestande

1. Hvilken betydning har Den Europæiske Unions BST-moratorium for Polens og Tjekkiet's associeringsproces?
2. I hvor stor udstrækning anvendes der BST (rekombinant bovint somatotropin) i Tjekkiet og Polen?
3. Står Monsanto for leverancen til det polske BST-marked, og anvendes der her samme infrastrukturer som i forbindelse med forsyningerne til det amerikanske marked: fremstilling i Østrig og emballering i Nederlandene?
4. Hvilke skridt er der i bekræftende fald taget for at hindre BST's ulovlige forgrening på vejen gennem EU's underleverandørnet?
5. Er der erfaringer med BST's sundhedsmæssige følger for malkekvæget i de pågældende lande?
6. Hvilke af de polske og tjekiske bedrifter, der anvender BST, eksporterer mælk, mejeriprodukter, kød eller levende kvæg til EU fra BST-behandlede bestande?
7. Hvorledes vurderer Kommissionen BST-anvendelsen i de associerede stater?
8. Hvilke følger må man forvente for det polske flertal af småproducenter, når mere markedsbevidste bedrifter kan øge deres produktion via BST-anvendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(8. december 1995)

Rådets beslutning 94/936/EF af 20. december 1994 om bovin somatotropin (BST) ⁽¹⁾ forbyder markedsføring af BST i medlemsstaterne og enhver form for indgift af BST i malkekøer på deres område.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har, er distribution og anvendelse af BST ikke tilladt i hverken Polen eller Tjekkiet. Kommissionen har ingen oplysninger om eventuel ulovlig distribution, brug eller kontrol i disse land. Kommissionen vil i sine løbende drøftelser og kontakter med de associerede lande søge at få klarhed over situationen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 366 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2945/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(9. november 1995)
(96/C 66/73)

Om: Genmanipulerede organismer i polske bryggeriers salgsproduktion

1. Hvilke bryggerier i Den Europæiske Union har opkøbt andele i eller hele virksomheder inden for den polske bryggerisektor?
2. Hvilke af disse bryggerier arbejder med genteknologiske processer?
3. I hvor stor udstrækning anvendes der i polske datterselskaber processer, som i EU ikke er tilladt til salgsproduktion?
4. Afsætter sådanne datterselskaber produkter på EU's område?
5. Hvilke normer skal overholdes, når genmanipulerede stamorganismer passerer EU's grænse med forsknings- og produktionsformål for øje?
6. Hvorledes vurderer Kommissionen anvendelsen af genteknologi inden for bryggeriernes salgsproduktion, og hvilke risici skønnes en sådan anvendelse at indebære?
7. Hvorledes vurderer Kommissionen erstatning af råstoffer fra landbrugsproduktionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(14. december 1995)

1. Kommissionen får ikke meddelelse om EF-bryggeriers investeringer i tredjelande såsom Polen.
2. Anvendelse af produktionsmetoder, der omfatter genetisk modificerede mikroorganismer i lukkede anlæg, såsom produktion og anvendelse af genetisk modificeret ølgær ved fremstilling af øl, styres af bestemmelserne i direktiv 90/219/EØF ⁽¹⁾. Der udstedes en tilladelse af medlemsstaterne, som kun meddeler Kommissionen det samlede antal udstedte tilladelser og ikke giver nogen detaljerede oplysninger om de enkelte virksomheder.

For produkter, der indeholder levedygtige genetisk modificerede organismer, skal der indhentes en tilladelse i henhold til direktiv 90/220/EØF ⁽¹⁾ forud for deres markedsføring. Kommissionen har ikke modtaget nogen ansøgninger for øl, der indeholder levende modificerede mikroorganismer.

3. Kommissionen har ikke kendskab til de polske bryggeriers produktionsmetoder.

4. Der blev kun indført 190 tons øl fra Polen til Fællesskabet. Disse statistikker giver imidlertid ikke nogen oplysninger om de bryggerier, der fremstillede det indførte øl, eller om de forskellige anvendte teknologier.

5. Alle indførte stammer skal opfylde de samme krav som dem, der fremstilles i Fællesskabet.

6. Brygning er traditionelt baseret på gæring ved hjælp af mikroorganismer. Kommissionen er ikke blevet underrettet om nogen kommerciel anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ved ølbrygning, så der foreligger ikke nogen risikoanalyse.

7. Da maltet korn er nødvendigt til fremstilling af øl, findes der ikke nogen erstatning i form af råstoffer fra landbrugsproduktionen.

(¹) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2951/95

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/74)

Om: Indgåelse af en aftale om levering af korn til Armenien

Agence Europe oplyste den 5. oktober 1995, at EU og Armenien har indgået en aftale om levering af 160 000 tons korn.

Koordineres kornleverancerne med strukturforbedrende programmer for landbruget?

Hvad går disse programmer i bekræftende fald ud på?

I benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(30. november 1995)

Godkendelsen af fødevarehjælpsaktionen (197 mio. ECU) til de fem modtagerlande (Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Kirgisistan og Tadsjikistan) var betinget af, at der blev iværksat omfattende foranstaltninger til omstrukturering af landbrugssektoren. Et dokument, der indeholder supplerende oplysninger, sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat.

Den samlede fødevarehjælp omfatter finansiering af:

- gavebistand i form af fødevarer til regeringerne i modtagerlandene med henblik på videresalg til befolkningen
- overvågningen af levering, oplagring og distribuering og opkrævning af counterpartmidlerne (som under den tidligere foranstaltning)
- gavebistand i form af landbrugsvarer (herunder såsæd og gødning), med henblik på videresalg til landbrugere
- omfattende faglig bistand inden for landbruget
- overvågning af programmer og hjælp til transporten.

Da alle counterpartmidlerne vil blive anvendt til at fremme udviklingen og omstruktureringen af landbrugssektoren, vil den faglige bistand komplettere hele operationen. Der er to hovedformål:

- tilfredsstillende udnyttelse af counterpartmidlerne inden for landbrugssektoren
- udvikling af politikken til fremme af landbrugssektoren og andre dermed forbundne sektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2955/95

af Jannis Sakellariou (PSE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/75)

Om: Menneskerettighedskrænkelser i Den Kinesiske Folkerepublik

Den 6. til 9. oktober 1995 holdt Den Blandede Kommission EU—Den Kinesiske Folkerepublik møde i Bruxelles i henhold til artikel 15 i aftalen fra 1985 om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde.

1. Bragte Kommissionen på dette møde det vanskelige spørgsmål om de gentagne og fortsatte menneskerettighedskrænkelser i Tibet på bane?
2. Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, hvilke konkrete tilfælde der blev omtalt under dette møde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(12. december 1995)

Kommissionen har gentagne gange gjort opmærksom på, hvilken betydning den tillægger respekten for menneskeret-

tighederne og de andre grundlæggende frihedsrettigheder. I Kommissionens meddelelse i juli måned til Rådet om Fællesskabets Kina-politik på lang sigt understreger den behovet for, at der indgås konstruktive forpligtelser på dette område. I anledning af, at Kinas minister for udenrigshandel aflagde besøg i Bruxelles i forbindelse med det årlige møde i Det Blandede Udvalg EF-Kina, benyttede Kommissionen lejligheden til at give udtryk for Fællesskabets bekymring i så henseende. Krænkelsen af menneskerettigheder i Tibet blev her udtrykkeligt nævnt. Det vil ikke fremme sagen, hvis man offentliggjorde enkeltheder i forbindelse med en sådan udveksling af synspunkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2962/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/76)

Om: Frihandelsaftale med Tyrkiet vedrørende stålprodukter

Kommissionen og den tyrkiske regering er blevet enige om en frihandelsaftale vedrørende stålprodukter. Visse bestemmelser heri vækker stor uro i den europæiske sammenslutning af uafhængige stålværker (European Independent Steelworks Association). Den fortrinsbehandling, Tyrkiet får i forbindelse med barrer, som fremstilles af små virksomheder, men ikke for de plader, som fremstilles af fællesskabsgiganterne inden for jern- og stålsektoren, vil alvorligt kunne ramme de små fællesskabsstålværker især i et fællesskabsland, der er naboland til Tyrkiet, som Grækenland, hvortil transportudgifterne er små.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvorfor giver man Tyrkiet mulighed for i tre år at bevare toldafgifter på barrer, hvorimod fællesskabsmedlemslandene, f.eks. Grækenland, med øjeblikkelig virkning afskaffer de tilsvarende afgifter for de tyrkiske produkter? Hvorfor bliver Tyrkiet på den anden side forpligtet til øjeblikkeligt at afskaffe toldafgifterne på stålplader?
2. Hvorfor fritages Tyrkiet i henhold til artikel 7 i aftalen i en toårsperiode for at anvende reglerne vedrørende illoyal konkurrence, hvorved Fællesskabets små stålværker således bliver stillet i en meget dårlig situation i forhold til Tyrkiet, og hvorfor bliver Tyrkiet ikke øjeblikkeligt underkastet fællesskabskonkurrencereglerne?
3. Hvorfor gives der i henhold til artikel 8 i aftalen Tyrkiet mulighed for i en femårsperiode at yde offentlig støtte til omstrukturering, hvorimod sådan virksomhed i Den

Europæiske Unions medlemslande obligatorisk skal følges af en nedskæring af den samlede produktionskapacitet?

4. Har Kommissionen til hensigt at behandle frihandelsaftalen vedrørende stålprodukter samtidig med aftalen om toldunionen i henhold til artikel 24 i den internationale handelsorganisation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(21. december 1995)

1. EU har et betydeligt handelsoverskud i forhold til Tyrkiet inden for stålprodukter. Beskyttelsen for Tyrkiets vedkommende er høj (op til 35 %), mens den told, der gælder for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs produkter (EKSF-produkter) i EU er lav (i gennemsnit 5 %). Den foreslåede aftale, der er forhandlet med Tyrkiet, vil fra ikrafttrædelsesdatoen betyde fjernelse af al told og andre afgifter for ca. 95 % af EU's eksport af EKSF-produkter til Tyrkiet. Hvad de resterende produkter angår, hovedsagelig lange varer, vil den relevante told blive reduceret til det halve for det første år, der følger efter ikrafttrædelsesdatoen for aftalen, til en fjerdedel for det andet og tredje år og derefter til 0. Kommissionen finder, at dette resultat er tilfredsstillende ud fra en global betragtning og også åbner mulighed for en indrømmelse for lange varer.

2. Artikel 7 i aftalen er udformet på samme måde som de tilsvarende bestemmelser i aftalerne med landene i Central- og Østeuropa. I henhold hertil accepterer Tyrkiet, at fremgangsmåder, der strider mod EU's konkurrence- og statsstøttelovgivning, er uforenelige med aftalen. Den to-årige periode skal gøre det muligt at få vedtaget gennemførelsesbestemmelser for disse forpligtelser, men betyder på ingen måde, at de suspenderes. Hvis disse bestemmelser i aftalen ikke overholdes, har EU mulighed for at træffe egnede foranstaltninger.

3. I artikel 8 anerkendes de særlige forhold, der gør sig gældende for den tyrkiske stålindustri, nemlig at der er en betydelig skævhed i form af en stor produktion af lange varer og en lille produktion af flade varer, snarere end en strukturelt betinget overkapacitet. I henhold til artikel 8 vil det derfor være muligt at yde ekstraordinær støtte til omstrukturering under overholdelse af de strenge kriterier, der er fastsat heri, og under forudsætning af, at der ikke sker nogen samlet forøgelse af kapaciteten.

4. Kommissionen forudser, at de nye relationer med Tyrkiet i form af toldunionen og aftalen om EKSF-produkter, snarest vil blive notificeret til Verdenshandelsorganisationen i overensstemmelse med artikel XXIV i GATT.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2966/95

af Mercedes De la Merced Monge (PPE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/77)

Om: Regionsudvalgets organisationsplan

Der hersker for tiden en del forvirring med hensyn til såvel det administrative personale som selve strukturen i Regionsudvalget.

Vil Kommissionen derfor fremlægge en detaljeret organisationsplan for Regionsudvalget?

Vil den endvidere oplyse navn, nationalitet og administrativ funktion for alle de personer, der indgår i denne organisationsplan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(1. december 1995)

Kommissionen vil som ønsket fremsende alle oplysninger, som den modtager fra Regionsudvalget, direkte til det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2972/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/78)

Om: Forhøjelse af kontingentet for marokkanske tomater

Kommissionen har stillet sig positivt over for tanken om en ny forhøjelse af kontingentet for marokkanske tomater. Marokko har anmodet om et årligt kontingent på 200 000 tons mod de nuværende 130 000 tons, for hvilke der skal erlægges en toldafgift på 560 ECU/ton, hvilket udgør en væsentlig nedsættelse i forhold til GATT-aftalen, hvori der fastsættes en indgangspris på 920 ECU.

Er Kommissionen klar over de alvorlige følger, en forhøjelse af det marokkanske kontingent vil få for De Kanariske Øer, hvor tomatsektoren giver beskæftigelse til over 50 000 personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(5. december 1995)

Kommissionen er meget opmærksom på situationen på EF-markedet for tomater, og den søgte at opnå en afbalanceret aftale med Marokko, der i vidt omfang tog hensyn til EF-producenternes interesser.

Kompromiset sikrer Marokko, at landet kan videreføre sin traditionelle handel, men ikke gå videre. Der opretholdes et tilfredsstillende beskyttelsesniveau for EF-produktionen, navnlig ved fastsættelse af en indgangspris i en periode af året, fra 20. december til 31. marts, hvor EF-produktionen ikke nød godt af nogen beskyttelse, idet referenceprisordningen ikke blev anvendt.

Endvidere vil importen under dette kontingent, ligesom det var tilfældet for aftalen for perioden fra 1. januar til 31. marts 1995, blive underkastet en stram overvågning, der skal sikre en tilfredsstillende anvendelse af aftalen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2973/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/79)

Om: Fordelingen af strukturfondsmidler

Kommissionen har for nylig truffet afgørelse om fordelingen af reservemidlerne under strukturfondene frem til 1999.

Vil Kommissionen i den forbindelse oplyse, hvilke kriterier den har lagt til grund for tildelingen af midler til initiativerne RESIDER (omstilling i jern- og stålområder) og PESCA, samt hvorledes de pågældende midler er blevet fordelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(7. december 1995)

Kommissionen har fordelt et samlet beløb til de fire initiativer, der vedrører industriel omstilling (KONVER, RECHAR, RESIDER og RETEX), som modtog ca. 16 % af det samlede beløb i 1994 og nu modtager ca. 23 % af reserven (380 mio. ECU). Inden for dette beløb overlades der en vis fleksibilitet til medlemsstaterne med henblik på fastsættelse af tildelingen til hvert af de fire initiativer under hensyntagen til situationen i hver enkelt medlemsstat. For PESCA's vedkommende blev der tildelt 30 mio. ECU fra reserven.

Fordelingen på medlemsstaterne af de samlede beløb fra reserven, der er tildelt hvert initiativ, er i lighed med, hvad der var tilfældet ved fordelingen af den samlede pakke i 1994, sket under hensyntagen til, i hvor høj grad medlemsstaten er støtteberettiget til de forskellige emner under hvert enkelt initiativ. Da der er tale om begrænsede beløb, er der blevet foretaget visse justeringer for at undgå tildeling af ubetydelige beløb, navnlig for PESCA, som ville vanskeliggøre enhver sammenhængende programmering.

Ved den samlede fordeling af reserven på medlemsstaterne har Kommissionen ligeledes taget hensyn til de beslutninger, der blev truffet af Det Europæiske Råd i Edinburgh, for at overholde kvoten for mål nr. 1-regionerne og det samlede beløb for de fire medlemsstater, der er berørt af Samhørighedsfonden (Portugal, Grækenland, Irland og Spanien).

deltage i aktiviteterne i forbindelse med kraftværket i Jaragúa, som stadig er under opførelse.

I øvrigt er Cuba medlem af FN's særorganisation, der er specialiseret i energi af elektronuklear oprindelse, den internationale atomenergiorganisation (IAEA). Inden for rammerne af IAEA har Cuba underskrevet beskyttelsesaftalen og modtager hvert år besøg af inspektører fra dette organ.

Bortset fra ovenstående underskrev Cuba i april 1995 Tlatelolco-traktaten om fredelig udnyttelse af atomenergi.

(¹) Dok. KOM(95) 306.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2974/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/80)

Om: Kernekraftværket Jaragúa i Cuba

Vil Kommissionen som led i sine igangværende bestræbelser for at styrke EU's forbindelser med Cuba undersøge, hvorledes det står til med det halvfærdige byggeri af kernekraftværket Jaragúa i Cienfuegos? Vil den navnlig søge at finde ud af, om Den Russiske Føderation agter at genoptage den rundhåndede finansielle støtte, som blev afbrudt i forbindelse med Sovjetunionens opløsning, samt om der påtænkes foranstaltninger, der kan bringe sikkerhedsstandarden op på vestligt niveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(18. december 1995)

Den 28. juni 1995 forelagde Kommissionen, under skyldig hensyntagen til Parlamentets sidste betænkninger og beslutninger om situationen på Cuba, Parlamentet og Rådet en meddelelse med titlen »Forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Cuba« (¹). I denne meddelelse foreslås det at indlede en dialog, som vil gøre det muligt at fastlægge den fremtidige ramme for forbindelserne med Cuba, idet der tages hensyn til udviklingen i de økonomiske og institutionelle reformer.

Indtil nu har samarbejdsaktionerne med Cuba hovedsagelig været koncentreret om humanitær bistand og fødevarerhjelpe samt projekter, der gennemføres via ikke-statslige organisationer. Kommissionen råder ikke over oplysninger vedrørende Den Russiske Føderations hensigter med hensyn til samarbejde med Cuba. Den er ikke blevet anmodet om at

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2983/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(1. november 1995)

(96/C 66/81)

Om: TACIS-programmet for Centralasien og Mongoliet

Ifølge Agence Europe af 12. oktober 1995 godkendte Kommissionen onsdag den 11. oktober 1995 21 TACIS-projekter og forskellige interregionale projekter.

Kan Kommissionen gøre rede for de projekter, der helt eller delvist vedrører de fem stater i Centralasien og Mongoliet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(8. december 1995)

Artiklen i Agence Europe af 12. oktober 1995, som det ærede medlem henviser til, vedrører en Kommissionsbeslutning om PHARE- og TACIS-programmerne til fremme og styrkelse af demokratiet i modtagerlandene.

Gennem dette demokratiprogram finansierer man hvert halve år projekter, der forelægges med henblik på at fremme demokratiet i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet. Programmet administreres sammen med demokratiprogrammet for Centraleuropa.

I oktober 1995 godkendte Kommissionen 53 projekter som en del af dette program; omkring halvdelen af disse skulle gennemføres for det tidligere Sovjetunionen. Af de sidstnævnte var der fem projekter i Centralasien og Mongoliet. Dette afspejler, at der er relativt få ikke-statslige organisationer

(NGO'er) involverede i dette område. Kommissionen søger både via Kommissionens delegation i Kasakhstan og gennem demokratiprogrammet at øge NGO'ernes involvering, og håber således, at antallet af aktiviteter i forbindelse med demokratiprogrammet vil stige i dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2988/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/82)

Om: Manglende gennemførelse af politikken til fordel for landboturisme i fjerntliggende områder i Grækenland

Forordning (EØF) nr. 2328/91⁽¹⁾ giver mulighed for investeringsstøtte til landbrugere i fjerntliggende områder, som ønsker at udbygge deres bolig med henblik på udlejning af værelser til turister.

I henhold til konklusionerne fra et udviklingssymposium for departementet Ikaria-Fourni i Samos amt har de græske myndigheder med Landbrugsministeriets ministerielle afgørelse (IA 427124/21. 11. 94, Statstidende 925B/14. 12. 94) fastsat meget strenge kriterier for godkendelsen af sådanne små bedrifter. Dette har ført til, at landbrugerne fuldstændig har mistet interessen for at investere i departementet Ikaria på grund af det øgede bureaukrati og stigende udgifter til undersøgelser og rejser, og at de nu foretager mere sikre investeringer. Selv om der oprindeligt var givet tilladelse til ca. 25 landboturistbedrifter, er der siden den ministerielle afgørelse ikke indgivet nye ansøgninger.

Kommissionen bedes derfor give følgende oplysninger:

1. Hvorledes har den til hensigt at gribe ind over for de græske myndigheder med henblik på gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2328/91 i fjerntliggende områder som f.eks. departementet Ikaria, til fordel for hvilke forordningen først og fremmest blev udarbejdet?
2. Er Kommissionen villig til at støtte oprettelsen af et nationalt net, som skal ekspedere landbrugernes ansøgninger og lette gennemførelse af den pågældende forordning på fjerntliggende øer som Ikaria?

⁽¹⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(29. november 1995)

Efter at Forvaltningskomitéen for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne havde afgivet positiv udtalelse den 27. januar 1995, godkendte Kommissionen⁽¹⁾ den tværministerielle græske afgørelse nr. 148 af 30. no-

vember 1994 om støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 og den særlige forordning (EØF) nr. 2019/93 om øerne i Det Ægæiske Hav.

For at forbedre mulighederne for at klare de vanskeligheder, der gør sig gældende på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, har man forhøjet den offentlige støtte til 55 % af investeringerne og — for unge landbrugere — til 65 %.

De støtteberettigede investeringer i landboturisme kan andrage 35 mio. dr. pr. bedrift (svarende til 120 000 ECU). Dette er i sig selv et betydeligt beløb. Alligevel har Rådet besluttet at forhøje maksimumsbeløbet til 180 000 ECU, svarende til ca. 50 mio. dr.

Afhængigt af de budgetmæssige muligheder kan de græske myndigheder således, hvis den socioøkonomiske situation berettiger hertil, foreslå Kommissionen en forhøjelse af loftet for Grækenland i almindelighed og for øerne i Det Ægæiske Hav i særdeleshed.

⁽¹⁾ Beslutning (95) nr. 562 af 28. 3. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2996/95

af Mark Killilea (UPE)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 66/83)

Om: TACIS-demokratiprogrammet og de handicappede

Det er en kendsgerning, at de fleste af samfundets handicappede lever på fattigdomsgrænsen. I lyset af de økonomiske omvæltninger i det tidligere Sovjetunionen og det fuldstændige sammenbrud i de sociale strukturer og støtteforanstaltninger må det også erkendes, at handicappede, der bor i dette område, er blandt de mest ugunstigt stillede i samfundet i dag.

Eftersom invaliditet er lig med fattigdom, kan da Kommissionen tilkendegive sin holdning samt oplyse, hvilken holdning det kontor, der administrerer TACIS-programmet til fremme af demokrati, har med hensyn til behandlingen af ansøgninger fra ikke-statslige organisationer, der søger at støtte de handicappede og ugunstigt stillede i det tidligere Sovjetunionen, nu Samfundet af Uafhængige Stater?

Finder Kommissionen ikke, at sådanne ansøgninger er blandt de allervigtigste ansøgninger, den modtager, på baggrund af de mål, den ønsker at nå i SNG?

Agter Kommissionen at hjælpe ikke-statslige og andre organisationer, som fremsætter velargumenterede, gennemførlige forslag på dette område?

Hvis ikke, vil Kommissionen tilkendegive årsagerne dertil?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(11. december 1995)

Formålet med Kommissionens interventioner i det tidligere Sovjetunionen er at få en glat overgang til en markedsøkonomi i et demokratisk samfund.

Formålet med TACIS-demokratiprogrammet er at forbedre kvaliteten af samfundet ud fra et demokratisynspunkt, og med henblik herpå gives der støtte i forbindelse med parlamentarisk praksis og til opbygning af institutioner i et pluralistisk samfund.

Ansøgninger fra ikke-statslige organisationer (NGO'er), der tager sig af de handicappede og ugunstigt stillede, kan komme i betragtning, såfremt deres projekter tager sigte på at fremme samme mål som for TACIS-demokratiprogrammet. Når disse ansøgninger er veludbyggede gennemførlige samt fremmer programmets mål, vil de have gode chancer for at blive godkendt.

I øjeblikket drejer kun én ud af syv ansøgninger under TACIS-demokratiprogrammet sig om handicappede eller ugunstigt stillede.

Også andre af Kommissionens programmer vedrører ligeledes handicappede. I størsteparten af TACIS-projekterne har man ydet støttet til reformen af den sociale sikkerhed, medens hovedformålet med Lien-programmet er at finansiere en del af de NGO-projekter, som støtter de fattige og sårbare befolkningsgrupper i det tidligere Sovjetunionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2998/95

**af Marie-Paule Kestelijn-Sierens og Jan Mulder (ELDR)
til Kommissionen**

(13. november 1995)

(96/C 66/84)

Om: Fællesskabsstøtte til spanske drivhusgartnerier

Den 16. august 1995 henviste Kommissionen som svar på skriftlig forespørgsel (E-2077/95) ⁽¹⁾ af Kestelijn-Sierens (ELDR) og Mulder (ELDR) til sit svar på skriftlig forespørgsel (E-1878/95) ⁽²⁾ af Sonneveld (PPE). Dette svar lød som følger:

»Kommissionen modtog den 7. oktober 1994 et program for omstrukturering af den spanske tomatsektor med henblik på at opnå medfinansiering fra Fællesskabets side i henhold til de operationelle programmer for visse spanske mål nr. 1-regioner.

Som følge af dels indholdet af de spanske myndigheders program for omstrukturering af den spanske tomatsektor, dels reglerne i EF-bestemmelserne vedrørende landbrugsstrukturer var Kommissionens svar på den spanske ansøgning om EF-medfinansiering af det omtalte program negativt.«

Et sådant ufuldstændigt svar er skuffende.

1. Kommissionen bedes navnlig oplyse, om dette svar gælder for samtlige programmer, hvor der er tale om anvendelse af EU-midler til medfinansiering inden for gartnerisektoren.
2. Yder de spanske myndigheder på anden vis støtte til gartnerisektoren, som kan stå i vejen for den almindelige konkurrence?

⁽¹⁾ EFT nr. C 270 af 16. 10. 1995, s. 70.

⁽²⁾ EFT nr. C 270 af 16. 10. 1995, s. 62.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(11. december 1995)

1. Kommissionens svar af 25. juli 1995, der er gengivet i de ærede medlemmers spørgsmål, omfatter kun programmet for omstrukturering af den spanske tomatsektor.

EF-medfinansiering af strukturforanstaltninger vedrørende de forskellige landbrugsprodukter inden for rammerne af operationelle programmer for de spanske mål nr. 1-regioner er imidlertid betinget af, at Kommissionen har godkendt de pågældende støtteordninger.

2. Kommissionen har ikke kendskab til, at der skulle findes konkurrencehæmmende støtteordninger i den spanske gartnerisektor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2999/95

**af Leen van der Waal (EDN)
til Kommissionen**

(13. november 1995)

(96/C 66/85)

Om: Udvidelse af eksportsæsonen for marokkanske produkter inden for frugt- og grøntsagssektoren

I en artikel i »Reformatorsch Dagblad« af 14. oktober 1995 forlyder det, at Marokko i udkastet til samarbejdsaftalen mellem dette land og EU som modydelse for indrømmelser til de spanske fiskere tilbydes udvidet adgang til EU-markedet for grøntsager, frugt og blomster.

1. Er disse oplysninger rigtige?
2. Kan Kommissionen i bekræftende fald give mere detaljerede oplysninger om denne udvidede markedsadgang?
3. Deler Kommissionen den opfattelse, at yderligere åbning af markedet for frugt- og grøntsagssektoren vil have alvorlige konsekvenser navnlig for produkter med et i forvejen lavt prisniveau, herunder tomater, som vil blive udsat for en drastisk markedsprisedsættelse?
4. Deler Kommissionen den opfattelse, at EU's frugt- og grøntsagsavlere på ingen måde kan gøre for fiskerikonflikten mellem EU og Marokko, og at de derfor på ingen måde må blive ofre for løsningen af denne konflikt?
5. Er Kommissionen rede til at gøre alt for at forebygge yderligere konkurrence fra marokkanske frugter og grøntsager på EU-markedet?
6. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at begrænse indkomsttabet for avlerne på det i forvejen mættede »tomatmarked«, hvis det på trods af alle bestræbelser skulle vise sig, at øget markedsadgang for marokkanske produkter ikke kan undgås?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(14. december 1995)

Under forhandlingerne med Marokko om den fremtidige importordning for frugt, grøntsager og blomster var Kommissionen meget opmærksom på situationen på EF-markedet for disse produkter, og den søgte at opnå en afbalanceret aftale med Marokko, der i vidt omfang tog hensyn til EF-producenternes interesser.

Hvad angår tomater sikrer kompromiset Marokko, at landet kan videreføre sin traditionelle handel, men ikke gå videre. Der opretholdes et tilfredsstillende beskyttelsesniveau for EF-produktionen, navnlig ved fastsættelse af en indgangspris i en periode af året, fra den 20. december til den 31. marts, hvor EF-produktionen ikke nød godt af nogen beskyttelse, idet referenceprisordningen ikke blev anvendt.

Endvidere vil importen under dette kontingent, ligesom det var tilfældet for aftalen for perioden fra 1. januar til 31. marts 1995, blive underkastet en stram overvågning, der skal sikre en tilfredsstillende anvendelse af aftalen.

Endelig er indrømmelsen vedrørende afskærne blomster blevet hævet til 3 000 tons, der vil blive underkastet ordningen med minimumsimportpriser, og 2 000 tons eksotiske blomster. For hele denne toldfrie import vil der blive fastsat en importkalender, der går fra 15. oktober til 14. maj (indtil 31. maj for nelliker). Blomsterimporten er derfor begrænset til vinterperioden, og der er ikke risiko for,

at den vil forstyrre EF-markedet ved at skabe prisfald for EF-producenterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3000/95

af Doeke Eisma (ELDR)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 66/86)

Om: Kommissionens bevilling på 2 mio. ECU til forsøgsprojekter inden for fysisk planlægning i Nederlandene

Kort tid efter oversvømmelserne i Nederlandene i begyndelsen af indeværende år viste det sig, at Kommissionen ikke disponerede over tilstrækkelige midler til at yde et bidrag til omkostningerne i forbindelse med forstærkning af digerne.

Kommissær Monika Wulf-Mathies stillede imidlertid 2 mio. ECU til rådighed for forsøgsprojekter inden for fysisk planlægning.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke resultater disse forsøgsprojekter har haft?

Er den støtte, som der for nylig blev givet tilsagn om, en følge heraf, og vil de projekter, som bliver finansieret med disse midler, blive underkastet en miljøeffektanalyse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(5. december 1995)

Kommissionen har ganske rigtigt afsat et beløb på 2 mio. ECU i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88 som ændret⁽¹⁾ til støtte for indsatsen til bekæmpelse af oversvømmelser i områderne langs Maas og Rhinen.

Dette beløb skulle bruges til medfinansiering af visse studieprogrammer, der vil blive gennemført under ledelse af en arbejdsgruppe, som er oprettet af ministerierne for fysisk planlægning i de fem berørte medlemsstater (Belgien, Tyskland, Frankrig, Luxembourg og Nederlandene), og som har repræsentanter for deres respektive administrationer som medlemmer.

Under arbejdsgruppens sidste møde i Namur den 29. september 1995 viste det sig imidlertid, at et tilstrækkeligt præcist formuleret program ikke kunne indgives i tilstrækkelig god tid til at sikre, at der blev indgået forpligtelse for beløbet på 2 mio. ECU i regnskabsåret 1995. Gruppen skal derfor i princippet forelægge dette program i løbet af de kommende måneder, og den tilsvarende forpligtelse vil kunne indgås i begyndelsen af 1996.

Der er tale om indledende undersøgelser, som skal gøre det muligt at udpege de bedst egnede foranstaltninger, som vil

kunne iværksættes eller anbefales samordnet af de myndigheder, der er ansvarlige for fysisk planlægning: begrænsning af den bymæssige bebyggelse, udnyttelse af naturlige afløb for vandet i tilfælde af oversvømmelse osv.

Denne intervention må adskilles fra andre programmer af operationel art, som der vil blive ydet støtte til i forbindelse med det nye EF-initiativ INTERREG II C. Disse programmer vil imidlertid ikke omfatte tilvejebringelse af omfattende infrastrukturer. Det er derfor meget lidt sandsynligt, at et projekt skal underkastes en undersøgelse af dets virkning på miljøet i medfør af den nationale lovgivning på grundlag af direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ eller der senere ændringer heraf. Hvis dette imidlertid skulle blive tilfældet, er det klart, at det ville blive nødvendigt at gennemføre en sådan undersøgelse.

(1) EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

(2) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3010/95

af Amedeo Amedeo (NI)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 66/87)

Om: Menneskerettigheder

Efter de seneste dages forlydender i pressen skal FN's tropper have fundet bevis på, at der muligvis er begået masse mord i Krajina. Blodbadet skal have fundet sted i landsbyen Varivode i nærheden af Knin, der indtil denne sommer var en serbisk højborg. Efter kroaternes lynangreb flygtede mere end 150 000 serbere på en gang, og tilbage i området blev kun nogle få tusinde gamle, og omkring 15 af dem skal være blevet ofre for blodbadet i Varivode.

Kan Kommissionen give flere oplysninger om sagen, og hvorledes agter den at forholde sig over for regeringen i Zagreb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(11. december 1995)

Kommissionen er blevet underrettet om forløbet af den aktion i Krajina, som det ærede medlem henviser til. Den har modtaget detaljerede rapporter fra forskellige kilder, bl.a. Fællesskabets og FN's udsendte observatører. Kommissionen er klar over, at de overgreb, der er blevet begået, er meget alvorlige.

Straks efter meddelelsen om kroaternes offensiv i Krajina traf Unionen den 4. august 1995 afgørelse om at suspendere forhandlingen om samarbejdsaftalen med Kroatien samt gennemførelsen af PHARE-programmet. Kommissionen har således afbrudt enhver kontakt med Kroatien på disse områder.

Kommissionen har altid under alle sine kontakter med de kroatiske myndigheder stillet krav om overholdelse af menneskerettighederne, beskyttelse af minoriteterne samt sikring af de fundamentale friheder. Kommissionen har således givet udtryk for sin bekymring med hensyn til forløbet af »operation storm« i de samtaler med de kroatiske myndigheder, der fandt sted i New York den 23. oktober 1995. Kroaterne anførte, at der var undersøgelser i gang, og at de ansvarlige for overgrebene ville blive draget til ansvar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3019/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 66/88)

Om: Definition af svig i forbindelse med Den Europæiske Unions finanser

De nye spanske bestemmelser i »organisk lov« 6/1995 af 29. juni 1995 om retsstridige handlinger i forbindelse med de offentlige finanser og social sikkerhed trådte i kraft den 1. juli 1995.

Der er grund til at påpege, at denne lov ikke indeholder en definition af svig i forbindelse med Den Europæiske Unions finanser, hvilket ellers var planlagt i lovforslaget. Det fremgår klart, at den krænkede part i forbindelse med disse retsstridige handlinger kun kan være staten, de autonome og andre regioner samt lokalområderne.

Hvordan forholder Kommissionen sig til den omstændighed, at denne spanske lov om retsstridige handlinger i forbindelse med de offentlige finanser ikke beskæftiger sig med spørgsmålet om svig mod Den Europæiske Unions finanser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin

(21. december 1995)

Kommissionen er klar over, at der i Spanien er vedtaget ændringer i den eksisterende lovgivning, da dette blev nævnt i den rapport, som Spanien forelagde som svar på anmodning fra Det Europæiske Råds møde i Essen.

Det er korrekt, at Fællesskabets økonomiske interesser ikke er nævnt i den organiske lov 6/1995, som ændrer de strafferetlige bestemmelser. I den nye strafferet omfatter artikel 306 og artikel 309 dog særlige retsstridige handlinger i forbindelse med svig over for fællesskabsbudgettet (organisk lov 10/1995).

Kommissionen vil gerne understrege, at konventionen om beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser, som blev underskrevet i juli 1995, nu skal ratificeres af alle medlemsstaterne. Denne konvention har klart til formål at

sikre, at medlemsstaterne virkelig straffer svig, som er begået mod Fællesskabets økonomiske interesser. Kommissionen håber, at Spanien snart ratificerer denne konvention.

beslutningen om på ny at sætte reaktor nr. 1 i gang og at få foretaget den nødvendige faglige prøvetagning og testing.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3031/95

af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3035/95

af Wolfgang Nußbaumer (NI)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 66/90)

Om: Idriftsættelse af det bulgarske atomkraftværk Kozloduy

Om: Handelsforbindelserne mellem EU og USA

Den bulgarske regering har besluttet, at det fuldstændig trøstesløse atomkraftværk Kozloduy atter skal sættes i drift.

Den amerikanske repræsentant for handelsforhandlinger, Mickey Kantor, har i henhold til »Super 301« lovgivningen forelagt Kongressen sin årsberetning om handelshindringer, hvori der nævnes fremgangsmåder, som i fremtiden ville kunne betegnes som »prioriterede fremgangsmåder« og udløse en reaktion fra den amerikanske regering.

1. I hvilket omfang har Bulgarien hidtil modtaget EF-midler i forbindelse med atomkraftværket Kozloduy?

— over hvilke programmer/budgetposter er denne støtte blevet afviklet?

— hvilke resultater er der opnået med disse bevillinger?

2. Hvilke konkrete skridt har Kommissionen planer om for at afværge, at det uforsvarligt farlige atomkraftværk Kozloduy atter sættes i drift?

Med hensyn til EU indeholder beretningen bl.a. den bemærkning, at EU's medlemsstater fortsat anvender diskriminerende fremgangsmåder i forbindelse med offentlige kontrakter på telekommunikationsområdet. Ifølge beretningen betyder dette, at de sanktioner, der blev truffet over for EU i 1993, opretholdes, og at de er blevet udvidet til at omfatte de tre nye medlemsstater (Østrig, Finland og Sverige).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(8. december 1995)

EU har i modsætning til mange andre stater — trods en samhandel på 190 mia. ECU — fortsat ingen bilateral rammeaftale med USA. På det kommende EU-topmøde i Madrid skal der nu afholdes et møde mellem de 15 stats- og regeringschefer i EU og USA's præsident Bill Clinton, hvor man skal drøfte en bilateral aftale samt på længere sigt oprettelsen af et transatlantisk økonomisk område.

1. Indtil nu har Kommissionen direkte bevilget ca. 32 mio. ECU til forbedring af sikkerheden på atomkraftværket Kozloduy (NPP). Fællesskabet har endvidere ydet et bidrag til EBRD's konto for forbedring af atomsikkerheden. Denne konto danner grundlag for det projekt til 24 mio. ECU, man for tiden er i gang med at gennemføre på Kozloduy-værket (reaktor 3 og 4).

Tilstræber man fra Kommissionens side som led i forhandlingerne om en bilateral aftale mellem EU og USA en fuldstændig handelsliberalisering på telekommunikations- og landbrugsområdet?

a) Der er ydet gavebistand via det nationale PHARE-program for atomsikkerhed i Bulgarien, og gennem PHARE-regionalprogrammet for atomsikkerhed.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(22. december 1995)

b) I den rapport der blev udgivet af det internationale atomenergiagentur i Wien i 1993, blev det fastslået, at der er opnået store sikkerhedsforbedringer i Kozloduy takket være Fællesskabets bistand.

På topmødet mellem EU og De Forenede Stater i Madrid den 3. december 1995 blev der vedtaget en politisk udtalelse »Det nye transatlantiske program«, sammen med en detaljeret fælles EU/US-handlingsplan. I henhold hertil skal der foretages en fælles undersøgelse af, hvordan man kan lette

2. Kommissionen fører fortsat politisk og faglig dialog med den bulgarske regering for at få den til at ændre

handelen med varer og tjenesteydelser, og af hvordan man yderligere kan nedsætte/fjerne told og ikke-toldmæssige barrierer. Med henblik på WTO-ministermødet i Singapore (Verdenshandelsorganisationen) skal man også undersøge, om det er muligt at nå frem til en gensidig tilfredsstillende pakkeløsning vedrørende toldnedsættelser på industriprodukter, og hvilke af Uruguay-rundens forpligtelser vedrørende toldsatser der eventuelt kan fremskyndes.

Det fremgår af konklusionerne af topmødet, at man ønsker at udvide og uddybe den bilaterale informationssamfundsdialog for på denne måde at nå frem til en fælles holdning til de globale aspekter af adgangen til informationstjenester.

Det er korrekt, at sanktioner, som det ærede medlem omtaler, fortsat er gældende, men de medfører ingen væsentlig skade for den europæiske industri i henhold til kilder inden for denne.

Hvad angår teletjenester er Kommissionen for tiden i gang med at forhandle inden for WTO om en multilateral løsning, hvori alle berørte WTO-partnere afgiver vidtrækkende tilsagn vedrørende markedsadgang og national behandling på grundlag af den generelle overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS). Udvidelsen af GATS til også at omfatte teletjenester, herunder også basal taletelefoni, er et højtprioriteret punkt for Fællesskabet, der går hånd i hånd med Fællesskabets tidsplan for den interne liberalisering inden for EU, der er berammet til 1998.

Der er ikke på nuværende tidspunkt nogen hensigt om at indgå en bilateral aftale med USA.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3042/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 66/91)

Om: Nuklear sikkerhed

Inden for rammerne af fællesskabsprogrammet for faglig bistand til landene i Central- og Østeuropa (PHARE) har et europæisk konsortium udarbejdet og sendt en rapport om atomkraftværket Kozloduy til den bulgarske regering, hvorefter det fremgår, at sikkerhedskravene ikke opfyldes, og at idriftsættelse af reaktor nr. 1 under de nuværende omstændigheder vil være forbundet med en betydelig risiko. Rapportens væsentligste kritikpunkter vedrører selve reaktorbeholderens karakteristika (alder, ringe diameter, højt indhold af urenheder osv.) og usikkerheden omkring den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen af dens tilstand efter 17 års drift.

Kan Kommissionen oplyse, om atomkraftværket Kozloduy er sat i drift eller vil blive det i den nærmeste fremtid? Agter

Kommissionen i bekræftende fald at presse på for at få atomkraftværket lukket, indtil sikkerhedskravene er opfyldt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(12. december 1995)

Myndighederne for den bulgarske nuklearsektor har givet tilladelse til på ny at sætte reaktor nr. 1 i Kozloduy-værket i drift den 4. oktober 1995. Reaktoren er nu i drift.

Kommissionen har taget kontakt med de bulgarske myndigheder på alle niveauer for at søge at overbevise dem om nødvendigheden af at foretage de afprøvninger, som det europæiske konsortium af sikkerhedsorganisationer har anbefalet. Efter at reaktoren på ny er sat i drift, har Kommissionen igen taget kontakt med de bulgarske myndigheder for at opnå en hurtig standsning af reaktoren, således at disse afprøvninger kan gennemføres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3043/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 66/92)

Om: Den europæiske keramikindustri

Forbindelseskontoret for europæisk keramikindustri (Ceram-Union) har anmodet Kommissionen og Rådet om at træffe handelsmæssige modforanstaltninger over for Polen for at få dette land til at afskaffe den nuværende certificeringsordning, der ifølge Ceram-Union udgør en handelshindring, fordi alle importerede keramikprodukter skal gennemgå en certificeringsprøve for at få adgang til det polske marked.

Indebærer Kommissionens konklusioner i denne sag, at anmodningen fra Ceram-Union efterkommes eller afvises?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(18. december 1995)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med den europæiske keramikindustri's forbindelseskontors bekymringer vedrørende den nye polske certificeringsordning, som ikke blot anvendes i forbindelse med keramik, men også i forbindelse med en lang række andre industriprodukter. Kommissionen har fulgt denne sag meget nøje for at finde egnede løsninger.

På Kommissionens anmodning har der fundet frøftelser på højt niveau sted med de polske myndigheder om den polske certificeringsordning. Desuden har Kommissionen rejst spørgsmålet i juni i Associeringsudvalget og i juli i Associeringsrådet inden for rammerne af Europaftalen. På to andre møder, i august og i oktober, drøftede Kommissionen med de polske myndigheder, hvilke ændringer der kan indføres i den polske certificeringsordning, også på det keramiske område, så man undgår at skade handelen.

Som et resultat af disse drøftelser har de polske myndigheder nu indvilliget i at fjerne en række keramiske produkter fra listen over produkter, der skal underkastes certificering i Polen. De er også villige til at begrænse den obligatoriske certificering af de resterende keramiske produkter til ganske specielle tilfælde (såsom lokaler anvendt af sundhedsvæsenet, kollektive restauranter eller fødevarer virksomheder).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3044/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 66/93)

Om: Den europæiske læderindustri

Sammenslutningen af Det Europæiske Fællesskabs Nationale Garverforeninger (Cotance) har gjort opmærksom på faren for mangel på råstof til denne sektor som følge af visse tredjelandes restriktioner med hensyn til eksport af læder og skind. I en meddelelse anmoder Cotance om iværksættelse af foranstaltninger til beskyttelse af Unionens råvarer, hvis det ikke lykkes at sikre de europæiske garverier gensidighed med hensyn til adgang til råvarer fra tredjelande, der på nuværende tidspunkt har fri adgang til Unionens råvarer.

Vil Kommissionen på denne baggrund oplyse, om den har undersøgt mulighederne for at iværksætte de beskyttelsesforanstaltninger, som den europæiske læderindustri har krævet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(3. januar 1996)

Kommissionen er klar over, hvor store vanskeligheder mangelen på råmaterialer medfører for den europæiske læderindustri.

Som FAO og andre organisationer med ekspertise på området har konstateret, er der i realiteten en verdensomspændende mangel på rå huder. Et resultat heraf er, at mange tredjelande har indført restriktioner for udførsel af rå huder. Dette kan føre til problemer i form af dobbeltpriser, hvilket forværrer mangelen på verdensplan.

Kommissionen og medlemsstaterne har aktivt grebet ind over for sådanne foranstaltninger og har taget sagen op med de pågældende lande. Den mest fremskredne af disse sager vedrører Polen, over for hvilket land Fællesskabet har indledt forligsproceduren i Europaftalen, da man ikke har kunnet finde frem til en forhandlingsløsning.

Det bør dog bemærkes, at eksportrestriktioner kun er én blandt mange faktorer bag mangelen på råmaterialer. Man kan også nævne ændringerne i forvaltningen af kvægbestanden og den synkende efterspørgsel efter kød i mange udviklede lande (besætningernes størrelse er derfor faldende). Det bør også bemærkes, at de fleste oversøiske leverandører af Europas import af rå huder ikke har indført eksportrestriktioner.

Fællesskabet har ikke for øjeblikket eksportrestriktioner for industrivarer af økonomiske årsager. I betragtning af det ovenfor anførte er der en risiko for, at indførelse af sådanne rå huder vil få det modsatte resultat af det ønskede, idet der opstår risiko for, at endnu flere tredjelande indfører sådanne foranstaltninger, og samtidig vil Fællesskabets forhandlingsposition forringes over for de lande, der allerede har indført restriktioner. På baggrund heraf har Kommissionen således ikke nogen planer om at forelægge forslag til foranstaltninger mod udførsel af rå huder.

I de tilfælde, hvor man ikke kan nå frem til nogen forhandlingsløsning, agter Kommissionen imidlertid at gøre brug af de multilaterale og bilaterale forligsprocedurer, idet man fortsætter med at arbejde nært sammen med Europas industri om at få fjernet tredjelandes restriktioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3046/95

af Ben Fayot (PSE)

til Kommissionen

(15. november 1995)

(96/C 66/94)

Om: Den Europæiske Unions byggeprojekt i Genève

Den Europæiske Union er involveret i et byggeprojekt i Genève, der har vakt megen modstand i en del af befolkningen især på grund af den byggegrund, man har bestemt sig for.

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke behov Den Europæiske Union helt præcist har med hensyn til kontorer i Genève?

I tilfælde af, at byggeprojektet gennemføres, hvor meget vil Den Europæiske Union da skulle betale for bygningen?

Hvorfor udtaler Den Europæiske Union sig til fordel for en grund, der ved lov er bestemt til boliger, frem for en anden grund, der måske har en bedre beliggenhed eller er billigere?

Er det sandt, at den entreprenør, der forhandler med Den Europæiske Union, ønsker at finansiere en ejendom ved navn Foyer Sécheron ved at opføre kontorer, som han kun kan få tilladelse til at opføre, hvis mindst 70 % af byggearealet reserveres de europæiske institutioner?

Hvor langt fremskreden er sagen om Maison Europa, der har givet næring til polemik om Sécherongrunden i flere år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek
(15. december 1995)**

Den 29. juni 1992 sendte Kommissionen Rådet og Parlamentet en meddelelse om opførelse af en bygning i Genève, hvor man kan samle medlemsstaternes, Kommissionens og Rådets diplomatiske repræsentationer ⁽¹⁾.

Denne meddelelse blev den 22. juli 1992 behandlet af COREPER, der besluttede at afvente konklusionerne af et bygningsekspertmøde, der forventedes afholdt som led i arbejdet i det politiske samarbejdes Gruppe for Administrative Spørgsmål. Parlamentets Budgetudvalg gennemgik sagen (ordfører: Theato) på sit møde den 22. september 1992. En forundersøgelse blev gennemgået af Gruppen for Administrative Spørgsmål den 21. og 22. september 1992 og af Den Politiske Komité den 6. og den 13. november 1992. Disse behandlinger har ført til den konklusion, at projektet var politisk ønskeligt, men at det af budgetmæssige grunde ikke var muligt at påregne det gennemført i den nærmeste fremtid.

Da Kommissionen, Rådet og visse medlemsstater senere skulle løse deres kontorproblemer i Genève, fortsatte de deres kontakter både med politiske kredse og med repræsentanter for ejendomsmarkedet i Genève. Som et resultat af disse kontakter blev der foretaget en gennemgribende reform af projektet, som ikke længere går ud på at opføre en fælles bygning på Kommissionens initiativ (med Kommissionen som projektleder), men på, at en privat byggevirksomhed stiller en bygning til rådighed med mulighed for enten køb, leje eller leje med forkøbsret med henblik på at samle de interesserede diplomatiske missioner i en fælles bygning.

Kommissionen har modtaget et tilbud fra en privat virksomhed om tilrådgivelsesstillelse af lokaler, der imødekommer Kommissionens behov, i en bygning, der skal opføres på byggegrunden Sécheron (som tilhører en virksomhed i samme gruppe).

Rådet undersøger på sin side muligheden for at flytte ind i lokaler og mødelokaler i samme bygning. Kommissionen afventer Rådets stillingtagen. En eventuel samling afhænger nemlig af udformningen og selve den indre opbygning af komplekset, idet der skal være kontorer rundt om Rådets mødelokaler i Genève.

Den private byggevirksomhed har henvendt sig til de medlemsstater, der ikke ejer deres egne lokaler i Genève, med et tilbud om at flytte ind i samme bygning.

Statsrådet for republikken og kantonen Genève har udtrykt politisk interesse for gennemførelsen af projektet, men har endnu ikke kunnet fjerne de administrative og juridiske hindringer for at opnå byggetilladelse som følge af indsigelser, der er kommet fra områdets beboere.

Byggevirksomheden ønsker at få kontraktmæssige garantier for, at den planlagte bygning tages i brug, før den går i gang med arbejdet, men af de nævnte grunde (de administrative indsigelser) på den ene side, og da Kommissionen på den anden side afventer Rådets beslutning, er der indtil videre ikke underskrevet nogen kontrakt.

⁽¹⁾ Dok. SEK(92) 1213 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3052/95

**af Maartje van Putten (PSE)
til Kommissionen
(9. november 1995)
(96/C 66/95)**

Om: Revision af chokoladedirektivet

Det forlyder, at Kommissionens GD III har udarbejdet et udkast til en revision af Rådets direktiv 73/241/EØF ⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kakao- og chokoladearter bestemt til konsum. Inden dette udkast forelægges kollegiet af kommissionsmedlemmer, orienteres medlemsstaterne og de pågældende samfundssektorer om indholdet, og de anmodes om at tilkendegive deres synspunkter.

Kan Kommissionen forelægge en liste over personer og/eller organisationer, som orienteres om det pågældende udkast og/eller anmodes om deres synspunkter herom?

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 23.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(30. november 1995)**

Kommissionen har haft en række konsultationer med medlemsstaterne og repræsentanterne for de implicerede

parter, der er repræsenteret i Den Rådgivende Komité for Levnedsmidler (landbruget, industrien, arbejdstagerne, forbrugerne samt handelssektoren). For så vidt angår de nationale og internationale organisationer samt de lande, der har en interesse i, at direktivet bliver ændret, har disse haft lejlighed til at fremkomme med deres kommentarer såvel skriftligt som mundtligt under tosidige drøftelser med Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3053/95

af Mair Morgan (PSE)

til Kommissionen

(9. november 1995)

(96/C 66/96)

Om: Personale til »Ung for Europa-programmet«

Da der er opstået problemer på grund af den sene vedtagelse af »Ung for Europa-programmet« og dermed stor travlhed for at sikre, at alle ansøgninger behandles inden for stramme tidsfrister, er det nødvendigt med yderligere personale, så programmets gennemførelse får et positivt forløb.

Hvornår vil Kommissionen ansætte yderligere personale, og hvordan vil dette ske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Édith Cresson

(4. december 1995)

Kommissionen er klar over, at det er nødvendigt af afhjælpe de problemer, der er opstået som følge af den sene vedtagelse af »Ungdom for Europa III-programmet«.

Kommissionen er enig med det ærede parlamentsmedlem i, at programmets gennemførelse bør sikres et positivt forløb til gavn for de unge i Fællesskabet.

Derfor vil Kommissionen da også bevilge det nødvendige personale i forbindelse med bevillingerne til den ansvarlige tjenestegren, og den har i øvrigt sibeløbende hermed indledt en reform og en forbedring af forvaltningssystemet for programmet.

Kommissionen vil holde Europa-Parlamentet underrettet om de fremskridt, der gøres i løbet af 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3067/95

af Christoph Konrad (PPE)

til Kommissionen

(20. november 1995)

(96/C 66/97)

Om: Struktur og opgaver for den militære gren af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

1. Hvilken struktur og hvilke opgaver skal den militære gren af Den Europæiske Union have som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der er skitseret i artikel J.5 og artikel J.8, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union?

2. Hvilke overvejelser gør man sig i Europa-Kommissionen om udformningen af bestemmelserne for en fremtidig europæisk hær?

3. Hvordan sikrer Europa-Kommissionen organisationsretten for medlemmerne af de væbnede styrker i Europa?

4. Hvilke foranstaltninger agter Europa-Kommissionen at træffe for at sikre soldaternes retlige og sociale stilling i Europa og navnlig i relation til de soldater, der er tilknyttet europæisk integrerede enheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(18. december 1995)

Kommissionen beklager ikke at kunne give et præcist svar på den skriftlige forespørgsel. I henhold til bestemmelserne i artikel J.4 i traktaten om Den Europæiske Union og erklæringen om Den Vesteuropæiske Union (WEU), der er knyttet som bilag til samme traktat, er det Den Vesteuropæiske Union (WEU), som efter anmodning fra Unionen skal udarbejde og iværksætte de unionsafgørelser og -aktioner, der er af betydning for forsvarsområdet. WEU er en autonom og særskilt organisation i forhold til Unionen. Dens egne organer fastlægger dens struktur og dens opgaver i fuld uafhængighed. I samme artikel J.4 fastsættes, at dens bestemmelser kan revideres på regeringskonferencen i 1996. Kommissionen har allerede henledt opmærksomheden på, at FUSP's (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) sikkerheds- og forsvarsdimension endnu ikke rigtig har taget form. Den anser det for absolut nødvendigt hurtigt at nå til en klarere konsensus vedrørende WEU's rolle på lang sigt og dens rolle i forhold til Unionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3075/95**af José Apolinário (PSE)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/98)*

Om: Økonomisk støtte til producentorganisationer for biavlere

Kan Kommissionen oplyse nærmere enkeltheder om, hvor store beløb der er blevet ydet til producentorganisationer for biavlere i medlemsstaterne? For Portugals vedkommende ønskes desuden oplysninger om tidspunktet for overførslerne.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(4. december 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på hans skriftlige forespørgsel E-2454/94 ⁽¹⁾ og på skriftlig forespørgsel E-2148/94 af Antoinette Spaak ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 145 af 12. 6. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 88 af 10. 4. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3084/95**af Mathias Reichhold (NI)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/99)*

Om: Godkendelse af statsstøtte til landbrugssektoren

Europa-Kommissionen godkendte i ugen fra den 16. til den 20. oktober 1995 flere tilfælde af statsstøtte til landbrugssektoren, herunder også foranstaltninger til støtte for tjenesteydelser inden for forskellige grene af landbrugssektoren i Østrig.

Hvilke foranstaltninger gælder det, hvilke tjenesteydelser er der i den forbindelse tale om, og hvilke grene af landbrugssektoren er omfattet heraf?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(6. december 1995)

Der blev ikke truffet nogen beslutning af denne art i den nævnte periode. Derimod besluttede Kommissionen den 16. august 1995 og den 4. oktober 1995 ikke at rejse indvendinger mod dele af de samlede østrigske retningslinjer for tjenesteydelser (særlige retningslinjer til fremme af udgifter til materiel og personale).

Ifølge disse retningslinjer kan der ydes støtte til udgifter til personale og materiel inden for rådgivningssystemer, erhvervsuddannelse og videregående træning, særlige kurser, seminarer og konferencer, landbrugsorganisationer og andre institutioner, der udgør en del af landbrugets infrastruktur, pr-foranstaltninger, der ikke er knyttet til produkter, forsknings- og demonstrationsprojekter, præstationskontrol og visse foranstaltninger vedrørende dyresundhed, omkostninger til afholdelse af husdyrsudstillinger samt igangsætningsstøtte til producentorganisationer. Støtte til enkeltpersoner omfatter udgifter til lærere, skolepenge for lærlinge og bonus til arbejdstagere for lang tjeneste.

Foranstaltningerne under disse retningslinjer vedrører især økologisk landbrug, integreret planteproduktion, frugt-, grøntsags- og vinproduktion, kvalitetsforbedring og alternativt husdyrbrug.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3089/95**af Giles Chichester (PPE)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/100)*

Om: Overtrædelser af EU's landbrugspolitik

I Det Forenede Kongerige er det en udbredt opfattelse, at den europæiske lovgivning håndhæves strengere i Det Forenede Kongerige. Hvilke oplysninger har Kommissionen om overtrædelser af landbrugsforordningerne i de daværende tolv EU-medlemsstater i kalenderåret 1994?

Er tallene opdelt, for så vidt angår:

1. Antallet af registrerede overtrædelser?
2. Antallet af sagsanlæg?
3. Hvor mange vandt Kommissionen?
4. Hvor mange tabte Kommissionen?

Findes der tal, der viser pengeværdien af de registrerede tilfælde af bedrageri, samt hvor stor en del disse udgør af den samlede landbrugsomsætning eller -produktion?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(7. december 1995)

Eftersom de fleste af de oplysninger, det ærede medlem anmoder om, findes i den tolvte beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (1994) ⁽¹⁾, henviser Kommissionen det ærede medlem til dette dokument.

Da det ærede medlems spørgsmål imidlertid vedrører en specifik sektor, kan oplysningerne i ovennævnte rapport suppleres med følgende oplysninger: i 1994 indledte Kommissionen otte overtrædelsesprocedurer over for medlemsstater, der havde undladt at opfylde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til landbrugslovgivningen (Italien tre, Portugal en, Frankrig tre, Spanien en). Denne situation i 1994 giver imidlertid ikke grundlag for at ekstrapolere tendenser for længere perioder.

Som det fremgår af den tolvte beretning, har Kommissionen skullet tage stilling til overtrædelsessager vedrørende Det Forenede Kongerige. Kommissionen har således meget opmærksomt måttet følge de foranstaltninger, Det Forenede Kongerige indførte for at sætte en stopper for Milk Marketing Boards lovstridige optræden.

Hvad angår gennemførelsen af direktiverne i landbrugssektoren, indledte Kommissionen i 1994 307 overtrædelsesprocedurer, heraf 22 mod Det Forenede Kongerige. Da antallet af procedurer, der blev indledt mod de øvrige medlemsstater, svinger mellem 20 mod Nederlandene (minimum) og 32 mod Grækenland (maksimum), kan der ikke drages nogen konklusioner heraf.

Hvad endelig angår bedrageri over for og uregelmæssigheder begået mod Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, gav medlemsstaterne i 1994 Kommissionen meddelelse om 1 610 tilfælde omfattende et beløb på 416 mio. ECU (heraf 11 mio. ECU for Det Forenede Kongerige). Til sammenligning var de samlede udgifter for EUGFL, Garantisektionen, for 1994 på ca. 32 970 mio. ECU (heraf 2 799 mio. ECU for Det Forenede Kongerige).

(¹) EFT nr. C 254 af 29. 9. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3110/95

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

til Kommissionen

(13. november 1995)

(96/C 66/101)

Om: Forhandlingerne med Marokko og sardinkonserverindustrien

Som svar på min forespørgsel E-2379/95 (¹) tillader kommissionsmedlem Emma Bonino sig at minde mig om, at forbindelserne med Marokko »skal ses i et større perspektiv, og at selv inden for fiskerisektoren er Fællesskabets interesser ikke begrænset til én medlemsstats konserverindustri«.

Spørgeren kan ikke acceptere, at kommissionsmedlemmet henviser til omstændigheder, der er alle og enhver bekendt, og langt mindre, at hun antyder, at det især fremgår af mit spørgsmål, at Fællesskabets interesser kun skulle begrænse

sig til at omfatte den portugisiske konserverindustri (eller en hvilken som helst anden industri i en hvilken som helst anden medlemsstat . . .). Spørgeren kan heller ikke acceptere, at ovennævnte industri, uanset hvad den er, eller hvad den repræsenterer, gøres til »bytteobjekt« i nogen som helst form for forhandling.

Kommissionen anmodes derfor om på ny og hurtigst muligt at besvare følgende spørgsmål: Hvad har Kommissionen gjort for at undgå, at den portugisiske konserverindustri ofres i fiskeriaftalen med Marokko?

(¹) EFT nr. C 51 af 21. 2. 1996, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(1. december 1995)

Kommissionen er ikke enig i det ærede medlems vurdering, hvorefter den portugisiske konserverindustri skulle have tjent som bytteobjekt i forhandlingerne om en fiskeriaftale med Marokko.

Det er imidlertid klart, at sardinkonserverindustriens adgang til EF's marked hænger sammen med den gradvise afvikling af tolden, en proces, der har været i gang siden 1976, dvs. i henved 20 år; de seneste toldindrømmelser for marokkansk sardinkonserver er et led i denne udvikling.

Kommissionen er desuden overbevist om, at den gradvise afvikling af tolden og afskaffelsen af toldkontingenterne, som er fastsat i associeringsaftalen om sardinkonserver indført fra Marokko, ikke kan ændre konkurrenceforholdet mellem de indførte produkter og EF-produktionen (en forskel på 2 % i detailprisen vil ikke kunne fordrøje konkurrencevilkårene).

Med hensyn til sardinsektoren skal det understreges, at Kommissionen altid har bestræbt sig på at forbedre EF-producenternes konkurrenceevne, ikke mindst af hensyn til beskæftigelsen. Kommissionen er også overbevist om, at det er nødvendigt at foretage en omfattende modernisering af produktions- og afsætningsredskaberne i denne sektor, særlig med henblik på at forbedre produktets kvalitet, øge dets værdi og fremme forbruget. I forståelse med de berørte medlemsstater vil Kommissionen undersøge mulighederne for at anvende de eksisterende juridiske og finansielle instrumenter til at foretage de nødvendige justeringer med henblik på at styrke konkurrenceevnen og bevare beskæftigelsen.

Det ærede medlem opfordres ligeledes til at læse Kommissionens beretning om markedet for sardiner (¹) og de konklusioner, som Rådet (fiskeriministre) nåede frem til på mødet den 26. oktober 1995.

(¹) Dok. KOM(95) 320 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3114/95**af James Moorhouse (PPE)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/102)*

Om: Skind fra vilde dyr, som fanges i rævesakse

I artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 ⁽¹⁾ om forbud mod rævesakse og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter hedder det, at importforbudet mod disse varer, som gælder fra den 1. januar 1996, ikke finder anvendelse på dyrearter, som fanges i overensstemmelse med de metoder til fældefangst, der opfylder internationalt vedtagne normer for human fældefangst.

Hvorledes agter Kommissionen at sikre, at skind fra dyr, der fanges ved humane metoder for fældefangst, kan eksporteres til EU, når importforbudet mod skind fra vilde dyr, der fanges i rævesakse, træder i kraft?

Hvilke metoder vil Kommissionen anvende for at fastslå, om der er tale om sådanne skind?

Har Kommissionen til hensigt at træffe yderligere foranstaltninger på internationalt plan i samarbejde med de pågældende parter, således at der kan forhandles om en aftale på dette område?

⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(18. december 1995)

Når Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 træder i kraft den 1. januar 1996, kan det skabe store vanskeligheder med nogle af Fællesskabets vigtigste handelspartnere. Med henblik på at prøve at løse de eventuelle problemer har Kommissionen optaget bilaterale kontakter med en række af de berørte lande.

Der er blevet oprettet en arbejdsgruppe med Canada, USA og Den Russiske Føderation med henblik på at prøve at udvikle standarder for human fældefangst, der kan godkendes på internationalt plan. Der henvises til, at importforbudet mod visse skind og forarbejdede skindvarer kun kan undgås, såfremt anvendelsen af rævesakse er forbudt i eksportlandet, eller såfremt de pågældende dyrearter fanges i henhold til de internationale standarder for human fældefangst. I øjeblikket findes der ikke sådanne standarder. Den firesidede arbejdsgruppes arbejde følges derfor med stor opmærksomhed.

Arbejdsgruppen afholdt tre møder, den 31. august og 1. september i Ottawa, den 19. og 20. september i Bruxelles og den 31. oktober til 2. november 1995 i Edmonton. Resultatet af hvert møde har været en større forståelse af de emner, der indgår i den hurtige udvikling af foreløbige standarder. Deltagerne har baseret deres drøftelser på deres fælles interesse i at fremme de vilde dyrs velfærd og at bevare de bilaterale handelsforbindelser.

Kommissionen har under skyldig hensyntagen til det korte tidsrum, der er tilbage indtil den 1. januar 1996, og ligeledes til, at det vil være umuligt for arbejdsgruppen at nå sit mål i tide, besluttet at udskyde gennemførelsen i et år og at ændre forordningen for at lette dens anvendelse under hensyntagen til de internationale handelsregler. Kommissionen har ligeledes tilskyndet arbejdsgruppen til at anvende denne supplerende tid til at nå videre med hensyn til at udvikle standarder for human fældefangst, der kan godkendes på internationalt plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3119/95**af Gastone Parigi og Cristiana Muscardini (NI)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/103)*

Om: EF-Rådgivningskontorernes rolle

For nylig var forskellige eksperter i europæisk regionalpolitik indbudt til et informationsmøde for ansvarlige på regionalt plan i Italien (råds- og kommunalbestyrelsesmedlemmer osv.); bl. a. havde man bedt om, at en ansvarlig fra EF-Rådgivningskontoret i Italien deltog, for at man kunne få et bedre kendskab til disse rådgivningskontorers rolle.

Men ganske uventet blev denne ekspert nægtet tilladelse til at deltage med den begrundelse, at den pågældende ikke havde bemyndigelse til at deltage i den slags møder.

Rådgivningskontoret henhører under Kommissionens GD XXIII, og det administreres i Italien af en værtsorganisation, Unioncamere, som altså har nægtet den pågældende tilladelse til at deltage i mødet.

Indtil nu troede man, at EF-Rådgivningskontorets rolle også var at informere; Kommissionen bedes derfor oplyse, hvad EF-Rådgivningskontorets virksomhed efter dens mening består i, og om den anførte begrundelse for, trods den udtrykkelige anmodning, ikke at sende nogen repræsentant til mødet, selv om den pågældende kunne have ydet et værdifuldt bidrag til udviklingen af relationerne mellem virksomheder, lokale myndigheder og Den Europæiske Union, er gyldig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(10. januar 1996)

Kommissionen bekræfter over for det ærede parlamentsmedlem, at den i 1987 oprettede nettet af Euro Info Centre (EIC) med det formål at give virksomheder direkte adgang til EU-oplysninger. EIC'erne fik til opgave at informere, bistå og rådgive små og mellemstore virksomheder, der ønsker at nyde godt af de muligheder, det indre marked tilbyder.

Kommissionen besluttede at placere EIC'erne hos en række forskellige værtsorganisationer, såsom handelskamre og regionale udviklingskontorer, der yder dem betydelig støtte ved at stille lokaler, personale og ekspertise til rådighed.

Kommissionen koordinerer en række af nettets aktiviteter og bidrager økonomisk til driften af det. Den lægger vægt på, at EIC'erne yder service direkte over for virksomhederne.

Hvad angår det konkrete EIC's deltagelse i et informationsmøde for repræsentanter for regionale myndigheder, havde Kommissionen allerede over for arrangørerne mundtligt givet udtryk for, at det ikke var den, der skulle give Euro Info Centret tilladelse til at deltage. Eftersom EIC'erne ikke selv råder over personale og kontorfaciliteter, er de juridisk og finansielt afhængige af deres værtsorganisation. Heraf følger, at de ansvarlige for EIC'erne, der ønsker at deltage i et arrangement, i visse tilfælde skal bede deres værtsorganisation om tilladelse.

Selvom Kommissionen ikke har mulighed for at gribe ind, hvad angår motiverne til afslaget, har den alligevel sat sig i forbindelse med værtsorganisationen for at få uddybet begrundelserne for ikke at give den ansvarlige for EIC tilladelse til at deltage i mødet. Så vidt Kommissionen erfarer, skyldes afslaget snarere konkrete forhold, såsom at invitationen kom sent, end uenighed om EIC'ets arbejdsområder. I mødet deltog i øvrigt en repræsentant for EIC-nettet på nationalt plan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3120/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)
til Kommissionen
(20. november 1995)
(96/C 66/104)

Om: Menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea

1. Har Kommissionen gjort sig bekendt med den meget kritiske rapport fra Amnesty International om menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea?

2. Er Kommissionen også bekendt med Amnesty Internationals konklusion, hvorefter menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea, siden bistanden også fra EU's side i 1994 blev genoptaget, er blevet væsentligt forværret?

3. Har Kommissionen ved genoptagelsen af bistanden til Ækvatorialguinea stillet betingelser med hensyn til en varig forbedring af menneskerettighedssituationen?

4. Hvis nej, er Kommissionen da rede til at gøre det nu og også drage de nødvendige konsekvenser heraf?

5. Hvis ja, hvilke konsekvenser drager Kommissionen af Amnesty Internationals rapport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(18. december 1995)

1. Kommissionen er bekendt med Amnesty Internationals kritiske rapport om menneskerettighedssituationen i Ækvatorialguinea.

2. Det skal præciseres, at Kommissionen siden 1992 på grund af de fortsatte overtrædelser af menneskerettighederne i Ækvatorialguinea ikke har været i stand til at iværksætte de samarbejdsprojekter og -programmer, der er fastlagt i henhold til Lomé-konvention IV i forbindelse med det nationale vejledende program.

3. Af de ovennævnte grunde har Kommissionen til dato ikke iværksat det nationale vejledende program under sygvende europæiske udviklingsfond eller udbetalt det beløb, der oprindeligt blev bevilget som støtte til strukturtilpasningsprogrammet.

4. & 5. Kommissionen vil fortsat i nært samarbejde med medlemsstaterne meget nøje følge menneskerettighedssituationen i dette land. I overensstemmelse med den beslutning, som Parlamentet vedtog den 12. oktober 1995, kan Kommissionen under de nuværende omstændigheder kun overveje at anvende midlerne fra det nationale vejledende program under sygvende europæiske udviklingsfond til de aktioner, der tager sigte på at forbedre levevilkårene for befolkningen, især de dårligst stillede grupper.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3124/95**af Per Stenmarck (PPE)****til Kommissionen***(15. november 1995)**(96/C 66/105)***Om:** Bedragerier

I svensk presse kommenteres den kommende beretning fra Revisionsretten netop nu. Bl. a. beskæftiger man sig med snyderierne i frugt- og grøntsagssektoren, som har været kendt længe. Her har revisorerne bl.a. afsløret, at EU opkøber store mængder fordærvet frugt, som der altså ydes tilskud til.

Et andet, afskrækkende eksempel på, hvordan man omgås med Unionens penge, er opbygningen af datanetværket BC-net. BC-nettet har indtil nu kostet næsten 100 mio. skr., men det er åbenbart kun lykkedes at formidle 20 kontrakter mellem mindre erhvervsdrivende.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at gøre en ende på dette misbrug af Unionens midler? Er det ikke på tide, at Kommissionen i stedet for blot at komme med smukke ord viser handlekraft og prøver at sætte en stopper for denne tilskudssvindel?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis***(18. december 1995)*

Hvad angår frugt- og grøntsagssektoren, fremhæver Revisionsrettens beretning en række tilfælde af uregelmæssigheder vedrørende tilbagekøb af frugt og grønt. Kontrollen påhviler først og fremmest medlemsstaterne, og uregelmæssighederne opstår derfor som følge af uhensigtsmæssige nationale kontrolforanstaltninger.

Kommissionen har allerede påpeget en lang række uregelmæssigheder i sin beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om kontrollen med anvendelsen af EF-reglerne for frugt og grøntsager ⁽¹⁾. Som anført i ovennævnte beretning har Kommissionen siden 1994 iværksat kontrolbesøg med henblik på at inddrive fejlagtigt udbetalte beløb.

På længere sigt har Kommissionen foreslået en reform af fællesskabsbestemmelserne vedrørende sektoren, hvorved adgangen til tilbagekøb begrænses, samtidig med at produktionens rolle styrkes. Det foreslås ligeledes at oprette et specialkorps af kontrollører af frugt og grønt med det formål at begrænse risikoen for misbrug af ressourcerne.

I modsætning til, hvad spørgsmålets overskrift antyder, nævner Revisionsretten ikke noget om svig i sine kommentarer til BC-NETTET. Kommissionen påpegede i sit svar til

Revisionsretten, at de anførte tal hidrørte fra oplysninger fra et meget begrænset antal medlemmer af BC-NETTET og ikke var repræsentative for nettets aktiviteter.

BC-NETTET er et edb-baseret samarbejdsnet bestående af 400 virksomhedsrådgivere. Det har til formål at bistå små og mellemstore virksomheder i deres fortrolige søgen efter samarbejdspartnere på tværs af EU's indre grænser. BC-NETTET's driftsomkostninger er blevet nedbragt til omkring 1 mio. ECU om året, og det er værd at lægge mærke til, at nettets medlemmer siden januar 1993 har måttet betale et årligt basisgebyr på 600 ECU. En rapport udarbejdet af eksterne revisorer i 1992 påpegede, at indførelse og accept af et sådant gebyr ville udgøre et bevis på nettets anvendelighed.

Siden BC-NETTET blev lanceret i 1988, er omkring 90 000 anmodninger og tilbud om samarbejde blevet behandlet, hvilket viser, at det opfylder et behov hos små og mellemstore virksomheder.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 271.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3128/95**af Ian White (PSE)****til Kommissionen***(20. november 1995)**(96/C 66/106)***Om:** Sundhedsråd for turister

I en folder med råd til turister i tilfælde af sygdom fra det britiske sundhedsministerium og det centrale informationskontor fra april 1994 anbefales det EU-borgere, hvis sag behandles af det græske sociale forsikringsinstitut (IKA), at sikre sig, at de, hvis de skal betale for den behandling, der er ydet, modtager en kvittering med et perforeret nummer. Det hævdes, at kvitteringen er ugyldig, hvis perforeringen mangler. Dette synes ikke at være tilfældet i andre medlemsstater.

Agter Kommissionen at tage skridt til at sikre EU-borgere en ensartet behandling ved udfærdigelsen af en kvittering for en sundhedsydelse i den pågældende medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn***(5. januar 1996)*

I forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ er der ikke fastsat nogen fælles ordning for social sikring, det forudsættes tværtimod, at de nationale ordninger kan fortsætte med de forskelle, de indeholder. Domstolen har ved flere lejligheder ⁽²⁾ præciseret, at artikel 51 i EF-traktaten, som er retsgrundlag for

ovenstående forordning, lader forskelle bestå mellem de forskellige ordninger for social sikring i medlemsstaterne.

Det skal dog bemærkes, at fællesskabsretten, særlig artikel 48 til 51 i EF-traktaten og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1408/71, ikke tillader, at de nationale ordninger påfører arbejdstagerne i medlemsstaterne en direkte eller indirekte diskrimination.

Følgelig kan den græske ordning, som beskrevet af det ærede medlem, da den ikke diskriminerer mellem Fællesskabets arbejdstagere, ikke berøres af fællesskabsretten.

(1) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971 og konsolideret udgave i EFT nr. C 325 af 10. 12. 1992.

(2) Afgørelse af 15. januar 1986, Pinna, 41/84.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3135/95

af Claude Desama (PSE)

til Kommissionen

(20. november 1995)

(96/C 66/107)

Om: Gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 273/2 og 278/3. Problemer som følge af afskaffelsen af den forenklede fremgangsmåde

Den vigtigste virksomhed for Verviers-afdelingen af det internationale transportselskab SA Saima-Avandro består i at forvalte et toldlager af B-typen. Virksomheden havde opnået tilladelse til at anvende den forenklede fremgangsmåde (tilladelse nr. 1207, D.L. 1/8148 af 16. 5. 1995) for alle bevægelser gennem lageret (ind- og udgang af varer).

På grund af de nye bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾ artikel 273/2 og 278/3, er denne procedure fra nu af ikke længere tilladt. Deklaranten må derfor foretage sin anmeldelse på forhånd og sammen med køretøjet, hvad der gør proceduren mere omstændelig og bevirker en ikke-ubetydelig stigning af toldbehandlings- og transportudgifterne samt en forlængelse af leveringsperioderne. Når man anvendte den forenklede fremgangsmåde, varede toldbehandlingen ikke over en halv time, hvorimod man nu må regne med en halv dag.

Med disse nye bestemmelser er der således fare for, at dette selskab, som råder over det sidste toldlager i Verviers-området, et grænseområde, ikke kan overleve. Bortset fra dette særlige tilfælde har Kommissionen da til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på at rette manglerne i den nye forordning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(18. december 1995)

Den seneste ændring af artikel 272 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 bringer bestemmelserne i den fælles toldkodeks om kombination af procedurerne for toldbehandling på stedet og toldlagre af type B på linje med de regler, som blev anvendt før den 1. januar 1994. Denne ændring berører ikke betingelserne for at anvende forenklede procedurer.

Der blev oprettet forskellige typer lagre for at lette anvendelsen af toldprocedurerne. Fællesskabsbestemmelserne omfatter i øjeblikket seks forskellige lagre (type A til E). På toldlagre af B-typen er det ikke nødvendigt for lagerforvalteren at føre lagerlister, da proceduren afsluttes på grundlag af indførselsdokumenter, som opbevares af toldkontoret. Man konstaterede imidlertid, at anvendelsen af forenklede procedurer i forbindelse med varelager af B-typen faktisk er uforenelig med lagerforvalterens ansvar. Dette skyldes, at forenklede procedurer kun kan tillades, dersom toldmyndighederne er i stand til at foretage en relevant kontrol af ansøgerens register. Derfor kan forenklede procedurer kun anvendes for lagre, der ikke er af B-typen.

Når betingelserne for at anvende de forenklede procedurer er opfyldt, fordi lagerforvalterens lagerlister tillader en toldgennemgang, må det derfor forekomme fordelagtigt at anvende proceduren for toldbehandling på stedet sammen med procedurerne for et varelager, der ikke er af B-typen — højst sandsynligt proceduren for varelager af A- eller C-typen. Det forekommer derfor tilrådeligt for det nævnte firma at ansøge om et varelager af A- eller C-typen kombineret med toldbehandling på stedet. Anvendelsen af disse to procedurer på denne måde synes derfor at være i lagerforvalterens interesse, da det skulle give en smidigere og mere fordelagtig anvendelse af reglerne for de berørte parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3136/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(20. november 1995)

(96/C 66/108)

Om: Konkurrencefordrejning

Har Kommissionen kendskab til aftaler inden for sektoren med midlertidigt arbejde, hvor de sammenslutninger, der er tilknyttet erhvervsforbundet, skal anvende mindstesatser?

Mener Kommissionen, at sådanne aftaler er i overensstemmelse med fællesskabsretten?

(1) EFT nr. L 253 af 11. 10. 1993, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**
(5. januar 1996)

Kommissionen har intet kendskab til eventuelle aftaler mellem medlemmerne i den sammenslutning, der beskæftiger sig med midlertidigt arbejde, som kunne være et brud på fællesskabsretten. Den anmoder defor det ærede medlem om at fremsende detaljerede oplysninger herom til Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3141/95

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(15. november 1995)
(96/C 66/109)

Om: CPMP-ad-hoc-arbejdsgruppens resultater vedrørende svangerskabsforebyggende piller, der indeholder destoder eller desogestrel

1. Hvorfor og med hvilken begrundelse har CPMP udsat afgørelsen om den svangerskabsforebyggende mikropille?
2. Hvilke bestemmelser vedrørende ansvar og erstatning er der gennemført og vil der blive gennemført?
3. Hvem er ansvarlig for de thomboembolier og dødsfald, der forekommer, indtil CPMP har truffet endelig afgørelse?
4. Vil CPMP gennemføre egne undersøgelser eller udelukkende træffe afgørelse på grundlag af undersøgelser foretaget af den pågældende industri?
5. Anvendes der i forbindelse med den svangerskabsforebyggende pille den samme costbenefitanalyse (Rådets direktiv 75/319/EØF) som i forbindelse med traditionelle medikamenter, selv om:
 - a) der i tilstrækkelig grad eksisterer andre fuldt ud effektive alternative præparater
 - b) da det i forbindelse med den svangerskabsforebyggende pille ikke drejer sig om et medikament til bekæmpelse af en sygdom?
6. Hvorledes vurderer CPMP den WHO-undersøgelse, der anfører en urimelig stor risiko?
7. Hvorledes vurderer CPMP den undersøgelse foretaget af professor, dr. Jick (Boston University Center), der anfører en dobbelt risiko i forbindelse med trombose?
8. Har CPMP kendskab til, at professor, dr. Spritzer har anfægtet denne risiko, og at den undersøgelse, som han gennemførte, delvis blev finansieret med ca. 10 mio. DM af firmaet Schering? Hvorledes forholder Kommissionen sig til denne åbenlyse interessekonflikt?

9. Såfremt der eksisterer yderligere selvstændige undersøgelser, eller såfremt der er anmodet om yderligere undersøgelser, ønskes det oplyst,

- a) af hvem de gennemføres?
- b) hvorledes finansieringen sikres?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(14. december 1995)

På mødet den 17. til 19. oktober 1995 i det videnskabelige udvalg for humane lægemidler under Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter — CPMP) drøftedes tre ikke offentliggjorte undersøgelser, der påviser øget (men stadig lav) risiko for venøs thromboemboli forårsaget af svangerskabsforebyggende piller af tredje generation (indeholdende lave doser af desogestrel eller gestoden). I medlemsstaterne markedsføres flere produkter indeholdende disse hormoner.

Undersøgelserne omfattede en multinational undersøgelse bestilt af Verdenssundhedsorganisationen (WHO), en kohorte-undersøgelse baseret på sammenkobling af registrerede optegnelser, udført af professor H. Jick, og en tværnational undersøgelse udført af professor W. O. Spitzer.

På mødet den 17. til 19. oktober 1995 var der indledende drøftelser med de investigatore, der havde deltaget i de tre undersøgelser. De blev anmodet om at udfylde en interesseerklæring. Udvalgsmedlemmerne analyserede derefter de foreliggende data, og der blev indkaldt til et særligt møde i CPMP den 28. oktober 1995. På dette møde nåede udvalget frem til, at det på grundlag af de foreliggende data ikke var hensigtsmæssigt at trække disse produkter tilbage. De berørte firmaer blev anmodet om at tilvejebringe yderligere oplysninger, som snarest vil blive gennemgået af udvalget. En erklæring om CPMPs holdning indeholdt forslag til meddelelser til læger og brugere stilet til medlemsstaterne og markedsføringsmyndighederne.

De pågældende lægemidler er godkendt af myndighederne i de berørte medlemsstater. Godkendelse berører ikke fremstilleren eller den for markedsføringen ansvarlige for så vidt angår civilretligt eller strafferetligt ansvar. Den fremførte risiko er ikke specifik for disse produkter, og undersøgelserne omtaler kun risikoen for forværring af allerede eksisterende patologi. Det bør nævnes, at denne forværring er langt mindre end ved graviditet eller rygning.

CPMP udfører ikke selv medicinsk forskning. Udvalgets udtalelser er baseret på undersøgelser, som ansøgere eller indehavere af markedsføringstilladelser indgiver eller anmodes om at forelægge. Dette omfatter alle undersøgelser, der udføres af uafhængige lægehold eller organisationer, som f. eks. WHO. Der vil kunne gennemføres yderligere undersøgelser inden for rammerne af BIOMED-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3150/95

af Maartje van Putten (PSE)

til Kommissionen

(22. november 1995)

(96/C 66/110)

Om: »Integrated Watershed Management«-projektet i Doon Valley (ALA/90/144)

I svaret på mine forespørgsler E-1685/94, E-1686/94 og E-1687/94 ⁽¹⁾ meddelte Kommissionen, at den under medvirken af en lokal ikke-statslig organisation agtede at foretage en undersøgelse af de socioøkonomiske følger af projektet »Integrated Watershed Management in Doon Valley« (ALA/90/14).

1. Kan Kommissionen oplyse, om denne undersøgelse nu er afsluttet, eller hvor langt man er nået i arbejdet med undersøgelsen?
2. Er Kommissionen villig til at aflægge beretning om og/eller fremlægge resultaterne af undersøgelsen?
3. Hvis undersøgelsen allerede er afsluttet, kan Kommissionen da oplyse, hvilke konsekvenser undersøgelsens resultater har haft for projektets videre gennemførelse?

⁽¹⁾ EFT nr. C 24 af 30. 1. 1995, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(13. december 1995)

En undersøgelse af de socioøkonomiske følger af dette projekt er for nylig blevet foretaget af en velkendt indisk NGO (PRIA-participatory research in Asia), som har stor erfaring med projekter, der bygger på involvering af lokalsamfundene. Kommissionen forventer at modtage denne rapport inden udgangen af 1995.

Det fremgår af de første oplysninger fra konsulenterne, at man i bestræbelserne på at involvere lokalsamfundene i Doon Valley projektet gør brug af en særlig teknik til vurdering af, i hvor høj grad landdistrikterne deltager i aktiviteterne. Landsbysamfundene er aktivt involveret i planlægningsprocessen og har oprettet landsbysammenslutninger til varetagelse af gennemførelsen af projektet og er nu godt på vej til at få større selvbestemmelse. Der er oprettet tre grupper, som skal overvåge og samordne projektarbejdet (en gruppe for uddannelse i aktiv deltagelse, en planlægnings-

gruppe og en overvågningsgruppe). De kommer alle til at bidrage til at styrke lokalsamfundenes deltagelse i udviklingsinitiativerne.

Der rapporteres om positive ændringer. Projektpersonalet accepterer fuldt ud, at lokalsamfundet deltager i arbejdet og indretter sig herefter. Lansbybeboerne begynder at få mere at skulle at have sagt og tager flere initiativer som resultat af undervisningen. Kønrolleaspektet begynder at træde mere i forgrunden, idet kvinderne nu påtager sig mere ansvar. Kontakterne mellem kvinderne og projektpersonalet har forbedret planlægningen med hensyn til kønrolleaspektet og givet en bedre implementering af projektets kønrollebestemte komponenter, hvad angår den faglige ekspertise. Via den faglige bistandsgruppe er forskellige andre grupper, organisationer og personer blevet inddraget i projektet med henblik på uddannelse, orientering og samarbejde. Dette har givet både personalet og lokalsamfundet en bredere horisont.

Den endelige rapport kan fremsendes efter anmodning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3160/95

af Giuseppe Rauti (NI)

til Kommissionen

(22. november 1995)

(96/C 66/111)

Om: Import af fodtøj fra Kina og Østen

Er Kommissionen klar over den alvorlige krise inden for fodtøjsindustrien i Barletta (Bari), hvor salget er faldet med 20 %, og eksporten er faldet med 25 % i de første ni måneder af 1995?

Som det fremgår af ejeren af COFRA og formanden for sammenslutningen af fodtøjsfabrikanter i Bari, Giuseppe Cortelinos udtalelse (se artikel af Claudio Porneo i »Il Mondo« den 30. oktober og 5. november 1995) — skyldes krisen både udflytning af industrien til lande, hvor udgifter til arbejdskraft er 20 gange mindre end i Italien, og den enorme eksport fra Østen. Det er tilstrækkeligt at konstatere, at 316 millioner par fodtøj ud af 786 millioner par, der blev importeret til Den Europæiske Union i 1994 — lig med 40 % — kom fra Kina. Hvis dertil føjes eksporten fra Thailand og Indonesien, når tallet op på 476 millioner par, hvilket svarer til 60 % af det samlede antal; en arbejdstager i Italien i fodtøjsindustrien koster 3 mio. lire pr. måned, og kun 150 000 lire i Kina.

Da Kommissionen derfor nu er klar over situationen, hvad agter den at gøre for at løse denne krise, som desuden samtidig berører hele den europæiske fodtøjsindustri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(18. december 1995)

Kommissionen er fuldstændig klar over de vanskeligheder, som visse sektorer inden for skotøjsindustrien i EF står over for. Det skal bemærkes, at selv om mange sektorer inden for denne industri har øget deres bestræbelser, og at disse har båret og fortsætter med at bære frugt, er disse sektorer fortsat følsomme sektorer.

Denne følsomhed og den stigende trussel fra importen fra Kina, som forekom endnu mere akut på grund af den kinesiske økonomis særlige egenart, var årsag til, at Rådet på forslag af Kommissionen indførte importkontingenter for visse kategorier kinesisk fodtøj i marts 1994.

Herudover har Kommissionen stadig forpligtet sig til at træffe afgørende foranstaltninger mod illoyal handelspraksis fra udenlandske producenter og tredjelande. Kommissionen er derfor i gang med at foretage en antidumping undersøgelse, der oprindeligt blev iværksat af Den Europæiske Skotøjssammenslutning, af import af fodtøj fra Kina, Indonesien og Thailand.

Endvidere kan det ærede medlem være sikker på, at Kommissionen fortsat arbejder på at fremme EF-skotøjsproducenternes adgang til udenlandske markeder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3168/95

af Susan Waddington (PSE)
til Kommissionen
(29. november 1995)
(96/C 66/112)

Om: Offentlig sundhedspolitik — post-polio syndrom (PPS)

Børnelammelse har man generelt ment var en selvbeholdende sygdom uden virkninger på lang sigt. Det har for nylig vist sig, at den har en sekundær degenerativ fase (post-polio syndromet), som rammer omkring 50 % af de overlevende omkring 30 år efter den første infektion. De værste virkninger af PPS bliver ofte fejlagtigt diagnosticeret som en hurtigere degenerativ tilstand, som f. eks. motorisk neuron svækkelse. Fejldiagnose og forkert behandling påfører aktivt patienterne yderligere skade. Der foregår en omfattende forskning og bevidstgørelseskampagner i USA, New Zealand og Australien for at henlede lægers opmærksomhed på PPS.

Hvad er Kommissionens syn på PPS? Har Kommissionen adgang til epidemiologiske statistikker vedrørende forekomsten af PPS i EU, og kender Kommissionen noget til, om der foregår et samarbejde mellem europæiske læger på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(5. januar 1996)

Eftersom der i øjeblikket ikke findes nogen epidemiologisk overvågning af smitsomme sygdomme på fællesskabsplan bortset fra AIDS, råder Kommissionen ikke over særlige oplysninger om tilfælde af PPS. Polio, der er en virussygdom, som kan fremkalde en lammelse af patienten, der derefter må leve med denne lammelse resten af sit liv, er en af de sygdomme, som skal være udslettet inden år 2000 efter de mål, Verdenssundhedsorganisationen har sat sig. Inden for disse rammer tages der ikke under den overvågning, Verdenssundhedsorganisationens regionale kontor for Europa foretager af tilfælde af degenerativ lammelse, hvoraf kun en del skyldes vild poliovirus, hensyn til post-poliosyndromet. I øvrigt er indsamling af pålidelige oplysninger herom i de enkelte medlemsstater uhyre vanskelig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3170/95

af Susan Waddington (PSE)
til Kommissionen
(29. november 1995)
(96/C 66/113)

Om: Sikkerhedsstandarder — campingvognspladser

Der findes i øjeblikket ingen europæisk lovgivning, der opstiller et minimum af sikkerhedsstandarder for campingvognspladser i Fællesskabet, og standarderne veksler derfor fra medlemsstat til medlemsstat. Nogle medlemsstater har for eksempel regler for afstanden mellem vognenes afmærkede pladser som en foranstaltning til forebyggelse af brand, mens andre ikke har, og der opstår derved en farlig overbelægning.

Hvad er Kommissionens syn på denne sag, og hvad overvejer Kommissionen at foretage sig for at sikre, at der findes et minimum af sikkerhedsstandarder på Fællesskabets campingpladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(8. januar 1996)

Kommissionen har intet kendskab til ulykker eller særlige risici på campingpladser. Som det ærede medlem selv understreger, er det kun de nationale myndigheder, der har kompetence på området. Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt til hensigt at indlede en aktion på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3173/95

af **Arthur Newens (PSE)**
til **Kommissionen**
(29. november 1995)
(96/C 66/114)

Om: Bistandsprojekter i Indonesien

Vil Kommissionen venligst udarbejde en liste over projekter, der får finansiel støtte fra EU eller medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Manuel Marín**
(22. december 1995)

Kommissionen sender direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat et skema, der indeholder de ønskede oplysninger.

For så vidt angår ydelser med støtte fra medlemsstaterne, underretter medlemsstaterne ikke i almindelighed Kommissionen om deres bilaterale initiativer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3180/95

af **Jorge Hernandez Mollar (PPE)**
til **Kommissionen**
(21. november 1995)
(96/C 66/115)

Om: Arbejdet med den rapport, som Parlamentet anmodede om i beslutningen om en sammenhængende beskæftigelsesstrategi for Den Europæiske Union

I Europa-Parlamentets beslutning om en sammenhængende beskæftigelsesstrategi for Den Europæiske Union (A4-166/95) blev Kommissionen i punkt 22 anmodet om som en prioritering at forelægge en rapport om den mulige byttehandel mellem førtidspensionering og rekruttering af langtidsledige.

Kan Kommissionen oplyse, om den allerede har udarbejdet denne rapport? Hvilken indfaldsvinkel agter den at anlægge? Hvordan skrider arbejdet frem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Pádraig Flynn**
(5. januar 1996)

Langtidsledigheden er et alvorligt problem, som Kommissionen koncentrerer sig om i forbindelse med spørgsmålene

om beskæftigelse og arbejdsmarked. Det Europæiske Råd i Essen og i Cannes præciserede en europæiske strategi for beskæftigelsen og identificerede i den sammenhæng især fem prioriterede aktionsområder med tilknytning til en reform af arbejdsmarkedet, herunder foranstaltninger til gunst for befolkningsgrupper, der er særlig hårdt ramt af arbejdsløshed. En af de grupper, der konkret nævnes, er de langtidsledige, som der skal træffes forskellige foranstaltninger for i et forsøg på at imødekomme denne meget blandede gruppes særlige behov og løse dens problemer.

Medlemsstaterne er blevet opfordret til at omsætte disse henstillinger inden for rammerne af de flerårige programmer for beskæftigelsen under hensyntagen til deres beskæftigelsesordningers karakter og deres økonomiske og sociale situation. Kommissionen og Rådet er blevet opfordret til at følge udviklingen i beskæftigelsen meget nøje og følge med i medlemsstaternes politik på området samt hvert år at indsende en rapport til Det Europæiske Råd om de fremskridt, der gøres på beskæftigelsesområdet. I denne sammenhæng vil Kommissionen tage særligt hensyn til de langtidslediges problemer og den politik, der vedrører dem.

I den rapport, den vedtog i oktober 1995 om gennemførelsen af henstillingen fra Essen: »Den europæiske beskæftigelsesstrategi: seneste fremskridt og perspektiver«⁽¹⁾ betonedes Kommissionen en styrkelse af interessen for de mest berørte befolkningskategorier og især de langtidsledige, som burde have fået en mulighed for erhvervsuddannelse, revalidering eller integrering, før de overskred tærsklen til langtidsledighed.

Endvidere afsluttes nu Kommissionens program ERGO II, som vedrører aktioner og forskning til bekæmpelse af langtidsledighed, og konklusionerne fra dette program vil blive forelagt på en konference, der skal finde sted i maj 1996. Formålet med denne konference vil være at informere medlemsstaterne om de mange eksisterende aktioner samt at identificere og evaluere de gode erfaringer og skabe mulighed for, at flere forsøg lykkes.

I spørgsmålet om førtidspensionering henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på:

- Rådets henstilling af 10. december 1982 om principperne for Fællesskabets politik vedrørende pensionsalder⁽²⁾
- rapporter fra 1986 og 1992 om henstillingens gennemførelse, oversendt fra Kommissionen til Rådet
- Rådets henstilling af 27. juli 1992 om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse⁽³⁾
- Rådets resolution af 30. juni 1993 om fleksible tilbagetrækningsordninger⁽⁴⁾

som blandt andet går ind for en fremadskridende indførelse af fleksible tilbagetrækningsordninger, og som fastsætter generelle mål for området. I øvrigt understreges det, at udarbejdelsen og gennemførelsen af en politik for smidig pensionering henhører under de enkelte medlemsstaters kompetence under hensyntagen til traktaternes bestemmelser og subsidiaritetsprincippet. Enhver eventuel kompensationsmekanisme mellem førtidspensionering og ansættelse af langtidsledige henhører således under de enkelte medlemsstaters kompetence.

(1) Dok. KOM(95) 465 endelig udg.

(2) EFT nr. L 357 af 18. 12. 1982.

(3) EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

(4) EFT nr. C 188 af 10. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3182/95

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 66/116)

Om: Register over kommissionsmedlemmernes interesser

Kan Kommissionens formand oplyse, hvilke skridt han — på baggrund af sit svar på min skriftlige forespørgsel P-357/95 ⁽¹⁾, hvori det hed, at der var oprettet et register, og af Stephen Yates's artikel i The Guardian af 28. oktober 1995, hvori en ikke-navngivet tjenestemand citeredes for at have udtalt, at der ikke findes et sådant register — vil tage for at identificere og træffe disciplinære foranstaltninger mod den kommissionstjenestemand, der har beskyldt ham for at lyve for Europa-Parlamentet?

(1) EFT nr. C 179 af 13. 7. 1995, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(14. december 1995)

De redegørelser, som der blev henvist til i svaret på det ærede medlems forespørgsel P-357/95, er helt klart ikke et anliggende for en unavngiven tjenestemand. Kommissionen har meddelt, at redegørelserne fra Kommissionens medlemmer, som Generalsekretariatet ligger inde med, er tilgængelige for offentligheden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3184/95

af Arthur Newens (PSE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 66/117)

Om: Schengen-informationssystemets indvirkning på tredjelandsborgernes ret til fri bevægelighed i Den Europæiske Union

Der synes at være en direkte uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i Schengen-gennemførelsesaftalen og retten til fri bevægelighed som fastsat i unionslovgivningen, idet definitionen af begrebet udlænding i Schengen-gennemførelsesaftalens artikel 1 som enhver person, der ikke er statsborger i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, ikke indeholder nogen henvisning til tredjelandsborgere, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-ret. Sammen med følgerne af bestemmelserne vedrørende Schengen-informationssystemet synes denne definition i sig selv at udgøre et klart brud på EU's bestemmelser om fri bevægelighed.

Kan Kommissionen bekræfte, at ikrafttrædelsen af Schengen-gennemførelsesaftalen den 1. juli 1995 ikke i henhold til EU-ret i sig selv tillader indførelse af restriktioner for den eksisterende ret til fri bevægelighed for tredjelandsborgere som nedfældet i de europæiske traktater? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at forhindre, at der indføres sådanne restriktioner i strid med EU-lovgivningen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3185/95

af Arthur Newens (PSE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 66/118)

Om: Schengen-gennemførelsesaftalen og fri bevægelighed for tredjelandsborgere i henhold til traktaten

Det ser ud til, at visse Schengen-lande automatisk indlæser en rapport om enhver tredjelandsborger udelukket fra deres område i Schengen-informationssystemet uden hensyn til, om dette eventuelt vil få indflydelse på vedkommendes ret til fri bevægelighed i de øvrige EU-medlemsstater (f.eks. som en EU-borgers ægtefælle). Følgelig har udelukkelsen af sådanne tredjelandsborgere fra ét Schengen-land automatisk ført til udelukkelse fra alle de øvrige Schengen-lande fra den 1. juli 1995, selv om der ikke tidligere havde været noget at indvende mod vedkommende personers indrejse i andre Schengen-lande.

Har Kommissionen kendskab til disse forhold, og hvilke foranstaltninger vil den i bekræftende fald træffe for at forhindre, at Schengen-aftalen medfører sådanne klare krænkelser af den ret til fri bevægelighed, der tilkommer tredjelandsborgere i henhold til traktaterne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
på skriftlig forespørgsel E-3184/95 og E-3185/95
(24. januar 1996)

Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig undersøgelse af det af det ærede medlem nævnte problem og skal snarest muligt meddele ham udfaldet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3234/95
af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/119)

Om: Indflydelse på konflikten i Vestsahara

Efter at Marokko i 1975 havde besat Vestsahara, og efter at hovedparten af saharauerne var blevet fordrevet, lykkedes det i 1991 De Forenede Nationer at formidle en våbenhvile mellem Polisario, som er saharauerne frihedsbevægelse, og Marokko.

Nu truer krigen imidlertid atter med at bryde ud, fordi Marokko systematisk forhindrer den folkeafstemning, der skulle afholdes efter våbenhvilen, og som skulle afgøre landets fremtid.

For ikke at ødelægge FN's politik, og for at hindre krigen, vil det være nødvendigt af foranledige Marokko til at gennemføre folkeafstemningen.

Hvad agter Kommissionen at gøre, efter at den gennem associeringsaftalen har intensiveret det økonomiske og politiske samarbejde med Marokko, for at medvirke til et gunstigt udfald af De Forenede Nationers fredsplan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(22. december 1995)

Kommissionen følger nøje med i de bestræbelser, som De Forenede Nationers generalsekretær på Sikkerhedsrådets anmodning udfolder for at nå frem til en fredelig løsning på konflikten i det vestlige Sahara gennem en folkeafstemning.

Det er Kommissionens opfattelse, at man må finde en fredelig løsning på de regionale konflikter, hvis der skal etableres en zone med fred og stabilitet i Middelhavsområdet. Med henblik herpå er Kommissionen gået i gang med at forhandle om partnerskabsaftaler med de fleste lande i området. Hvad Marokko angår har forhandlerne allerede paraferet en associeringsaftale med Fællesskabet, som kan forventes undertegnet i begyndelsen af 1996. Som led i den politiske dialog, der indgår i aftalen, kan parterne hver især forelægge forhold af fælles interesse.

Kommissionen mener, at man med EU/Middelhavskonferencen har igangsat en multilateral konsultationsproces, som kommer til at bidrage til den harmoniske sameksistens mellem landene på begge sider af Middelhavet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3235/95
af Glyn Ford (PSE)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/120)

Om: Sanktioner mod Irak

Vil Kommissionen ophæve sanktionerne vedrørende fødevarer og lægemidler til Irak, eftersom det først og fremmest er befolkningen, der lider herunder, og ikke regeringen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(19. december 1995)

FN's handelsembargo over for Irak, der blev indført som følge af Iraks invasion i Kuwait i medfør af Sikkerhedsrådets resolution nr. 661 af 6. august 1990, har altid indeholdt en undtagelse, for så vidt angår indførsel af lægemidler og — af humanitære grunde — fødevarer. Sanktionsordningen blev ændret efter golfkrigens afslutning, idet det i Sikkerhedsrådets resolution nr. 687 af 2. april 1991 reelt blev tilladt at indføre fødevarer, materialer og leverancer til at dække de absolut nødvendige civile behov i Irak, forudsat at disse indførsler forudgående blev godkendt af FN's Sikkerhedsråds sanktionsudvalg.

Disse resolutioner, som er bindende for Fællesskabets medlemsstater, blev godkendt og optaget i fællesskabslovgivningen, især ved forordning (EØF) nr. 2340/90 (¹). I overensstemmelse med FN's sanktioner tillader rådsforordningerne allerede import til Irak af basislægemidler og fødevarer, så længe dette sker inden for rammerne af humanitær bistand eller nødhjælpsforanstaltninger.

Endvidere har Sikkerhedsrådet under hensyntagen til den vanskelige humanitære situation i Irak i sin resolution nr. 986 af 14. april 1995, som udvider rækkevidden af

bestemmelserne i de tidligere resolutioner, åbnet en vej for irakisk salg af olie for at gøre det muligt at indkøbe og indføre humanitære leverancer. Iraks regering nægter desværre stadig at godkende denne resolution og må derfor bære ansvaret for de tragiske humanitære konsekvenser heraf.

Medlemsstaterne og Kommissionen er ikke desto mindre i høj grad optaget af den stadig forværrede situation i Irak. Kommissionen yder derfor sammen med medlemsstaterne omfattende humanitær bistand til Irak, især for at afhjælpe mangelen på fødevarer og lægemidler. Ud over rehabiliteringsstøtten til den nordlige del af Irak vil Fællesskabet i 1995 afsætte 25 mio. ECU til humanitære bistandsprojekter, som vil blive gennemført af FN-organisationer og ikke-statslige organisationer over hele Irak.

(¹) EFT nr. L 213 af 9. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3245/95

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(29. november 1995)

(96/C 66/121)

Om: Forskelsbehandling af udenlandske lektorer ved universitetet i Verona og andre steder i Italien

Kan Kommissionen efter debatten i Parlamentet under plenarmødet i juli 1995 og vedtagelsen af Parlamentets beslutning B4-968/95 oplyse, hvilke skridt den har taget, og hvilke drøftelser den eventuelt har haft med de italienske myndigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(20. december 1995)

Efter vedtagelsen af Parlamentets beslutning af 13. juli 1995 har Kommissionen fået oplyst, at det italienske parlament den 21. juni i år vedtog en ny lov nr. 236 om konvertering og ændring af bekendtgørelse nr. 120. Kommissionen er ikke blevet officielt informeret om den nye lovgivning af de italienske myndigheder. Kommissionen har undersøgt, om den nye lovgivning er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og mener at kunne konkludere, at den er i overensstemmelse med Kommissionens krav om at sikre respekten for udenlandske lektorers erhvervede rettigheder.

Kommissionen, som er i nær kontakt med de berørte personer, har dog fået meddelelse om, at visse udenlandske lektorers arbejdsvilkår i praksis er blevet ændret, eller at nye ansættelseskontrakter under tiden har reguleret deres status nedad. Kommissionen har endvidere fået oplyst, at

der er fældet dom ved de nationale domstole om generelle forhold vedrørende udenlandske lektorer, men Kommissionen er ikke i besiddelse af dommenes tekst.

Eftersom der synes at ske ændringer i praksis i visse henseender, og Kommissionen har behov for at blive orienteret om graden af gennemførelsen af den nye lovgivning, de italienske myndigheder har vedtaget, er der blevet foretaget en hasteundersøgelse for at få nøjagtige oplysninger om den nuværende situation. De italienske myndigheder vil endvidere blive anmodet om at oplyse Kommissionen om lovgivningens gennemførelse så snart som muligt.

Kommissionen har ikke til hensigt at opgive overtrædelsesproceduren mod Italien, men før sagen bringes for Domstolen, må der gennemføres en komplet undersøgelse af den nuværende situation.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3248/95

af Angela Billingham (PSE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 66/122)

Om: Menneskerettighederne i Kina

Er Kommissionen klar over, at der i Kina er tusindvis af mennesker, der holdes fængslet uden dom på grund af deres religiøse eller politiske overbevisning?

Har Kommissionen kendskab til sagen om Phunsog Nyidron, en tibetansk nonne, som har været holdt fængslet i 17 år på grund af sin politiske overbevisning? Der er i dette særlige tilfælde tale om den længste kendte fængselsstraf for en kvindelig politisk fange i Tibet. Der foreligger bevis for, at Phunsog Nyidron i fængslet udsættes for umenneskelige vilkår.

Hvilke skridt har Kommissionen taget for at give udtryk for sin fordømmelse af denne umenneskelige praksis over for de kinesiske myndigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(5. januar 1996)

Kommissionen følger i nært samarbejde med medlemsstaterne og Parlamentet meget nøje menneskerettighedssituationen i Kina, især i Tibet. Den benytter enhver lejlighed under kontakter med de kinesiske ledere til at give udtryk for sin bekymring. Unionen har indtil nu regelmæssigt bragt dette spørgsmål på bane i forbindelse med den politiske dialog, der er indledt på bilateralt plan med Kina, og den dialog, der specielt drejer sig om problemerne i forbindelse

med menneskerettighederne. Kommissionen er fast besluttet på at fortsætte i denne retning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3256/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 66/123)

Om: Trafikulykker

Det er nu på grundlag af statistiske oplysninger fra specialiserede organer i de forskellige medlemsstater almindeligt kendt, at omkring en femtedel af ulykker med dødelig udgang i Den Europæiske Union skyldes kørsel under alkoholpåvirkning. Det skal endvidere understreges, at der i mange medlemsstater endnu ikke er fastlagt kriterier for og anordninger til kontrol med alkoholindholdet i blodet hos bilister, og at der endnu ikke skulle være sket fastlæggelse af den grænse, der i hele Den Europæiske Union skal betragtes som den øverste grænse for alkoholindholdet i blodet hos førere af transportmidler.

Mener Kommissionen ikke, at den bør rette op på denne situation ved så hurtigt som muligt at forelægge operative forslag, som alle medlemsstaterne skal tilpasse sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock

(19. januar 1996)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens samlede svar på skriftlig forespørgsel E-2558/95 og E-2600/95 af Sísó Cruellas med flere ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 16 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3258/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(1. december 1995)

(96/C 66/124)

Om: Forsvinden af penge i Kenyas centralbank

1. Er Kommissionen klar over, at Kenyas revisionsret har konstateret, at der i Kenyas centralbank er forsvundet 400 mio. NFL?

2. Har Europa-Kommissionen i lighed med mange andre donorer draget konsekvenser heraf ved at suspendere finansieringen af hjælpeprogrammer?

3. Hvordan vurderer Kommissionen situationen i Kenya i øjeblikket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(3. januar 1996)

1. Kommissionen har kendskab til den rapport fra Kenyas statsrevision for budgetåret 1993/94, hvoraf det fremgår, at man i finansministeriet har konstateret, at Kenyas centralbank har foretaget flere store direkte debiteringer uden bilag, for et samlet beløb på 14 775 mio. kenyanske shillings (200 mio. ECU). På det tidspunkt, hvor rapporten blev undertegnet (den 27. juli 1995), var bilagene for disse udbetalinger endnu ikke stillet til rådighed for statsrevisionen.

Kenyas finansministerium har reageret på denne rapport fra statsrevisionen med en udtalelse om, at der vil blive afgivet en detaljeret forklaring på dette beløb for det kenyanske parlaments udvalg for statsregnskaber, og at regeringen har iværksat foranstaltninger med henblik på inddrivelse af de manglende midler.

2. Kommissionen er ikke bekendt med, at donorerne skulle have reageret på disse oplysninger ved at standse finansieringen af støtteprogrammerne. Kommissionen har sammen med alle andre store donorer standset al betalingsbalancestøtte til Kenya siden 1991 som følge af, at der ikke er sket fremskridt på det politiske og det økonomiske område. Dette har ikke ændret sig, og Kommissionen har altid understreget vigtigheden af, at Kenyas regering iværksætter overbevisende bestræbelser for at sørge for en god embedsførelse og fjerne risikoen for, at sådanne tilfælde af underslæb gentager sig i fremtiden.

3. Kommissionen sørger i nært samarbejde med medlemsstaterne for at udnytte alle muligheder for at gøre Kenyas regering klart, at der hersker bekymring med hensyn til den seneste udvikling på det politiske og det økonomiske område og for så vidt angår menneskerettighederne. Det møde, der blev afholdt i konsultationsgruppen i juli 1995, og den skarpe udtalelse fra Kommissionen og øvrige donorer kan ikke have levnet de kenyanske myndigheder nogen tvivl om, at udviklings- og samarbejdspolitikken efter Kommissionens opfattelse forudsætter, at menneskerettighederne overholdes, at demokratiets principper nyder anerkendelse og føres ud i livet, at retsstatens principper overholdes, og at der praktiseres en god embedsførelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3262/95

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 66/125)

Om: MG Gas Products (del af Hoechst-koncernen)

Er Kommissionen bekendt med, at selskabet MG Gas Products i Coleshill, Det Forenede Kongerige, som er et datterselskab af Messer Griesheim GmbH, en del af Hoechst-koncernen, har til hensigt

- at bryde en aftale med Transport and General Workers Union
- at opdele MG Gas Products i mindre selskaber og ansætte arbejdstagere fra forskellige selskaber på samme arbejdsplads for at dele arbejdstagerne
- således at tilsidesætte direktivet om erhvervede rettigheder (TUTE-forordningerne) ved ikke at give det foreskrevne varsel

og hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre direktivets overholdelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(4. januar 1996)

Der er her tale om to problemstillinger: dels anerkendelse af en fagforening dels anvendelsen af direktiv 77/187/EØF ⁽¹⁾ om overførsel af virksomheder.

Indledningsvis skal der gøres opmærksom på, at der ikke findes fællesskabsretlige bestemmelser, der pålægger arbejdsgiverne at anerkende fagforeninger eller mere generelt arbejdstagernes foreningsfrihed, ret til kollektive forhandlinger eller organisationsfrihed. I Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsrettigheder og sociale rettigheder er der opstillet en række principper på dette område (artikel 11 til 14), bl.a. retten til frit at melde sig ind i faglige organisationer. Fællesskabspagten overlader det imidlertid til medlemsstaterne at gennemføre disse principper på nationalt plan. Der skal også mindes om, at aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til EF-traktaten, i artikel 2, stk. 6, undtager organisationsretten fra de nye fællesskabsbeføjelser vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitik.

Hvad angår anvendelsen af direktiv 77/187/EØF om overførsel af virksomheder, bør det bemærkes, at overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen, overgår til erhververen som følge af denne overførsel (artikel 3, stk. 1). Som konsekvens heraf giver overførsel af en virksomhed, bedrift eller del af en bedrift ikke i sig selv overdrageren eller erhververen nogen begrundelse for at foretage afskedigelser. Der bør imidlertid tages hensyn til, at denne beskyttelse, som har hjemmel i artikel 4, stk. 1, i henhold til samme stykke ikke er til hinder for, at der kan ske afskedigelser af økonomiske, tekniske eller organisatoriske årsager, der medfører beskæftigelsesmæssige ændringer.

I betragtning af, at Det Forenede Kongerige har omsat direktivets bestemmelser i landets interne retsorden (Regulations 1981, Statutory Instruments nr. 1794 af 4. 12. 1981, Trade Union Reform and Employment Right Act 1993, Terms and Conditions of Employment nr. 2587 af 5. oktober 1995), henhører denne sag under de nationale domsmyndigheders beføjelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3267/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 66/126)

Om: Valg på Haiti

Mindre end en måned før præsidentvalget på Haiti er der opstået politisk uro på øen som følge af mordet på Jean-Hubert Feuillé, der var medlem af Haitis parlament.

Agter Kommissionen at sende observatører ud for at følge dette valg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af João de Deus Pinheiro

(5. januar 1996)

En række medlemsstater vil med Rådets formandskab som koordinator sende observatører ud for at følge forløbet af dette valg.

Kommissionen vil gennem sin delegation og faglig bistand på stedet bistå med den logistiske koordinering af observatørgruppens arbejde. Kommissionen har desuden ydet 2 mio. ECU til den midlertidige valgbestyrelse for at dække ca. en tredjedel af valgomkostningerne og således hjælpe med til at sikre, at valget forløber korrekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3277/95

af Johanna Maji-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 66/127)

Om: Forskel i titulering af mænd og kvinder

En lang række offentlige instanser i EU's medlemsstater har den ejendommelige vane i deres skriftlige henvendelser til

kvindelige borgere at titulere disse som fru eller frøken, hvorimod mandlige borgere tituleres neutralt. Dermed bliver der gjort forskel mellem gifte og ugifte kvinder, hvilket mænd ikke udsættes for.

Mener Kommissionen ikke, at dette er en subtil form for diskriminering, og er Kommissionen rede til at indgå en aftale med medlemsstaterne med henblik på at afskaffe denne underlige vane så hurtigt som muligt ved udelukkende at tiltale kvinder som fru?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(23. januar 1996)

Spørgsmålet hører ikke under Fællesskabets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3292/95
af Danielle Darras (PSE)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/128)

Om: Virksomheden Metaleurop: antidumping

Kan Kommissionen oplyse, om der er indledt en antidumpingprocedure mod den stigende import af ikke-jernholdige metaller (zink) fra SNG og Kina?

Selskabet Metaleurop i Noyelles-Godault (Pas-de-Calais — Frankrig), som er den største zink- og blyproducent, har netop offentliggjort sin sociale plan, som omfatter afskedigelse af 106 personer i et område, som allerede er hårdt ramt af arbejdsløshed.

Har Kommissionen besluttet ikke at beskytte sin industri mod massiv import af ikke-jernholdige produkter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(18. december 1995)

Den 9. juni 1995 indledte Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende importen af ubearbejdet, ulegeret zink med oprindelse i Kasakhstan, Polen, Den Russiske Føderation, Ukraine og Usbekistan⁽¹⁾. Proceduren blev indledt, efter at der var indgivet en klage af Eurométaux (en europæisk metalsammenslutning), som Metaleurop, som det ærede medlem henviser til, er medlem af.

Folkerepublikken Kina var ikke nævnt i klagen, og der er derfor ikke indledt en procedure vedrørende importen fra dette land.

⁽¹⁾ EFT nr. C 143 af 9. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3293/95
af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/129)

Om: Atomkraftværket i Mochovce

I sit skriftlige svar på min forespørgsel H-738/95⁽¹⁾ om, hvor langt man var nået i drøftelsen mellem Kommissionen og de slovakiske repræsentanter vedrørende finansieringen af byggeriet af atomkraftværket Mochovce, meddelte Kommissionen, at der under et møde mellem »Slovenske Elektraner« og Kommissionen den 20. juli 1995 ikke var blevet givet nogen definitive oplysninger.

1. Hvilke oplysninger er der givet under dette møde, selv om disse endnu ikke er definitive?
2. Har Kommissionen foreslået sine samtalepartnere at indgive en ny låneansøgning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 4 (november 1995).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault de Silguy
(5. januar 1996)

1. Formålet med mødet den 20. juli 1995 mellem Slovenske Elektraner (SE) og Kommissionen var at få at vide af den slovakiske driftsleder, hvorledes planerne for Mochovce-projektet skred frem. På mødet bekræftede SE, at de slovakiske myndigheder havde til hensigt at gennemføre projektet i en anden form, hvorved selskabet EMO ville blive overflødig. Forholdet mellem SE og de øvrige kontrahenter ville blive fastlagt på en ny måde.

De slovakiske repræsentanter var på det tidspunkt ikke i stand til at udtale sig om, hvilken holdning regeringen ville indtage. Der fremkom ingen yderligere officielle udtalelser om, hvor langt man var kommet med projektet.

2. Kommissionen har ikke foreslået sine samtalepartnere at indgive en ny låneansøgning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3295/95

af José Escudero (PPE)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/130)

Om: Undervisning i klassiske sprog

De klassiske sprog, latin og græsk, er en del af vor kulturarv, og kendskabet til disse sprog er derfor grundlaget for bedre sameksistens.

Latin og græsk er imidlertid ved at glide ud af undervisningsplanerne i Unionens medlemsstater.

Subsidiaritetsprincippet indebærer, at undervisningsområdet henhører under medlemsstaternes kompetence, men agter Kommissionen alligevel at opstille retningslinjer for inddragelse af undervisningen i disse sprog i arbejdet med bevarelse af den europæiske kulturarv?

Har Kommissionen planer om at give undervisere i disse sprog mulighed for at deltage i et efteruddannelsesprogram eller at iværksætte et udvekslingsprogram i stil med SOCRATES for lærere og elever?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(8. januar 1996)

Kommissionen kan tilslutte sig det synspunkt, at de klassiske sprog har stor betydning for forståelsen af den europæiske civilisation. Kommissionen henleder desuden det ærede parlamentsmedlem opmærksomhed på EF-traktatens artikel 126, hvoraf det fremgår, at Fællesskabet »bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.«

Gennem SOCRATES-programmet, især kapitel II (Comenius), yder Kommissionen støtte til europæiske uddannelsesprojekter, der har til formål at øge elevernes kendskab til og give dem mulighed for at lære de klassiske sprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3298/95

af José Apolinário (PPE)
til Kommissionen
(1. december 1995)
(96/C 66/131)

Om: Strukturfonde, Portugal (1995)

Vil Kommissionen, som med stor beredvillighed på en meget gennemskuelig måde har besvaret mine skriftlige forespørgsler om finansielle overførsler til Portugal, især efter Monika Wulf-Mathies' tiltrædelse som kommissionsmedlem, ajourføre oplysningerne i svaret på min forespørgsel P-857/95 ⁽¹⁾?

Jeg mangler således en nøjagtig angivelse af de beløb, der blev overført til Portugal i løbet af 1995, med angivelse af det operationelle program og bogføringsdatoen. Vil Kommissionen endvidere give nøjagtig oplysning om opførelsen heraf under fællesskabsstøtteramme I og fællesskabsstøtteramme II, samt hvilke beløb der stadig henstår under fællesskabsstøtteramme I (med henblik på ajourføring af de tabeller, som Kommissionen fremsendte i februar 1995)?

⁽¹⁾ EFT nr. C 190 af 24. 7. 1995, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies
(30. januar 1996)

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3300/95

af Christine Crawley (PSE)
til Kommissionen
(9. december 1995)
(96/C 66/132)

Om: Standardisering af betalingsbetingelser

Jeg er for nylig blevet kontaktet af en virksomhed i min valgkreds, som har haft vellykkede møder med virksomheder fra andre medlemsstater. Der er imidlertid opstået vanskeligheder, da det viste sig, at mens denne virksomheds leverandører i Det Forenede Kongerige kræver betaling af skyldige beløb inden for 30 dage, har virksomhederne i de andre medlemsstater aftaler, ifølge hvilke skyldige beløb skal betales inden for 90 dage. Dette lægger tydeligvis et

uønsket pres på likviditeten. Hvilken indflydelse kan Kommissionen udøve for at fremme en harmonisering af betalingsbetingelserne i Den Europæiske Union for at styrke samhandelen mellem medlemsstaterne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**
(9. januar 1996)

Kommissionen er meget opmærksom på, at de eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til betalingspraksis er et problem for det indre marked. Der bør derfor iværksættes foranstaltninger med henblik på at hindre, at disse vanskeligheder kommer til at hæmme væksten i samhandelen i Den Europæiske Union.

Kommissionen offentliggjorde den 12. maj 1995 en henstilling om betalingsfrister i handelsforhold ⁽¹⁾. Heri opstilles principper og metoder til forbedring af betalingsfristerne, og medlemsstaterne opfordres til at træffe de nødvendige retlige og praktiske foranstaltninger. Et af hovedmålene med henstillingen er at eliminere de specifikke problemer ved betalinger i forbindelse med grænseoverskridende handel.

For at give Kommissionen mulighed for at vurdere, hvilke fremskridt der gøres, anmodes medlemsstaterne om inden den 31. december 1997 at forelægge Kommissionen en beretning om de truffe foranstaltninger. Hvis henstillingen ikke får nogen virkning, har Kommissionen mulighed for at foreslå mere bindende foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 127 af 10. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3333/95

af Reimer Böge (PPE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 66/133)

Om: Lofter for subventionerede landbrugseksporter

I forbindelse med indgåelsen af verdenshandelsaftalen af 15. april 1994 i Marakesch har Den Europæiske Union forpligtet sig til at reducere budgetmidlerne til den subventionerede landbrugseksport i de næste år med gennemsnitligt 36 % og mængden med 21 %.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke lofter der gælder for de subventionerede eksporter (budget og mængde) i årene 1996 og 1999, navnlig hvad angår

- mejeriprodukter (smør, skummetmælkspulver, ost)
- økse kød
- og korn?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**
(19. december 1995)

I henhold til GATT/WTO-aftalen har Fællesskabet ret til at eksportere de nævnte produkter med restitution op til følgende lofter:

(mængdetal er i 1 000 tons — budgetudgifter er i mio. ECU)

		1996	1997	1998	1999
Smør og butteroil	Mængde ⁽¹⁾	431,0	414,7	398,5	982,3
	Udgifter	1 166,3	1 086,8	1 007,3	927,8
Skummetmælkspulver	Mængde	286,4	275,7	264,9	254,1
	Udgifter	325,7	303,5	281,3	259,1
Ost	Mængde	386,4	366,1	345,7	325,4
	Udgifter	460,4	415,6	370,7	325,9
Oksekød	Mængde ⁽²⁾	1 058,4	998,1	937,7	877,4
	Udgifter	1 772,3	1 644,1	1 515,9	1 387,6
Hvede og hvedemel	Mængde	17 982,1	16 845,7	15 709,3	14 572,8
	Udgifter	1 883,7	1 698,1	1 512,4	1 326,8
Groft mel	Mængde	11 740,8	11 298,9	10 857,1	10 415,2
	Udgifter	1 214,0	1 131,2	1 048,4	965,6

⁽¹⁾ Udtrykt som smørækvivalenter.

⁽²⁾ Udtrykt som slagtekropsækvivalenter.

Disse begrænsninger skal anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, i landbrugsaftalen. Der er tale om de begrænsninger, De Tolv indgik forpligtelse for, og der foregår for øjeblikket forhandlinger for at fastsætte de begrænsninger, der gælder for De Femten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3439/95**af José Escudero (PPE)****til Kommissionen***(18. december 1995)**(96/C 66/134)*

Om: Andet fremmedsprog i gymnasiet

Agter Kommissionen at tage noget initiativ til at fremme undervisningen i et andet fremmedsprog i gymnasiet i de lande, hvor det ikke er obligatorisk?

I betragtning af, at engelsk er blevet til Europas esperanto, mener Kommissionen da, at man bør fremme undervisning af et sprog mere blandt de unge studerende? Vil Kommissionen træffe foranstaltninger med henblik herpå?

Agter Kommissionen at overveje foranstaltninger, der kan få virkning på kort sigt, såsom at fremme undervisningen i nabolandenes sprog i de forskellige skoler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson**

(19. januar 1996)

I henhold til artikel 126 i EF-traktaten henhører undervisningens indhold og uddannelsessystemernes organisation under medlemsstaternes kompetence. Kommissionens aktion tager blandt andet sigte på at udvikle den europæiske dimension i uddannelsen, blandt andet gennem indlæring og udbredelse af medlemsstaternes sprog.

Kommissionen handler på dette område blandt andet gennem LINGUA-aktionerne (som i øjeblikket er integreret i SOCRATES-programmet). De mindst udbredte sprog, som der undervises mindst i, er en prioritet i forbindelse med disse aktioner.

Kommissionen tillægger sprogkundskaber stor betydning. Mål IV i hvidbogen om uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽¹⁾, som Kommissionen lige har vedtaget, er beherskelse af tre fællesskabssprog.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 590 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3446/95**af Helena Torres Marques (PSE)****til Kommissionen***(6. december 1995)**(96/C 66/135)*

Om: Alzheimers sygdom

I forslaget til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1996, der blev vedtaget på plenarmødet den 26. oktober 1995, er der under budgetkonto B3-4300 opført bevillinger til et beløb af 5 mio. ECU til de mennesker, der lider af Alzheimers sygdom.

Vil Kommissionen oplyse, hvorledes den portugisiske sammenslutning for familier og venner til de mennesker, der lider af Alzheimers sygdom, kan ansøge om støtte fra den pågældende konto? Skal sammenslutningen henvende sig til de portugisiske myndigheder eller til Kommissionen? Hvilke tjenestegrene skal sammenslutningen kontakte og hvorledes? Hvilke projektyper er støtteberettigede?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(5. januar 1996)

Budgetkonto B3-4300 vedrører aktioner inden for programmet om sundhedsfremme.

Ved førstebehandlingen af budgettet for 1996 besluttede Parlamentet at øremærke 5 mio. ECU fra denne budgetkonto til aktioner til forbedring af livskvaliteten for mennesker, der lider af Alzheimers sygdom, og de familiedlemmer, der plejer dem. Kommissionen har til hensigt at offentliggøre en indkaldelse af forslag i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i den første del af 1996. Der vil således blive indsendt ansøgninger om fællesskabsstøtte.

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at kun tværnationale projekter vil blive samfinansieret i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3447/95**af Riccardo Garosci (UPE)****til Kommissionen***(6. december 1995)**(96/C 66/136)*

Om: Direktivet om angivelse af priser på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler

Er Kommissionen klar over, at det direktiv om dobbelt prisangivelse på levnedsmidler og ikke-levnedsmidler (pr.

måleenhed og pr. enkeltprodukt), der i øjeblikket er til behandling, kan medføre tilpasningsudgifter, som ville forhøje produkternes slutpris?

Ifølge direktivets bestemmelser skal de berørte salgssteder (forretninger, supermarkeder, offentlige lokaler osv.) for hvert enkelt produkt meddele kunden:

1. Prisen på det færdigpakkede produkt.
2. Prisen pr. liter, kilo osv.
3. & 4. Priserne i tilfælde af særtilbud (f.eks. 3×2) og for de forskellige tilbudsperioders vedkommende.

Når fasen med tilpasning til den fælles valuta oprinder, vil de fire ovenfor nævnte priser (i national valuta) også skulle angives i europæisk valuta, og der vil opstå en paradoksal situation med angivelse af op til otte priser for hvert enkelt produkt!

Vil Kommissionen under disse omstændigheder undtage forretninger med under 100 m² salgsareal, gadehandlere, engrosforretninger af cash-and-carry-typen og offentlige lokaler fra kravet om synlig prismærkning eller i det mindste indrømme dem en udsættelse på yderligere tre år for at give dem tid til at foretage den tekniske tilpasning?

For salgssteder af denne type ville udgifterne til den tekniske tilpasning (maskiner og programmel til prismærkning) blive for tyngende og medføre en forhøjelse af produktpriserne til alvorlig skade for den endelige forbruger.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(22. december 1995)

Kommissionen har i sit direktivforslag ⁽¹⁾ om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer forsøgt både at sikre gennemskelige priser på varer, eftersom Fællesskabet har til opgave at sørge for en bedre forbrugeroplysning, samt at forenkle de bestemmelser, der blev indført i 1979 og ændret og suppleret i 1988, for at gøre anvendelsen heraf mere effektiv, men ligeledes ved rent praktisk at sikre overholdelse af subsidiaritetsprincippet.

Siden 1990 har det været obligatorisk at angive salgsprisen for levnedsmidler og ikke-levnedsmidler, der sælges i løs vægt, undtagen når prisen er angivet pr. enkeltprodukt, og for alle færdigpakkede varer. Det vil der ikke blive ændret ved i det nye forslag, eftersom disse bestemmelser er det absolutte minimum for sikkerhed i forbindelse med salg. De foreslåede ændringer vedrører de tilfælde, hvor prisen pr. måleenhed (pr. kilo, pr. liter) skal angives sammen med

salgsprisen for færdigpakkede varer. Dette blev allerede fastlagt i 1979, men de ændringer, der blev indført i 1988 betød, at anvendelsen af bestemmelserne blev yderst kompliceret, og at det blev vanskeligt at få dem gennemført. Derfor foreslås det nu, at der skabes mere klarhed på området, og at medlemsstaterne får større mulighed for at vurdere, hvorvidt det er relevant at kræve angivelse af prisen pr. måleenhed, afhængigt af produktets art og markedsføringen heraf.

Hermed kan man undgå dobbelt prisangivelse undtagen for de varer, hvor prissammenligningen er til gavn for forbrugerne.

Kommissionen har i sit forslag ikke medtaget bestemmelser om særtilbud. Dette ville nemlig føre til en mangedobling af de angivne priser med deraf følgende risiko for uklarhed, hvilket man netop har villet undgå.

Med hensyn til indførelsen af den fælles valuta har Kommissionen ønsket at understrege, hvor vigtigt det er med mere gennemskelige priser, inden man går over til ændring af valutaen. Når forbrugerne får mulighed for at bruge »euro« ved køb af varer, må man sørge for, at gennemskeligheden sikres i en overgangsperiode.

Hvis der skal indføres nye bestemmelser, må de nødvendigvis opfylde kravet om enkelhed og effektivitet, og de må ikke medføre uklarhed, hvilket ville blive tilfældet, hvis man øger antallet af prismærkninger ud over, hvad der er nødvendigt.

Med hensyn til, hvordan forretningerne skal kunne tilpasse sig kravet om dobbelt prisangivelse for visse produkter, er Kommissionen efter langvarige og indgående høringer nået frem til, at en overgangsperiode på maksimalt fire år er hensigtsmæssig, når visse små forretningsdrivende står over for at skulle foretage større ændringer og/eller investeringer.

Det er således op til medlemsstaterne, som er dem, der er bedst placeret til at vurdere, hvilke problemer de småhandlende i deres land har, at indføre de fornødne regler og den fornødne overgangsperiode. Det er klart, at i visse tilfælde, kan ændringerne indføres uden større omkostninger, og uden at det nødvendigvis kræver dyrt materiel. Desuden kan der ikke på fællesskabsplan indføres identiske tal for enten salgsareal eller omsætning for alle medlemsstater, eftersom situationen i handelsleddet er yderst forskellig fra land til land og anerkendt som værende sådan.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 276 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3448/95

af Joan Colom i Naval (PSE)

til Kommissionen

(6. december 1995)

(96/C 66/137)

Om: Etablering af nye observatorier for SMV'er

På Europa-Parlamentets plenarmøde den 30. november 1995 meddelte Kommissionen, at man efter succesen med det europæiske observatorium for SMV'er i grænseregionen mellem Belgien og Frankrig påtænkte at etablere yderligere seks observatorier i andre grænseregioner. Har Kommissionen på baggrund af små og mellemstore virksomheders betydning i Cataluña og i det franske Middelhavsområde samt det stadig større samarbejde mellem regionerne i det pågældende område overvejet at etablere et af de nye observatorier i Cataluña?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis

(10. januar 1996)

Kommissionen ønsker at fremme udførelsen af tjenesteydelser på tværs af grænserne for små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder beliggende i grænseregioner, så de kan nyde godt af de muligheder, det indre marked tilbyder. Det har vist sig, at SMV står over for en række ikke-harmoniserede eller kun delvis harmoniserede nationale lovgivninger på det afgiftsmæssige, sociale og tekniske område, som hæmmer deres mulighed for frit at udføre tjenesteydelser.

Kommissionen har for at bistå virksomhederne i deres bestræbelser på at udføre tjenesteydelser i en nabomedlemsstat ydet støtte til et europæisk observatorium for SMV'er i grænseregionen mellem Frankrig og Belgien. Det har bistået over 1 200 SMV'er og har udarbejdet rapporter til Kommissionen om de hindringer, der gør det vanskeligt for dem at udføre tjenesteydelser på tværs af grænserne. Som følge af succesen med det første observatorium har Kommissionen besluttet at være med til at finansiere en række nye grænsekontorer og har offentliggjort⁽¹⁾ et udbud herom. Ud fra de indkomne tilbud har Kommissionen valgt seks, hvoraf et vedrører regionen Cataluña/Midi-Pyrénées.

(¹) EFT nr. C 89 af 26. 3. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3479/95

af Peter Skinner (PSE)

til Kommissionen

(8. december 1995)

(96/C 66/138)

Om: Det påkrævede mandskab og arbejdstiden om bord på skibe både med hensyn til arbejdstagernes sundhed og sikkerhed og sikkerheden til søs

I Kommissionens sociale handlingsprogram på mellemlang sigt hedder det, at Kommissionen vil føre drøftelser med arbejdsmarkedets parter og/eller foretage undersøgelser for at finde frem til, hvorledes man bedst kan sikre, at der tages behørigt hensyn til de aktiviteter og sektorer, der ikke er medtaget i direktivet om arbejdets tilrettelæggelse. Eftersom kommissærerne Neil Kinnock og Pádraig Flynn allerede har ført drøftelser om dette spørgsmål, kan det oplyses, hvilke fremskridt der hidtil er sket, hvad angår transportsektoren og især de indre vandveje, søtransport og andet arbejde til søs?

Kan Kommissionen forsikre Parlamentet om, at de sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter af arbejdstiden vil blive medtaget i alle forslag?

Hvornår agter Kommissionen endvidere at forelægge retsakter i overensstemmelse med Den Internationale Søfartsorganisations resolution nr. 481 om den påkrævede bemanding af skibe i Fællesskabet under særlig henvisning til det påkrævede mindste antal beskæftigede, hvilket er et vigtigt aspekt af sikkerheden til søs?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(10. januar 1996)

Kommissionen har fulgt udviklingen opmærksomt i alle de sektorer og aktiviteter, der ikke omfattes af arbejdstidsdirektivet 93/104/EF⁽¹⁾. I sit arbejdsprogram for 1996 har Kommissionen meddelt, at det er dens hensigt at forelægge en hvidbog om dette emne.

Om transport blev der afholdt et møde i juni 1995 med deltagelse af repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter i de fem fælles udvalg, der behandler de forskellige transportsektorer. På dette møde gentog Kommissionen sin opfordring til arbejdsmarkedets parter om, at de når frem til enighed indbyrdes, og bekræftede, at den vil tage situationen op til fornyet overvejelse ved årets udgang. På nuværende tidspunkt foreligger der ingen aftaler i transportsektorerne.

For så vidt angår de specifikke sektorer, det ærede medlem henviser til, har der været detaljerede forhandlinger om spørgsmål vedrørende de indre vandveje, men arbejdsmarkedets parter var desværre ikke i stand til at nå frem til en fælles holdning. Inden for søtransporten er der sket betydelige fremskridt i drøftelserne mellem arbejdsmarkedets parter i retning af en mulig revision af ILO konvention nr. 109 om dette emne, men udsættelsen af en søkonference under ILO planlagt til januar 1996 har fået til følge, at drøftelserne i det fælles udvalg er blevet forsinket. Med hensyn til til andet arbejde til søs, for hvilket der ikke findes et fælles udvalg, der er foretaget en undersøgelse om arbejdstiden i sektoren.

Kommissionens mål er at sikre en passende beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. Hvidbogen og ethvert følgende forslag vil naturligvis fuldt ud tage hensyn til dette sundheds- og sikkerhedselement.

For så vidt angår den internationale søfartsorganisations (IMO) resolution 481 om retningslinjer for den påkrævede bemanning af skibe, er det Kommissionens opfattelse, at dette spørgsmål bør drøftes og afgøres på internationalt plan. Kommissionen har derfor ikke til hensigt at fremsætte forslag om en specifik fællesskabslovgivning om dette spørgsmål. Det er dens opfattelse, at IMO er det rigtige forum til at træffe alle videre afgørelser på dette område.

(¹) EFT nr. L 307 af 13. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3482/95
af Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE)
til Kommissionen
(8. december 1995)
(96/C 66/139)

Om: Institutet for Forbindelserne mellem Europa og Latinamerika (Instituto de Relaciones Europeo-Latinoamericanas — IRELA)

Har Kommissionen kendskab til et formelt tilbud fra regeringen i Forbundsrepublikken Tyskland om at stille en bygning i Bonn til rådighed som nyt hovedsæde for Institutet for Forbindelserne mellem Europa og Latinamerika (IRELA) samt om at tage sig af en eventuel flytning af dette institut fra Madrid til Bonn?

Hvad er Kommissionens holdning til dette tilbud?

Er Kommissionen klar over, at der ud over de økonomiske spørgsmål, som altid kan løses, eksisterer historiske, kulturelle, sproglige og effektivitetsmæssige årsager til at bevare Madrid som hjemsted for dette institut?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(19. december 1995)

Instituttet for forbindelserne mellem Europa og Latinamerika (IRELA) blev oprettet for ti år siden på initiativ af en gruppe europæiske (bl.a. medlemmer af Parlamentet) og latinamerikanske personligheder.

Hovedsædet for instituttet ligger i Madrid, men i IRELA's vedtægter er der forudset åbning af andre centre i Latinamerika og Europa.

På IRELA's generalforsamling (instituttet har 32 medlemmer), som fandt sted i Bonn den 9. maj 1995, fremsatte Bonns kommunale myndigheder med støtte fra forbundsregeringen officielt tilbuddet om en bygning i Bonn som sæde for instituttet.

Det er i alle tilfælde IRELA's generalforsamling, der skal udtale sig om en eventuel overflytning af hovedsædet eller åbning af en nyt sæde i et andet land. Kommissionen kan ikke intervenere i de afgørelser, der i henhold til vedtægterne skal træffes af instituttets egne organer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3609/95

af Jean-Yves Le Gallou (NI)
til Kommissionen
(12. januar 1996)
(96/C 66/140)

Om: Fællesskabstilskud til foreninger, NGO og andre organer

Kan Kommissionen fremlægge en fuldstændig fortegnelse over de foreninger og andre organer, der har modtaget fællesskabstilskud fra bevillingerne på artikel A-322 (støtte til ikke-statslige ungdomsorganisationer), og oplyse den nøjagtige størrelse af disse tilskud i det sidste afsluttede regnskabsår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(30. januar 1996)

De ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3639/95**af Concepció Ferrer (PPE)****til Kommissionen***(12. januar 1996)**(96/C 66/141)*

kvoter, Spanien fik tildelt under programmet for fødevarehjælp for 1994?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(29. januar 1996)

Om: 1994-programmet for fødevarehjælp til de socialt dårligst stillede

Vil Kommissionen fremkomme med oplysninger om de organisationer, der forestår distributionen af de fødevare-

Der henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-1190/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995.